

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

Litterae Pii Secvndi Pont. De Clericis. Qvi Sine Literis Dimissioriis, vel ante legitimam ætatem, vel extra tempora sacris initiantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

L I T T E R A E
 PII SECUNDI PONT.
 DE CLERICIS,

QVI SINE LITERIS DIMISSORIIS,
 vel ante legitimam aetatem, vel extra tempora
 sacris initiantur .

*Gregorius Episcopus servus servorum Dei, Ad futuram
 rei memoriam .*

Vnctis disponentes fidelibus iustitiam ministrari,
 tenorem cuiusdam dudum per felicitatis recordatio-
 nis Pium Papam II. predecessorem nostrum, ad fu-
 turam rei memoriam editae, & in Quinterno Can-
 cellarię Apostolicę Anno Incarnationis Dominicę
 Millesimo Quadringentesimo sexagesimoprimo,
 Quintodecimo Kal. Decemb. Pontificatus sui An-

no Quarto, annotatę constitutionis, presentibus, ad instantiã dilecti
 filij nostri Caroli Tit S. Praxedis Presbyteri Cardinalis Borromæi
 nũcupati, perpetui administratoris Ecclesię Mediolanen. inferi ac de
 uerbo ad uerbũ annotari fecimus, uolentes, & Apostolica autoritate
 decernentes, quod huiusmodi sic inserto tenori, in quibuscunque cau-
 sis interesse ipsius Caroli Cardinalis, & administratoris, concurrentibus,
 dumtaxat stetur & plena fides adhibeatur ubique in iudicio, & extra
 illud ubi ille exhibitus fuerit uel ostensus: dictus uerò tenor sequitur,
 & est talis uidelicet. Pius Episcopus servus servorum Dei ad futuram
 rei memoriam. Cũ ex sacrorum ordinum collatione character inui-
 sibilis animę imprimatur, sacra mysteria dispensantur, ut ipsarum cu-
 ra tribuatur animarum, in eorum susceptione excessus grauis tanto
 magis plectendi sunt, quanto ex illis maiora in mentibus fidelium
 scandala generantur. Cũ itaque sicut fide dignorum relatione non
 nisi moleste accepimus, nonnulli clerici extratempora à iure statuta:
 quidam ante etatem legitimam: aliqui uerò sine dimissoris literis,
 contra sanctiones canonicas, se faciant ad sacros ordines promo-
 ueri: Nos eorundem temeritatem tali castigatione reprimentes, ut

Fff 4 alijs

alijs in posterum committendi similia aditus præcludatur, auctoritate Apostolica, præfenti constitutione perpetuò ualitura, statuimus, & ordinamus, ut omnes & singuli, qui absque dispensatione canonica, aut legitima licentia, siue extra tempora à iure statuta, siue ante legitimam ætatem, uel absque literis dimissorijs etiam citramontani a citramontanis (præterquàm si in hoc ultimo casu per Cameram Apostolicam, iuxta ipsius stilum ordinati fuerint) ad aliquem ex sacris ordinibus se fecerint promoueri, à suorum executione ordinum ipso iure sint suspensi: Et si huiusmodi suspensione durante in eisdem ordinibus ministrare præsumperint, eo ipso irregularitatem incurrât, propter quam ultra alias pœnas in tales generaliter à iure inflictas beneficij ecclesiasticis, quæ obtinent, possint iure priuari: uolumus autè quòd præfens nostra cõstitutio in Romana curia existentes post quindecim dies, absentes uerò Italicos post duos, alios autem etiam ultramontanos post sex menses ab ipsius in audientia contradictarum, & Cancellaria Apostolica, publicatione, ac affixione ligare incipiat. Nihil ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti ordinationis, & uoluntatis infringere, uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quadringentesimo Sexagesimo primo, Quindecimo Kalen. Decembris Pontificatus nostri Anno Quarto. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostre uoluntatis, & decreti infringere, uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo Septuagesimo secundo, Nono Kal. Martij. Pontificatus nostri Anno Primo.

De Iudæis, & infidelibus conuersis, Neophytis uè
Paulus PP. III.

Ad perpetuam rei memoriam. Cupientes Iudæos, & alios infideles quoslibet ad fidem catholicam conuerti, & prætextu bonorum per eos antea posessorum ob eandem fidem non distrahi, Motu proprio ex certa nostra scientia, auctoritate Apostolica tenore præsentium hac in posterum ualitura constitutione sancimus, quòd cuicumq; eorūdem Iudæorum, & infidelium ad dictam sedem conuerti uolenti, etiam si in patria potestate constitutus fuerit, bona sua quæcunque tã mobilia, quàm immobilia, intacta, & illæsa permaneant, ita ut etiam filij familias, & in patria potestate, (ut præfertur) constituti, legitima, & quacunque alia portione bonorum patrimonialium aut maternorum eis de iure, seu successione bonorum eis aliàs debitorum per eorum parentes fraudari, aut priuari non possint, neque debeant, sed eis integrè, etiam si contra uoluntatem parentum suorum ad fidem ipsam conuersi fuerint, etiam eorum parentibus uiuentibus debeantur. Et si bona ipsa ex usura, aut illicito quæstu fuerint acquisita, & nota sint personæ quibus eorum fuerit de iure facienda restitutio (quia non dimittitur peccatum, nisi restituatur male ablatum) illa eisdem personis omnino restituantur, personis uero non extantibus prædictis, quia bona ipsa essent per manus ecclesiæ in pios usus conuertenda, bona huiusmodi eisdem Iudæis, & alijs infidelibus in fauorem suscepti baptismatis, tanquam in pium usum liberè concedimus, eaque apud ipsos sic conuersos Iudæos, & alios infideles remanere decernimus: Interdicens sub diuinæ anathematis pœna quibusuis tam ecclesiasticis, quàm secularibus personis, ne ullam super bonis huiusmodi quouis quæsito colore molestiam inferant, aut inferri patiantur, sed magnum se fecisse lucrum existiment, dum tales Christo lucrati fuerint. Et quoniam, ut scriptum est, qui habuerit substantiam mundi huius, & uiderit fratrem suum necessitatem habere, & clauerit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in ipso, si ipsi cōuersionis tempore inopes, aut indigentes fuerint, omnes tam ecclesiasticos, quàm seculares per uiscera misericordiæ Dei nostri exhortamur, ut ipsis cōuersis manus porrigant adiutrices: ipsi quoque diocæsani non solū Christianos ad subuentionem ipsorum exhortentur, sed etiam tam
de

de redditibus ecclesiarum, prout potuerunt, quam de ijs quæ ad panpe-
rem usus per ipsos conuertendos deuoluuntur, huiusmodi neophitos
sustentare non negligent, ipsosque à detractionibus, & contumelijs
paterna affectione defendât. Et quoniam per gratiam baptismi ciues
sanctorum, & domestici Dei efficiuntur, longque dignius exilit rege-
nerati spiritu, quam nasci carne eadē constitutione itauimus, ut ciui-
tatum, & locorum, in quibus sancto baptismate pro tempore regene-
rabuntur uerè ciues sint, & priuilegijs, ac libertatibus, & immunitatib.
quæ alij rōne natiuitatis, & originis duntaxat consequuntur, gaudeât.
Curent insuper Sacerdotes baptizantes, & alij de sacro fonte eos susci-
pietes, tam ante baptismū, quàm, post, illos in articulis fidei, ac legis no-
uæ præceptis, catholicæq; ecclesiæ ritibus, diligenter instruire, & tam,
ipsi, quàm diœcesani operam debet, nec cum alijs Iudejs, seu infideli-
bus saltem per longum tempus conuersentur, ne sicut quandoq; cōti-
git ab infirmitate curatis modica occasio ad pristinam perditionem
reciduos afficiat. Et quoniā, experientia teste, compertū est mutuum
ipsorum neophitorum inter se conuersationē ipsos in fide nostra fra-
giliores reddere, ac saluti ipsorum plurimum officere, hortamur loco-
rum Ordinarios, ut quantum pro incremento fidei uiderint expedi-
re, curent, & studeant neophitos ipsos eum originarijs Christianis ma-
trimonio copulare, & prohibeant eisdem sub grauib; pœnis, ne
mortuos more Iudæorum sepeliant, aut Sabbata, aliasque solennita-
tes, & antiquæ sectæ ritus quoquomodo obseruent, sed & ecclesias, &
prædicationes, prout alij catholici frequentent, & in omnibus Chri-
stianorum moribus se conformes reddant. Contemptores autem
prædictorum per sacerdotes, in quorum parochijs degent, aut alios,
ad quos de iure, uel antiqua consuetudine de talibus inquirere spe-
ctat, aut etiam per alios quoscunque diœcesanis, seu inquisitoribus hæ-
reticæ prauitatis deferant, & inuocato, si opus fuerit, auxilio brachij
secularis, per eos taliter puniantur, quod alijs transeat in exemplum.
Et insuper de ijs omnibus in prouincialibus & synodalibus Conci-
lijs diligens fiat inquisitio, & tam circa Episcopos, & sacerdotes in
præmissis negligentes, quam ipsos neophytos, & infideles prædictos
contemptores opportunum adhibeatur remedium. Si quis autem cu-
iuscunque gradus, uel præminentię fuerit, huiusmodi neophitos, ne
ad obseruationem ritus Christiani, & aliorum præmissorum compell-
hantur, fauerit, aut defenderit, pœnas contra fautores hereticorum
promulgatas, iplo facto incurrat. Neophiti uerò si se corrigere post
monitionem canonicam neglexerint, & ad uomitum indaizantes re-
dire comperti sint, contra eos, tanquam perfidos hæreticos per Ord-
narios locorum secundum sacrorum canonum instituta procedatur.

Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, a quibusuis priuilegijs, indultis, & litteris etiam Apostolicis, seu etiam Regijs, uel Imperialibus eisdem Iudejs, uel infidelibus quomodolibet concessis, quæ quatenus in detrimentum catholicæ fidei; aut nominis Christiani, seu aliquorum ex præmissis quomodolibet uergerent, ad effectum præsentium cassamus, & irritamus, ac cassa, & irrita decernimus, alijs decretis, & constitutionibus Apostolicis, quæ super præmissis sunt condita in suo robore duraturis. Et ut huiusmodi sanctæ constitutionis ingens memoria habeatur, & ne quisquam ipsius ignorantiam prætereundere possit, illa per singulas cathedrales, & collegiatas ecclesias, aliaque pia loca, in quibus uerborum erit fidelium concursus semel in anno ad minus infra diuina, publicari uolumus, & decernimus. Et quia difficile foret præsentibus ad singula quæque loca deferri, uolumus & etiam declaramus, quod earundem præsentium transumptis, seu copijs etiam impressis, & manu alicuius notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius prælati munitis, eadem prorsus fides adhiberetur ubique si forent exhibite, uel ostense. Dat. Romæ apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die xx. Martij, millesimo quingentesimo quadragésimo secundo, Pontificatus nostri anno octauo.

Bulla Fœl. Re. Pij Papæ Quarti, qua multæ Indulgentiæ,
& priuilegia conceduntur Sodalitati
Nominis Dei.

IVS Episcopus Seruus Seruorum Dei uniuersis Christi fidelibus, præsentibus litteras inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem. Saluatoris, & Apostolicam benedictionem. Saluatoris, & Domini nostri Iesu Christi Dei Patris Unigeniti, qui pro redemptione generis humani de summo Cælorum folio ad huius mundi infima descendere, & carnem nostram ex utero uirgineo assumere, ac post peractum ad nostram instructionem huius uitæ cursum, in ara Crucis pretium exoluere dignatus est, uices licet immeriti gerentes in terris, gregemque Dominicum nostræ curæ diuinitas commissum ad uitam lucis æternæ perducere cupientes, iuxta creditum nobis Apostolicæ seruitutis officium, fideles cunctos quorum merita pro demeritis penitus sunt imparia ad mala euitanda, veraque & solida bona amplexanda, ac altissimi uiam ingrediendum, spiritualibus muneribus, Indulgentijs uidelicet, & peccatorum remissionibus, frequenter inuitamus, ut fideles ipsi per deuotionis sinceritatem, & bonorum operum

operum

operum exercitium, abolita suorum delictorum macula, Diuina gratia promerenda reddantur aptiores. Cum itaq; sicut accepimus, dudum dilectus filius Didacus de Victoria, Frater cōuentus Sancti Pauli Burgel. Ordinis fratrum Prædicatorum, egregius uerbidei prædicator, zelo Diuini nominis permotus, ad cauēdos iuramentorum, & Blasphemiarum abusus, unā saluberrimā Confraternitatem sub uocabulo nominis Dei institui curauerit, cuius Confratrum partes potissimum essent, certa est regula super hoc cōposita, omni diligētia cauere, ne uel ipse, uel alij corā ipsis aliquo modo nisi ob causam grauissimā iuraret, & contrafaciētes modeste admoneret. Et qua Cōfraternitate in diuersis Ciuitatibus, & Oppidis Hispaniarum ritē instituta, & recepta, quamplurimi Christi fideles se illi cōscribi fecerint, quorum opera, & studio blasphemiarum, atq; periuria, & aliā illicita iuramenta prohibeantur. Cūq; eiusdem Cōfraternitatis salutaris fructus ubiq; sit manifestus, Venerabiles fratres Episcopi partium illarum, eā, quibus possunt, fauoribus promoueat. Nos ut dicta Cōfraternitas in maiori semper reuerētia habeatur, & Christi fideles eo libēius illā ingrediantur, quō ipsa amplioribus decorata spiritualium gratiarum donis, & Apostolicis fuerit suffulta prius legijs, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, auctoritate cōsili, omnibus & singulis dictæ Cōfraternitatis, ubiuis terrarum, & locorum, nūc, & pro tempore diffusæ, utriusq; sexus Cōfratribus in illa nūc, & pro tempore descriptis, ubilibet constitutis, siue sub eiusdem Confraternitatis regula prius edita, siue sub alia simili cōprehendantur, qui uerē penitentes, & cōfessi die festo Circūcisionis D. N. Iesu Christi, annis singulis, in perpetuum, sacrosanctum Eucharistiæ sacramentum susceperint, & solemnitati per ipsam Confraternitatem dicto die festo ubiuis locorum, pro tempore, celebrati solita, in toto, uel in parte interfuerint, quoties id egerint, toties pro quolibet die festo huiusmodi plenariam omnium, & singulorum, ac quorumcumque peccatorum suorum Indulgentiam, remissionē, & absolutionem, prout in anno Iubilei Ecclesiarum almae Urbis, & extra illos muros ad id deputatas uisitibus cōcedi solet, auctoritate Apostolica tenore presentium, cōcedimus & largimur. Illis uerō dictæ Confraternitatis Confratribus, qui qualibet prima die Dominica cuiusq; mensis totius anni, similiter in perpetuum, ad Missam, quā ipsi Confratres audire tenentur, audiendam conuenerint, quotiescunque id egerint, decem annos, qui uerō temerē iurantem, aut aliā Diuinum nomen blasphemantem modeste, & charitatiuē, quando cumque admonuerit, pro qualibet uice centum dies, & cuiuscunque uerbi Dei prædicatori seculari, uel cuiusuis ordinis regulari, qui Christi fideles, ut à iuramentorum abusu caueant, & hanc dictæ Confraternitatis regulam

lam amplectantur, hortatus fuerit, decem annos, de iniunctis sibi pœnitentijs in forma Ecclesiæ consueta, misericorditer in Domino relaxamus. Et ut ipsi Cōfratres dictę Indulgētię plenarię Deo propitio facilius efficiantur participes, illis, & eorū singulis, Indulgentiam huiusmodi consequi uolentibus, ut dicto die festo Circūcisionis occurrente, quoscunque sibi bene uisos idoneos Presbyteros sęculares, uel cuiusuis ordinis regulares, per Ordinariū loci approbādos in suos possint eligere Cōfessores, qui cōfessionibus ipsorum diligenter auditis, & eorum quemlibet, ab omni & quacunque excommunicationis, etiā maioris, & ab omnibus, & quibusuis alijs Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, uel ab homine, aut mixtim, quauis occasione, uel causa latis, saluo tamen iure tertij, nec nō ab omnibus, & singulis, eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantūcunque grauibus, & enormibus, etiā locorū Ordinarijs, ac Sedi Apostolica referuatis, præterquā in Bulla die Cęnæ Domini legi consueta contentis, dicta auctoritate Apostolica absoluere, eisq; pro commissis pœnitentiā salutarem iniūgere, ac uota quæcumq; (Hierosolimitano, uisitationis liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli prædictorum de Vrbe, ac Iacobi in Compostella, necnon Castitatis, & Religionis uotis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare ualeant, similiter auctoritate, & tenore præmissis perpetuò cōcedimus, & indulgemus, Mandantes uniuersis, & singulis Venerabilibus Fratribus nostis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filijs ceteris Ecclesiarum Prælati, & locorum Ordinarijs, ubilibet constitutis, eorumque generalibus in spiritualibus Vicarijs, & officialibus, quod ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro Confratrum prædictorum parte fuerint requisiti, eidem Confraternitati prædictę pro posse faueant, fauorabiliter assistant, & illam promouere procurēt. Præsentibus, quas nunquā etiam per nos, aut alios Rom. Pont. successores nostros, uel Sedē præfatā, aut alios quoscunque, quomodo libet reuocari, suspendi, limitari, reduci, modificari aut eis in aliquo derogari posse, neque sub quibusuis illarū, aut similiū, uel dissimiliū, Indulgentiarū, & gratiarū reuocationibus, suspensionibus, alterationibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus, in genere, uel specie, per nos, uel successores nostros, aut Sedē, præfatos, seu quosuis alios, & ex quibuscunque, etiā urgentissimis, & necessarijs causis, etiā pro fabrica Basilicę Principis Apostolorū de Vrbe, Cruciatæ sanctæ, uel expeditione cōtra infideles, etiā ad Imperatoris, Regū, Reginarum, Ducum, Principum, uel aliorum instantiam, seu eorū contēplatione, uel etiā Motu Proprio, & ex certa sciētia, ac alijs quomodo libet canonicē, uel de facto nūc, & pro tēpore, impositis, & factis, ulla

tenus

tenus unquam comprehensas, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & ualidissimum statum restitutas, & de nouo concessas fore, ac censeri decernimus perpetuis futuris temporibus duraturas. Volumus autem quod si aliqua alia Indulgentia fuerit per nos in aliquo loco eidem Confraternitati concessa, præsentis quò ad locum huiusmodi nullæ sint. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo Quarto, Id. Aprilis. Pontificatus nostri anno Quinto.

Bulla S. D. N. D. Pij, Diuina Prouidentia Papæ Quarti. Super ordinatione, & promotione Doctorum, & aliorum cuiuscunque artis, & facultatis professorum de cætero obseruanda.

TIVS EPISCOPVS, SERVVS SERVORVM DEI.
Ad perpetuam rei memoriam.

INSACROSANCTA Beati Petri Principis Apostolorum Cathedra, meritis licet imparibus, hisce procellosis militantis Ecclesie tempestatibus constitutos, plurimum nos oportet esse sollicitos, ut Domini gregem, curæ nostræ commissum, non solum ab apertis rapacium luporum undequaque caulis obstrepentium insulubus, sed etiam à magis formidolosis pestiferarum vulpecularum domi latitantium insidiis per prouidum pastoralis officij ministerium, ipso Domino cooperante, præseruemus; ac illis omnes nocendi occasiones, quantum cum Deo possumus, ubilibet auferamus. Cum itaque iuxta notum Sanctissimi Vatis oraculum, Timor Domini, sine quo uera Religio, & Catholica fidei puritas nullibi reperitur, sapientiæ sit initium, & qui, uel in scientijs proficere, uel eas alios docere parant, supremum illum sapientiæ parentem, benignumque largitorem deuoto sane fidei obsequio demereri, ueraque sincere Religionis pietate sibi conciliare debeant. Idcirco hanc Fidei puritatem scientijs, doctrinisque quibuslibet tum tradendis, tum adipiscendis, tanquam necessariam basim, constituturæ; & ne simplicia nonnullorum adolescentium, res nouas audiendi cupidorum, ingenia in naufragos blandientium hæreticorum scopulos imprudenter impingant, ecurrere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine, quòd deinceps nullus Doctor, Magister, Regens, uel alius cuiuscunque artis,

artis, & facultatis professor, siue clericus, siue laicus, ac secularis, uel cuiusvis ordinis regularis sit, in quibusuis studiorum generalium Vniuersitatibus, aut Gymnasis publicis, aut alibi ordinariam, uel extraordinariam lectoris Cathedram assequi, uel iam obtentam retinere, seu alias, Theologiam, Canonicam, uel Ciuilem censuram, Medicinam, Philosophiam, Grammaticam, uel alias liberales artes, in quibuscunque Ciuitatibus, Terris, Oppidis, ac locis, etiam in Ecclesijs, Monasterijs, aut Conuentibus Regularium quorumcunque publicè, uel priuatim quoquomodo profiteri, seu lectiones aliquas in facultatibus huiusmodi habere, uel exercere: neque Doctores ipsi, aut Vniuersitatū, seu Gymnasiorum eorundem Rectores, Cancellarij, uel alij superiores, sed nec etiam Palatini Comites, aut alij particulares facultatem eruditos uiros ad eosdem gradus promouendi, etiam à nobis, & Apostolica Sede, uel alijs undecunque habentes, scholares, tam laicos quam clericos, & cuiusvis ordinis regulares, uel alios quoscunque quā talibet eruditione præditos, ad ullum gradum in eisdem facultatibus suscipiendum recipere, & admittere; Neque Doctores, Magistri, & Scholares ad electionem alicuius in Rectorem, uel Cancellariū Vniuersitatis, aut Gymnasij procedere; Nec ipsi Scholares, uel alij quantumlibet docti, & alioqui habiles, gradus huiusmodi, uel eorum aliquem palam, uel priuatim recipere ualeant, nisi Doctores uidelicet ac Regentes, Magistri, & alij professores iam ad cathedras, & lectiones recepti, in Italia infra tres, extra uerò illam infra sex menses à die publicationis presentium computandos, reliqui uerò ad cathedras & alias lectiones ibidem in posterum assumendi ante illorum receptionem in Rectoris, uel aliorum superiorum; Eligendi autem in Rectores, uel Cancellarios ante illorum electionem, uel saltem admissionem in Ordinarij loci, uel eius in spiritualibus Vicarij; ac promouendi Scholares, & alij præfati ante illorum promotionem in eiusdem Ordinarij, seu eius Vicarij, aut Doctorum, aliorum uè promouentium manibus, præuio etiā processu, uel debita informatione, quantum eis sufficere uidebitur, super Religione, Fideq; Catholica, Rectorum, Cancellariorum, Doctorum, lectorum, & promouendorū eorundem per ipsos locorum Ordinarios, uel eorum Vicarios ritè facta præcedente, eandem Catholicā fidem, uerbis, iuxta formæ infra scriptæ tenorem, conceptis palam, & solemniter profiteri teneatur; Et desuper instrumentū publicum cōfici, ac de processu, seu informatione, & fidei professione in Priuilegio Doctoratus, uel alterius gradus huiusmodi specialis, ac de uerbo ad uerbum mentio, & relatio fieri debeat, auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuo statuimus, & ordinamus: Ac omnibus & singulis earundē Vniuersitatū, & Gymnasiorum Rectoribus, Doctoribus,

bus, & alijs superioribus, ac alijs facultatem doctorandi habentibus, cuiuscunq; status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentie fuerint, etiã si Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, uel maiori dignitate, etiã Cardinalatus honore: ac Ducali, uel alia, etiã Regia, & Imperiali auctoritate præfulgeant, ne quem in Vniuersitatibus, Ciuitatibus, Oppidis, uel alijs locis sibi in spiritualibus, uel tēporalibus subiectis, aliter cathedras, aut alias lectiones retineri, cōsequi, uel ad gradus promoueri respectiue patiatur, in uirtute sanctæ obediētiae, & sub interdito ab ingressu Ecclesie, quo ad antistites, quò uerò ad inferiores sub excommunicationis late sentētia, necnō priuationis omniū, & singulorum dignitatū, beneficiorum, officiorū, & feudorum Ecclesiasticorū per eos quomodolibet obtentorū, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, eo ipso per contrafacientes incurrendis penis districtius inhibemus: Ac quascunq; receptiones, promotiones, electiones, & admissiones absque processu, certaq; de Religione, & Fide Catholica notitia, ac dicta fidei professione sic, ut præfertur, præcedēte, pro tēpore factas, nullas, inualidas, nulliusq; roboris, uel momentū esse, neq; cuiquā in iudicio, uel extra suffragari posse, sicque per quoscunq; Iudices, & Cōmissarios, quauis auctoritate fungētes, sublata eis, & eorū cuilibet quauis aliter iudicādi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac quicquid secus à quoquā quauis auctoritate sciēter, uel ignorāter attentari contigerit, irritū & inane decernimus. Nō obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Vniuersitatū, & Gymnasiorum, ordinum, & locorum quorūcunq; et iuramento cōfirmatione Apostolica, uel quauis firmitate alia roboratis statutis, & cōsuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis, facultatibus, et literis Apostolicis eisdē Vniuersitatibus, et Gymnasijs, ac ordinibus, & locis, eorūq; Rectoribus, Doctoribus, Superioribus, etiã in tēporalibus Dominis, Comitibus Palatinis, & alijs etiã regularibus personis præfatis sub quibuscūq; tenoribus, & formis, ac eū quibusuis etiã derogatoriā derogatorijs, alijsque efficacioribus etiã uim contractus inducentibus clausulis irritantibusque, & alijs decretis in genere, uel in specie, etiã per nos, ac Sedem præfatam, etiã motu, sciētia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quorūuis, etiã Imperatorū, Regū, Rerū publicatū, Ducū, & aliorū Principum instantiā, & alijs quomodolibet cōcessis, ac etiã pluries approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiã si pro illorū sufficēti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & in diuisa, non antem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum ueriores tenores, ac si de uerbo aduer-

ad verbum inferentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes: specialiter, & expresse, motu simili derogamus, contrarijs quibuscumque: Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Ne autem quispiam præsentium ignorantiam prætere, vel excusationem allegare possit; sed ipsæ ad omnium notitiam deducantur; Volumus, & mandamus, quòd eedem præsentibus in Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ nostræ valuis, ac acie Campi Floræ per aliquem ex Curforibus nostris affixæ, copia illarum ibi dimissa, omnes in Italia intra tres, extra verò illam existentes intra sex menses proximos, ab ea die affixionis computandos, perinde ardeant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent. Forma autem dictæ professionis Fidei hæc est. Ego N. firma fide credo, & profiteor omnia, & singula quæ continentur in Symbolo Fidei, quo sancta Romana Ecclesia vitur, videlicet. Credo in vnū Deum, Patrem omnipotentem factorem cæli, & terræ visibilium omnium, & inuisibilium. Et in vnum Dñm Iesum Christum, filium Dei vnigenitum. Et ex patre natum, ante omnia secula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero Genitum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cælis. Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine, & homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis: sub Pontio Pilato passus, & sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris, Et iterum venturus est cum gloria iudicare viuos, & mortuos: cuius regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum, dominū, & viuificantem, qui ex patre, filioque procedit. Qui cum patre, & filio simul adoratur, & conglorificatur, qui loquutus est per Prophetas. Et vnā sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor vnū Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitā venturi seculi Amen. Apostolicas, & Ecclesiasticas traditiones, reliquasque eiusdem Ecclesiæ obseruationes, & constitutiones firmissimè admitto, & amplector. Item sacram Scripturam, iuxta eum sensum, quem tenuit, & tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu, & interpretatione sacrarū Scripturarum, admitto, nec eam vnquam, nisi iuxta vnanimem consensum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque septem esse verè, & propriè sacramenta nouæ legis, à Iesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet, Baptisma, Confirmationem, Eucharistiam, Pœ-

nitentiam, Extremam vñtionem, Ordinem, & Matrimonium, illaq̃
 gratiam conferre, & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem
 sine sacrilegio reiterari non posse: Receptos quoque, & approbatos
 Ecclesiæ Catholicæ ritus in supradictorum omnium sacramentorum
 solemnī administratione recipio, & admitto. Omnia & singula, quæ
 de peccato originali, & de iustificatione in sacrosancta Tridentina Sy-
 nodo definita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor
 pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorum sacri-
 ficium pro viuis; defunctis, atque in Sanctissimo Eucharistiæ sacra-
 mento esse verè, realiter, & substantialiter corpus, & sanguinem, vna
 cum anima & diuinitate Domini Nostri Iesu Christi, fierique conuer-
 sionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in
 sanguinem, quam conuersionem Catholica Ecclesia transubstantiatio-
 nem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum atque in-
 tegrum Christum, verumque sacramentum sumi. Constantiter teneo
 Purgatorum esse, animasque ibi detentas fidelium suffragijs iuuari. Si-
 militer & Sanctos, vnà cum Christo regnantes, venerandos, atque in-
 uocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum
 Reliquias esse venerandas. Firmiter assero imagines Christi, ac Dei-
 paræ semper Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas, & reti-
 nendas esse, atque eis debitum honorem, ac venerationem impartien-
 dam. Indulgentiarum etiam potestatem à Christo in Ecclesia relicta
 fuisse, illarumque vsum Christiano populo maximè salutarem esse as-
 firmo. Sanctam Catholicam, & Apostolicam Romanam Ecclesiam
 omnium Ecclesiarum matrem & magistram agnosco. Romanoque
 Pontifici beati Petri Apostolorum Principis successori, ac Iesu Christi
 Vicario, veram obedientiam spondeo, ac iuro. Cætera item omnia à
 sacris Canonibus, & Oecumenicis Concilijs, ac præcipuè à sacrosan-
 cta Tridentina Synodo tradita, definita & declarata, indubitanter re-
 cipio, atque profiteor: simulque contraria omnia, atque hæreses qual-
 cumque ab Ecclesia damnatas, & reiectas, & anathematizatas, ego pa-
 riter damno, reijcio, & anathematizo. Hanc veram Catholicam fi-
 dem, extra quam nemo saluus esse potest, quam in presenti spontè pro-
 fiteor, & veraciter teneo, eandem integram, & immaculatam vsque ad
 extremum vitæ spiritum constantissimè Deo adiuuante retinere, &
 confiteri, atque à meis subditis, seu illis, quorum cura ad me in munere
 meo spectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, cura-
 turum. Ego idem N. spondeo, voueo, ac iuro: sic me Deus adiuuet,
 & hæc sancta Dei Euangelia. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc
 paginam nostræ ordinationis, inhibitionis, derogationis, voluntatis,
 statuti, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo Sexagesimo Quarto, Idibus Nouembris. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Cæ. Glorietius.

Constitutio S. D. N. Pij Papæ Quinti per Dominos Medicos obseruanda.

PIVS Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

Vpra Gregem Dominicum nostræ vigiliæ diuinitus creditū, vigilis speculatoris, prout nobis desuper conceditur, exercentes officium, ad ea per quæ Animarum saluti cum diuini nominis gloria consuli valeat, libenter intendimus, vt Christi fideles post Baptismum in peccata lapsi, per sacramentum penitentię Deo reconcilientur. Sane cū infirmitas corporalis nonnunquam ex peccato proueniat, dicente domino, languido quem sanauerat: vade noli amplius peccare, ne quid deterius tibi contingat, ac propterea prouida fel. recor. Innocentius III. prædecessor noster Medicis præceperit, vt cū eos ad ægrotos vocari contigerit, ipsos ante omnia moneant, vt animarum Medicos vocent, ne cū eis in extrema ægitudine constitutis suadetur, in desperationis articulum incidant. Nos igitur volentes hoc tam salutare præceptum nulla temporis præscriptione aboleri, sed semper obseruari, constitutionem præfatam auctoritate Apostolica tenore præsentium innouamus, & hac nostra in perpetuum valitura constitutione statuimus, & decernimus, quòd omnes Medici cū ad infirmos in lecto iacentes vocati fuerint, ipsos ante omnia moneant, vt idoneo confessori omnia peccata sua, iuxta ritum S. R. E. confiteatur, neque tertio die ulterius eos visitent, nisi longius tempus infirmo confessor ob aliquam rationabilem causam, super quo eius conscientiam oneramus, concesserit, & eis per fidem confessoris in scriptis factam constiterit, quòd infirmi, vt præmittitur, peccata sua confessi fuerint: coniunctos verò, ac omnes familiares, & domesticos infirmi in Domino rogamus, & monemus, vt de infirmitate parochum certiores faciant, tam parochus, quàm coniuncti, & familiares præfati, infirmum ad confessionem peccato-

Ggg 2 rum

rum suadeant, & inducant. Quod si qui Medicorum præmissa non obseruauerint, ultra pœnas in dicta constitutione contentas, quas incurtere declaramus, perpetuò sint infames, & gradu medicinæ, quo insigniti erant, omninò priuentur, & à Collegio seu vniuersitate Medicorum eijciantur, ac pœna etiam pecuniaria arbitrio Ordinariorū, vbi deliquerint, mulctentur. Et vt hæc omnia inuolubiliter obseruentur, volumus, & eadem auctoritate præcipimus, & mandamus, vt nullus posthac vbi que locorum in Medicina Doctoretur, aut ei quomodolibet medendi facultas à quouis Collegio, & vniuersitate concedatur, nisi omnia in præsentis nostræ constitutione contenta, medicorum iuramento coram Notario publico, & Testibus obseruare in eorum manibus, vel Ordinarij iurauerint, & huiusmodi iuramento in priuilegio, seu licentia medendi specialis mentio fiat. Quod si collegia, & vniuersitates præfate non recepto à promouendis iuramento huiusmodi, eosdem ad gradum prædictum promouerint, aut eisdem medendi licentiam præstiterint, pœnam priuationis facultatis alios ulterius doctorandi incurrant. Mandantes in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in Ciuitatibus, & diocesis proprijs præsentis nostras literas publicari faciant, ac iuramentum prædictum à Medicis iam promotis, seu licentiam medendi habentibus, omnibus iuris remedijs exigant, neque aliquos ad medendum in Ciuitatibus, & diocesis prædictis admittant, nisi eis consulerit eosdem iuramentum huiusmodi præstitisse, & contumaces, & iurare, ac iuramentum huiusmodi iam præstitum exhibere recusantes, gradu Medicinæ, & omnibus priuilegijs eisdem Medicis, tam coniunctim, quam diuisim, eis, & eorum culibet concessis, per quosuis etiam Romanos Pontifices priuent, ac ab ingressu Ecclesiæ arceant, donec resipuerint, non obstantibus præmissis Priuilegijs, indultis, literis Apostolicis, quibusuis personis, collegio, & vniuersitati, sub quibusuis verborum formis, & tenoribus. Quæ omnia, quò ad effectum validitatis constitutionis nostræ tantum reuocamus, cassamus, & annullamus, & omnes Principes sæculares, ac alios Dominos, & Magistratus temporales rogamus, requirimus, & obsecramus per viscera misericordiæ Iesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus iniungentes, quòd in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum fauorem, & auxilium præstent, ac contrafacientes pœnis etiam temporalibus afficiant. Volumus autem quòd præsentis literæ in Cancellaria, & acie Campi Floræ publicentur, & inter constitutiones Extranagantes perpetuò valituras conscribantur: & quia difficile foret præsentis ad singula quæque loca deferri.

ri: Volumus, & etiam declaramus, quòd earum transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius Prelati munitis, eadem prorsus fides vbicunque adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ. vel ostensæ. Dat. Romæ Apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die vlti. Martij M. D. LXVI, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Ca. Glorierius.

Litteræ confirmatoriæ Decretorum Concilij Primi Provincialis Mediol. circa clausuram Monialium & alia.

PIVS, PAPA V.

Dilecto filio nostro, CAROLO, tit. sanctæ Praxedis Presbytero Cardinali Borromæo nuncupato.

ILECTE Fili noster, Salutem & Apostolicam benedictionem. Dudum à sc̄l. re. PIO PP. III. prædecessore nostro emanarunt litteræ in forma Breuis tenoris subsequenti, a tergo videlicet, Dilecto filio nostro CAROLO, tit. Sanctæ Praxedis Presbytero Cardinali Borromæo uocato, in tota Italia, nostro, & Apostolicæ Sedis de Latere Legato. Intus vero, PIVS Papa Quartus. Dilecte fili noster salutem & Apostolicam benedictionem. Iuxta nostri Pastoralis officij debitum, indefessa sollicitudine ad ea libenter intendimus, per quæ in singulis, præsertim monialiũ, monasterijs, regularis obseruantia, ac debita elausura non modo conseruatur, sed, si in eorum aliquibus forsitan dilapsa, aut dissoluta reperiatur, adhibitis opportunis remedijs, diligenter resarcitur, atque restituitur, ita vt ipsarum monialium sc̄lici statui, ac directioni, prosperoque & laudabili regimini salubriter prouideatur. Vt igitur ea, quæ à sacris Canonibus, & nouissimè à sacro Concilio Tridentino sancita sunt, ac reformationem, & clausuram monasteriorum monialium huiusmodi respiciunt, in tuis Ciuitate & diocesi ac prouincia Mediolanensi debitæ executioni demandentur: Monialesque ipse ad Regulam, quam professæ sunt, præscriptam vitam instituant, & componant, ordinumque suorũ vota, ac præcepta fideliter obseruent.

Ggg 3 Tibi

Tibi nostro secunda carnem nepoti, qui Ecclesie Mediolanensi ex concessione, & dispensatione Apostolica præesse dignosceris, ac quamdiu eidem præfueris, quemque ob eximiam, & singularium virtutum prudentiam, probitatem, ac religionem, nuper nostrum, & Apostolicæ Sedis de latere Legatum, de Venerabilium fratrum nostrorum sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalium consilio, in vniuersa Italia constituimus, & deputauimus, per Apostolica scripta committimus, & mandamus, vt per te ipsum, seu per te deputandos, prout tua tibi suaserit ratio, seu in proxima Synodo Prouinciali, vel Diocesana, per te celebrandis, sicut tibi magis expedire videbitur, ea omnia auctoritate nostra statuas, ordines, disponas, ac decernas, quæ ad custodiendam in quibusuis monialium monasterijs, etiam regularibus quibusuis subiectis, Ciuitatis, Diocesis, & Prouinciæ tuæ, huiusmodi debitam, & regularem normam, & clausuram, bonumque, & salutare regimen in eis inducendum, constituendum, & conseruandum, & denique ad illarum congruam, & expeditam correctionem, & reformationem necessariam esse cognoueris, seu quomodolibet opportuna. Nos enim ultra facultates tibi nuper per alias nostras, etiam in forma Breuis litteras sub Data Romæ die iij. Februarij, proximè præteriti circa visitationem, reformationem, & correctionem monasteriorum monialium tuarum Ciuitatis, & Diocesis, cõcellas, quas omnes & singulas ad quæcumque monasteria, quibusuis Regularibus subiecta, ac ad quascumque ciuitates, terras, & loca totius tuæ Prouinciæ Mediolanensis harum serie extendimus, & ampliamus, extensasque & ampliatas fore, & esse decernimus, ita tamen, quod quoad monasteria monialium, etiam Regularibus quibusuis subiecta, existentia in ciuitatibus, terris, & locis Suffraganeorum tuorum de eorum cõsilio, & consensu, prout tibi videbitur, facultates ipsas iuxta prædictarum & præsentium litterarum formam & tenorem, exercere, illisque vt libere valeas: Circumspectioni tuæ quæcumque monialium monasteria præfata, etiam quomodolibet exempta, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi, seu Hospitali sancti Spiritus, seu sancti Ioannis Hierosolymitani, vel Basilicæ sancti Ioannis Lateranensis, aut sancti Petri de Vrbe, siue quibusuis alijs Hospitalibus, & Ecclesijs Sæcularibus, uel Regularibus dumtaxat subiecta totius tuæ Prouinciæ Mediolanensis, quæ reformatione indigere iudicaueris, eorumque moniales, & personas tam in capite, quam in membris, auctoritate nostra visitandi, reformandi, corrigendi, & emendandi, ad debitamque, & regularem obseruantiam, & clausuram iuxta Canonicas sanctiones, & regularia suorum ordinum instituta, & alia, quæ tibi congruentiora videbuntur, reducendi, reponendi, & restituendi, ipsasque moniales, si tibi visum fuerit, ad alia monasteria eorundem seu aliorum ordinum in totum, vel in partem

trans-

transferendi, necnon monasteria ipsa, etiam quibusuis Regularibus subiecta, diruendi, suppressendi, uel alijs uniendi, annectendi, incorporandi, seu ad alios usus, tibi bene uisus, mutandi: Et insuper quæcumque statuta, & ordinationes rectum, & exemplarem monialium, & personarum huiusmodi uiuendi modum, ac normam, debitamque clausuram concernentia, faciendi, & condendi, & factaque, & condita, si melius & consultius esse censueris, alterandi, & mutandi, aliaque de nouo condendi, & edendi, illaque sic per te condita, & edita ab omnibus Abbatissis, Priorissis, Monialibus, & personis eorundem monasteriorum per excommunicationis aliasque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, cæteraque opportuna iuris & facti remedia firmiter, & inuolabiliter obseruari mandandi, & faciendi: Necnon pro faciliori statutorum, & obseruationum huiusmodi obseruatione, & executione dictarum monialium Superiores, & in eorum negligentiam locorum Episcopos in executores præmissorum statutorum & ordinationum constituendi, & deputandi: Contradictores quoslibet & rebelles, tibi que super his parere recusantes, & renitentes censuris, & pœnis, ac remedijs præfatis, quacumque appellatione remota, compescendi, illaque, etiam iteratis vicibus, aggrauandi, & interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxilium quoque brachij secularis ad hoc, si opus fuerit, inuocandi, & generaliter omnia, & singula faciendi, gerendi, mandandi, & exequendi, quæ tibi ad Dei omnipotentis laudem, & gloriam, ac diuini cultus augmentum, Religionisque conseruationem, & animarum salutem expedire uidebuntur: Amplam, libram, & omnimodam auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem, & potestatem concedimus, & impartimur. Districtius inhibentes monialibus, & personis præfatis, & quibusuis alijs cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, ne sub indignationis nostræ, & excommunicationis latæ sententiæ eo ipso, si contra fecerint, incurrendis pœnis, te, uel à te deputatos, quominus huiusmodi uisitatio, reformatio, & clausura fiant, suumque debitum, & optatum foruantur effectum, impedire, retardare, aut perturbare audeant, uel præsumant. Ac etiam eisdem, quacumque Ecclesiastica, seu mundana præfulgeant dignitate, uel excellentia, sub antedictis pœnis mandantes, ut tibi aut tuis deputatis huiusmodi in præmissis omnibus, & singulis efficaciter pareant, & assistant. Decernentes præterea, statuta, & ordinationes per te, seu à te deputatum pro tempore, facta huiusmodi, & edita eo ipso, quo facta fuerint, Apostolica auctoritate confirmata, & approbata esse censeri: Et ita per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam dictæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum quilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctori-

rate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis monasteriorum & illorum ordinum, seu etiam Militiarum, à quibus illa dependent, etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, priuilegijs quoque, indultis Apostolicis, etiam Mari magno, Bulla aurea, vel alijs quomodolibet nunciatis, nec non quibusvis exemptionibus, libertatibus, & immunitatibus illis; eorumque monialibus; & personis, etiam ab immemorabili tempore citrà, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cù quibusvis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis, quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad uerbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inferri forent, presentibus pro sufficienter expressis, ac totaliter insertis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad effectum presentium, specialiter & expresse derogamus, ac latissime derogatum esse volumus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Marcum sub anno Piscatoris Die ultima Augusti. M. D. LXV. Pontificatus nostri anno sexto. Cæ. Glorietius. Cum autem, sicut ex relatione tua, nobis ore tenus facta, accepimus, tam tua ordinaria auctoritate, quam facultatis tibi, ut præfertur, concessa, ac dictarum litterarum vigore, in Prouinciali Synodo Mediolanensi, per te proxime celebrata, nonnullæ constitutiones, & ordinationes, præsertim circa ingressum ipsarum monialium, earumque clausuram, colloquia, & loca, ubi cum alijs loqui solite sunt, clauas, & laminas ferreas, educationem puellarum secularum, cæteraque ad bonum, honestum, ac laudabilem viuendi modum, salubremque directionem, prosperumque gubernium pertinentia, per te, etiam de patrum ibidem congregatorum consilio, & assensu factæ, sancitæ, atque editæ fuerint, & propterea tu cupias conseruationes, & ordinationes, cæteraque præmissa, quo firmitus obseruentur, nostra quoque auctoritate roborari. Nos cupientes ea, quæ ad religiosarum personarum, præsertim femine sexus, obseruantiam, rectamque, & probatam illarum vitam, normamque tendere dignoscuntur, sine aliqua contradictione, debite

executioni demandari; constitutiones, & ordinationes, omniaque
 & singula, vt præfertur, gesta, facta, & ordinata, non tamen sacris
 canonibus, vel Tridentini Concilij super ijs editis decretis contraria,
 eorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes,
 auctoritate Apostolica, tenore præsentium ex certa nostra scientia
 confirmamus, & approbamus, ac illis perpetuæ, & inuiolabilis
 firmitatis robur adijcimus, eaque per nos confirmata & approbata
 fore & esse, & ab omnibus cuiuscumque gradus, & quibuscumque
 exemptionibus, & priuilegijs munitis, quos illa quomodolibet con-
 cernunt, & in posterum concernere poterunt, inuiolabiliter obser-
 uari debere statuimus; Supplentes omnes, & singulos iuris, & facti
 defectus, si qui forsitan interuenerint in eisdem; Nec non præsentibus
 litteras, & in eis contenta quæcumque ex quauis causa de surreptionis,
 vel obreptionis, aut nullitatis uitio, seu intentionis nostræ defectu,
 nullatenus mutari, vel impugnari posse, sed suos plenarios, & integros
 effectus sortiri, & irrefragabiliter obseruanda esse. Sicque per quos-
 cumque quauis auctoritate, etiam Episcopali dignitate fulgentes, sub-
 lata eis, & eorum cuiilibet quauis aliter interpretandi facultate, inter-
 pretari, ac definiri debere, ac quicquid secus super ijs à quoquam
 quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum
 & inane decernimus, & declaramus. Mandantes in virtute sanctæ
 obedientiæ Abbatissis, ac Priorissis, & monialibus dictorum mona-
 steriorum totius Prouinciæ huiusmodi, quomodocumque exemptis,
 & quibuslibet exemptionis, & immunitatis priuilegijs munitis ac
 suffulcis, & quibusuis Regularibus quouis modo subiectis, vt consti-
 tutiones, & ordinationes, aliaque præmissa, firmiter, & inuiolabi-
 liter obseruent; nec illis quouis pretexto, aut quæsito colore contra-
 uenire, aut se eis opponere quomodolibet audeant, vel præsumant. ipsis
 autem Episcopis & Ordinarijs præcipimus, vt illa iuxta dictarum &
 præsentium litterarum tenorem, debite executioni realiter, & cum
 effectu demandari curent, & faciant. Non obstantibus constitutio-
 nibus & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ idem
 Pius prædecessor in suis litteris voluit non obstare, ceterisque contra-
 rijs quibuscumque. Dat. Romæ apud sanctum Petrum sub annu-
 lo Piscatoris die xij. Aprilis. M D LXVI. Pontificatus no-
 stri anno primo.

Cę. Glorierius.

Consti-

Constitutio confirmatoria Decret. Concilij Prouincial.
Mediol. ad Seminar. Cler. spectantium.

PIVS Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum maxime pertinet Pontificem, ut ea, quæ iuxta sacri concilij Tridentini decreta ad Dei Omnipotentis laudem, diuini que culus augmentum recte, & salubriter facta, & ordinata esse dicuntur, quo firmitus ab omnibus obseruentur, & illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio roboret, atque confirmet. Sane Dilectus filius noster **CAROLVS** tit. sanctæ Præxedis Presbyter Cardinalis, Borromæus vocatus, qui ecclesiæ Mediolanensi ex concessione, & dispensatione apostolica præesse dignoscitur, nobis nuper exposuit, quod in Prouinciali Synodo Mediolanensi proximè per eum celebrata, cuius celebrationi ipse præfuit, inherendo decretis ipsius Tridentini Concilij super constituendis, & propagandis Seminarijs Clericorum suæ Prouinciæ Mediolanensis, nonnulla disposita, statuta, & ordinata fuerunt, quorum quidem tenor sequitur. & est talis, uidelicet; Mandatum est a sacro Tridentino Concilio Prouincialibus Synodis, ut quæ primùm in eam curam incumbere, ut Seminarium Clericorum, ubique id fieri posset, constitueretur, omnique ratione propagaretur; quamobrem etiam illis facultatem dedit moderandi, & augendi omnia, & singula, quæ pij, & sancti huius operis institutionem, & progressionem adiuuare possent. Itaque nos, Prouinciæ nostræ statu, & Ecclesiarum, ac Beneficiorum genere diligenter cõsiderato, duximus ad hanc rationem confugiendum esse, ut detrahamus, quemadmodum iam nunc detrahimus, decimam partem fructuum cuiuslibet mensæ Episcopalis, & Capituli, & quarumcumque dignitatum personatum officiorum, præbendarum, portionum, Abbatiarum, & Prioratum cuiuscumque ordinis, etiam regularis, aut qualitatis, vel conditionis fuerint, etiam Hospitalium, quæ dantur in titulum, vel administrationem iuxta Constitutionem Concilij Viennensis, & beneficiorum quorumcumque, etiam regularium, etiam si iuris patronatus cuiuscumque fuerint, etiam si exempta, etiam si nullius Diocesis, uel alijs Ecclesijs, Monasterijs, vel Hospitalibus, & alijs quibusuis locis pijs, etiam exemptis annexa & ex fabricis Ecclesiarum, & aliorum locorum, etiam ex quibuscumque alijs Ecclesiasticis redditibus, seu prouentibus, etiam aliorum Collegiorum, in quibus tamen Seminaria discantium, uel docentium, ad commune Ecclesiæ bonum promouendum actu non habentur, hæc enim

enim exempta esse uolumus, præterquam ratione reddituum, qui superflui essent ultra conuenientem ipsorum seminariorum sustentationem, seu corporum, uel confraternitatum, quæ in nonnullis locis scholæ appellantur, & omnium monasteriorum, non tamen mendicantium, etiã ex decimis, quacumque ratione ad laicos, ex quibus subsidia ecclesiastica solui solent, & Milites cuiuscumque militia, aut ordinis pertinentibus, Fratribus sancti Ioannis Hierosolymitani dumtaxat exceptis, eãq; supra scriptorum fructuum decimam, sic detractam, Seminarijs in singulis prouinciæ nostræ diœcesibus erigendis, seu iam erectis, applicamus, & incorporamus. Possessores autem huiusmodi beneficiorum ad eandem fructuum decimam, non modo pro se, sed pro pensionibus, quas alijs forsitan, ex dictis fructibus soluant; retinendo tamen pro rata quidquid pro dictis pensionibus illis erit soluendum, omnino tene-ri uolumus, & mandamus, eiusdem Tridentini Concilij auctoritate, quibusuis, quo ad omnia, & singula supradicta priuilegijs, & exemptionibus, etiam si singularem derogationem requirerent, consuetudine etiam immemorabili, & quauis appellatione, & allegatione, quæ executionem non impediatur, non obstantibus. Hanc autem fructuum decimam iuxta maiorem singulorum beneficiorum taxationem, quæ hæctenus facta reperietur, exigi iubemus, quod si aliqua beneficia non reperiuntur taxata, Episcopi de consilio eorum, qui sacre Tridentinæ Synodi iussu, ad id munus delecti fuerint, ea taxent. Quam decimam duobus terminis intra sequentem annũ millesimum, quingentesimũ, sexagesimum sextum, & deinceps singulis annis eodem modo solui uolumus. si quis huius anni taxationem a se impositam exigere cepisset, eandem exactiorem prosequatur; deinceps uero hanc exigendi rationem a nobis præscriptam seruabit. Præterea damus auctoritatem singulis Prouinciæ nostræ Episcopis, ut de eorum, qui huic muneri præfecti erunt, consilio, & Metropolitanis scripto consensu, possint eã decimam augere, ac perducere usque ad decimam veri annui redditus, & imminuere, uel uniuerse, uel sigillatim, atque ijs etiam beneficijs, quæ tenuiora fuerint, præsertim curatis, totam omnino exactiorem remittere. Decernimus item, ut Episcopi ex auctoritate eiusdem Concilij Tridentini intra sex menses Ecclesiastica aliquot simplicia beneficia cuiuscumque qualitatis, & dignitatis fuerint, uel etiam præstimonialia, uel præstimonialia portiones nuncupatas, etiam nondum vacantes huic collegio, seu seminario applicent, & incorporent, ea uide licet, quæ illis seminario magis opportuna, & idonea uidebuntur, sine tamen cultus diuini detrimento, & beneficia obtinentium præiudicio. Quod si Episcopi illorum beneficiorum fructus ad id pium opus non satis esse animaduuerint; dispicient si quæ alia sint, quæ seminario

attribui

attribui possint, deq; ijs Metropolitanum ad
 tentia confici possit, à Sanctis. D. N. opem implorandam, & eius au-
 thoritatem interponendam curabit. Hæc autem vnio beneficiorum ex
 præscripta Concilij Tridentini formula locum habeat, etiam si benefi-
 cia sint reseruata, vel affecta, nec per resignationes ipsorum benefico-
 rum, vniones, & applicationes suspendi, vel impediri possint, sed omni-
 no quacumque vacatione, etiam si in curia effectū suum sortiantur, &
 quacumque constitutione non obstante, succedente vero casu, quo
 per vniones effectum suum sortientes, vel aliter Seminarium ipsum, in
 totū, uel in partem dotatum reperiat, tūc portio ex singulis beneficijs
 vt supra detracta, & incorporata ab Epō prout res ipsa exegerit, in totū,
 vel pro parte ad ratam remittatur. Volentes autem præmissa prout in
 ipsa Prouinciali Synodo rectè, piè, atq; prudenter gesta, constituta, &
 ordinata fuere, debitæ executioni demādari, omnia, & singula superius
 narrata ad sancti operis Seminariorum huiusmodi commodum, & in-
 crementum constituta, auctoritate Apostolica, tenore præsentū ex cer-
 ta nostra scientia confirmamus & approbamus, ac illis perpetua, & in-
 uiolabilis nostræ firmitatis robur adijcimus, eaque per nos confirmata,
 & approbata fore, & esse, & ab omnibus cuiuscūque gradus & quibus-
 cumque exemptionibus, & priuilegijs munitis, etiam nullius Diæcesis
 in Concilij Tridentini generalitatem, quos illa quomodolibet conce-
 nunt, & in posterum concernere poterunt, inuiolabiliter obseruari de-
 bere statuimus, suppletes omnes & singulos iuris, & facti defectus, si
 qui forsan interuenerint in eisdem: Necnon præsentium litterarum &
 in eis contenta quacumque, ex quauis causa de surreptionis, vel ob-
 ptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ defectu, nullatenus
 notari, vel impugnari posse; sed suos plenarios, & integros effectus for-
 tiri, & irrefragabiliter obseruanda esse. Sicque per quoscumque qua-
 uis auctoritate, etiam Episcopali dignitate fulgentes sublata eis, & eo-
 rum cuilibet quauis aliter interpretandi facultate, interpretari, ac defi-
 niri debere, ac quidquid secus super his à quoquam quauis auctori-
 tate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane de-
 cernimus, & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac Constitu-
 tionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Prouincia præfatæ, illius-
 que Ciuitatum, & Diæcesum, etiam iuramento, confirmatione Apo-
 stolica, uel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus,
 priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis illis, & quibusuis
 eorum personis, & locis Ecclesiasticis sub quibuscumque tenoribus,
 & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, &
 alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & alijs de-
 cretis in genere vel in specie, ac alijs quomodolibet concessis, ac etiam
 iteratis

iteratis vicibus approbatis, & innōtiatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quęuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliās in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cęterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romę apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xviij. Aprilis. M D L X V I. Pontificatus nostri Anno Primo.

Cę. Glorierius.

Bulla S. D. N. Pij PP. V. Prohibition. Blasphemię, Sodomię, Simonię, Concubinariatus, ac contra deambulantes per Ecclesias, pauperes per eas mendicantes, ac alios in eis illicita facien. nec non de tollendis ex eis capsis, & depositis mortuorum, de non laborando in diebus festiuis, ac circa plurima alia Dei honorem, & diuinum cultum concernen.

IVS Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Cũ primũ Apostolatus officium diuina nobis dispositione commissum suscepimus, statim omnem curam, & cogitationem nostram in dominici gregis fidei nostrę crediti salute defiximus, & Christi fideles Deo iuuante ita dirigere statuitus, ut à vitijs, & peccatis abstinentes, iter quod ad vitam ęternam ducit, insistant. Cũ autem ad omnia, quę diuinam maiestatem aliquo modo possent offendere, amouenda mentis nostrę aciem intenderimus, ea primũ, & sine mora emendare decreuimus, quę Deo præter cętera displicere, & iram eius prouocare cum diuinę doctrinę scripturę, tum grauissima exempla declarant, nempe diuini cultus neglectum, Simonię labem, Blasphemię crimen, & libidinis naturę contrarię vitium execrandum, propter quę populi, nationes, bellorum, famis, & pestilentię calamitatibus iusta dei vltione sepe plectuntur. Etsi autem contra eos, qui tam grauia crimina admiserint: multę à prædecessoribus nostris constitutiones edi-

te fuerunt: tamen quia parum est leges edere: nisi sint, qui eas debitis
 temporibus exequantur: Idcirco ne qui forsan ex tolerantia sperare
 impunitatem audeant, scientes plerisque poenarum grauitate magis
 quam Dei timore arceri solere à voluntate peccandi, omnes & singu-
 las sententias, censuras, & poenas contra eos, qui talia deliquerint, la-
 tas confirmamus, & Apostolica auctoritate innouamus, nec de earum ri-
 gore quicquam relaxamus, admonemusque eos, qui talia perpetrare
 veriti non fuerint, non solum subituros eas poenas, quae sacris sunt Ca-
 nonibus constitutae, sed eas etiam quas leges ciuiles comminatur, &
 nostri quoque arbitrij discretio pro personarum qualitate constituet,
 Mandantes ciuitatum, & locorum status nostri Ecclesiastici pro tem-
 pore Ordinarijs, & Gubernatoribus, illis quidem sub poena suspensio-
 nis à diuinis, his verò sub poena excommunicationis latae sententiae, vt
 quos debitum Deo cultum in Ecclesijs non tribuere, alijsque nefandis
 criminibus pollutos esse compererint, comprehendi curent poenis af-
 ficiendos competentibus. Scituris etiam ipsis Iudicibus quod si post
 hanc nostram constitutionem in castigandis huiusmodi delictis negli-
 gentes fuerint. Primùm quidem Dei omnipotentis Iudicio obrui
 erunt, deinde nostram quoque incurrant indignationem. Vt autem
 poenarum certitudo cunctis facilius innotescat, nonnullas hic diximus
 exprimendas, alijs nihilominus contra huiusmodi criminum reos à no-
 re statutis in suo robore manentibus. Vt igitur Deo optimo maximo,
 gloriosae Virgini, & sanctis omnibus debitus honor deferatur, Grego-
 rij X. praedecessoris nostri constitutionem innouantes, ac statuta in Tri-
 dentino Concilio obseruari volentes, statuimus, & ordinamus, vt ad
 Ecclesias sit humilis, & deuotus ingressus, quieta conuersatio, deuotis
 orationibus insistant, & omnes genibus flexis sanctissimum sacramen-
 tum adorent, ad nomen Iesu Christi domini nostri cum exhibitione
 reuerentiae caput inclinent, nullus in dictis Ecclesijs seditionem faciat,
 tumultum excitet, clamores moueat, imperumue committat, celsent va-
 na, foeda, & profana colloquia, risus immoderati, & strepitus omnes
 iudiciorum, & alia quaecumque quae diuinum officium perturbare pos-
 sunt. Nullus intra Ecclesias deambulare audeat, sine praesumat, dum
 celebrantur sacra Missarum mysteria, & alia diuina officia. Qui verò
 praedicta petulanti animo contempserint, praeter diuinæ ultionis aci-
 moniam, nostri quoque arbitrij poenas incurrant, quae omnia locorum
 quoque Ordinarij in suis Ecclesijs facient obseruari. Quicumque ve-
 rò in Ecclesijs, dum ibi sacrificium Missae, & diuina celebrantur offi-
 cia, aut verbum Dei praedicatur, deambulare, vociferari, aut versus res-
 go ad sanctissimum sacramentum irreuerenter sedere, aut aliquid, quod
 scandalum generet, aut diuina perturbet officia, facere praesumptum,
 poenam

pœnam viginti quinque ducatorum incurret, præter alias arbitrio nostro imponendas, & moderandas pœnas, & qui non habebit in ære, luet in corpore, aut exilio multabitur. Qui verò in Ecclesijs cum mulieribus impudicis, siue etiam honestis colloquium scurrile habuerit, aut alios inhonestos actus fecerit, viginti quinque ducatorum pœnam incurrat, & carceris per mensem. Qui in Ecclesijs, vt supra, obscœnis, & inhonestis uerbis, aut signis vsus fuerit, aut alias fœda colloquia cum personis quibuscumque habuerit, decem aureorum pœna mulctetur, aut aliàs corporaliter puniatur. Mandamus præterea omnibus, & singulis Cathedralium Collegiatarum, & Parochialium Ecclesiarum Capitulis, Rectoribus, Vicarijs, Sacristis, Ostiarijs, & alijs ipsarum Custodibus, quatenus præfatos omnes in Ecclesijs delinquentes admoneant, & vt in eis verita fieri non permittant, vel saltem ipsis Ordinarijs, vel Officialibus nostris puniendos deferant, quod si facere neglexerint, pœnam duorum aureorum vice qualibet incurrent. Pauperes quoque mendicantes, seu eleemosynas petentes per Ecclesias tempore Missarum, prædicationum, aliorumque diuinorum officiorum ire non sinant, sed eos ad valuas Ecclesiarum stare faciant, sub pœna duorum aureorum Capitulis infligenda pro qualibet vice, nisi eos eijci curauerint, & Parochijs dimidij aurei. Religiosis etiam Claustralibus, siue regularibus præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, vt in Ecclesijs suis deputent aliquem, qui tales eijciat, & si negligentes fuerint, grauissimè ab Ordinario corripiantur; quòd si illi parere recusauerint, grauissimas pœnas incurrent, & pro qualitate personarum, etiam corporaliter punientur arbitrio nostro, siue Superiorum suorum. Et vt in Ecclesijs nihil indecens relinquatur, ijdem prouideant, vt capsæ omnes, & deposita, seu alia cadauerum conditoria super terram existentia omninò amoueantur, prout aliàs statutum fuit, & defunctorum corpora in tumbis profundis infra terram collocentur. Cùm verò dierum festorum obseruatio ad Dei cultum maximè pertineat, & in Lege diuina præcipiatur, cupientes abusus prauos, qui ex eorum inobseruantia inualuerunt omninò corrigere, & antiquorum Canonum statuta renouantes, mandamus vt omnes dies Dominici, & præcipuè in honorem Dei, Beatæ Mariæ Virginis, sanctorum Apostolorum feriat cum omni ueneratione obseruentur, & omnes in diebus præfatis Ecclesias frequentent, diuinis officijs deuotè intendant, ab omni illi cito, & seruili opere abstineant, Mercatus non fiant, profanæ negotiationes & ludiciorum strepitus conquiescant. Qui verò in diebus præfatis opus aliquod illicitum fecisse deprehensus fuerit: præter diuinam ultionem, & amissionem animalium, quibus ad vecturam vtetur, etiam graues pœnas incurset arbitrio nostro, seu Vicarij nostri in vrbe: In alijs autem locis arbi-

trio

trio Ordinariorum, vel aliorum Magistratum, ita vt præuentioni locus sit. Quibus omnibus districtè precipimus, vt hæc diligenter obseruari procurent: illas etiã festiuitates, quæ iuxta consuetudinem locorum solemniter celebrari consueuerunt, iuxta laudabilem consuetudinem debita cum reuerentia obseruari faciant, sub pœnis arbitrio ipsorum imponendis, & moderandis. Et vt Simoniacæ prauitatis labe profus aboleatur, Constitutiones antecessorum nostrorum contra Simoniacos editas, & præsertim Pauli II. inuolabiliter obseruari mandamus, & delinquentes tam in factorum ordinum receptione, quàm in beneficiorum assequutione, statutis etiã inferius pœnis nostra auctoritate affici volumus. Quicumque igitur detestabile crimen Simoniacæ prauitatis commisisse conuictus fuerit in consequendis ordinibus, eo ipso sit ab illorum exequutione per decennium sine spe dispensationis suspensus, & per annum carceribus mancipetur. Qui dignitates Ecclesiasticas Simoniacè acquisierit, illis sit ipso iure priuatus, & in futurum inhabilis ad eas & quascumque aliàs obtinendas. Qui beneficium, aut officium Ecclesiasticum Simoniacè adeptus fuerit, illis similiter sit ipso iure priuatus, & ad fructuum omnium, quos perceperit, restitutionem teneatur, & perpetuò sit inhabilis ad ea, & quæcumque alia beneficia Ecclesiastica obtinenda. Si quis autem tale crimen pluries commisisse conuictus fuerit, præter supradictas pœnas etiã corporaliter puniatur, & ab ordinibus Ecclesiasticis degradatus à fidelium confortio eijciatur. Qui verò ordines, & beneficia Simoniacè contulerint, pœnis à iure statutis puniatur, cuiuscumque gradus, conditionis, & dignitatis, etiã si Episcopi, Archiepiscopi, vel maiores fuerint. Caueant præterea quicumque ne in sacramentorum exhibitione Simoniacum aliquid faciant, alioquin grauissimè puniantur per locorum Ordinarios, qui huiusmodi criminis reos cum maxima seueritate coercere procurent, iuxta Concilij Tridentini statuta. Ad abolendum verò nefarium, & execrabile blasphemix scelus, quod in antiqua lege Deus morte puniri mandauit, & Imperialibus quoque legibus receptum est, nunc autem propter nimiam Iudicum in puniendo legnitiam, vel potius desuetudinem, supra modum inualuit, Leonis X. prædecessoris nostri in nouissimo Lateranensi Concilio statuta innotantes, Decernimus, vt quicumque laicus Deum, & Dominum nostrum Iesum Christum, vel gloriosam Virginem Mariam eius genitricem expressè blasphemauerit, pro prima vice pœnam viginti quinque ducatorum incurrat, pro secunda, pœna duplicabitur, pro tertia autem centum ducatos soluet, & ignominia notatus, exilio multabitur. Qui verò plebeius fuerit, nec erit soluendo, pro prima vice manibus post tergum ligatis ante fores Ecclesiæ constituetur per diem integrum, pro secunda

da fastigabitur per Urbem, pro tertia lingua ei perforabitur, & mittetur ad triremes. Quicumque Clericus in hoc blasphemiae crimen incurrit, pro prima vice fructibus unius anni omnium, & quorumcumque beneficiorum suorum: pro secunda, beneficijs ipsis priuetur: pro tertia omnibus etiam dignitatibus exutus deponatur, & in exilium mittatur. Quod si Clericus nullum obtinuerit beneficium, poena pecuniaria, uel corporali pro prima vice puniatur, pro secunda carceribus mancipetur, pro tertia verbaliter degradetur, & ad triremes mittatur. Qui reliquos Sanctos blasphemauerit, pro qualitate blasphemiae, atque personae, arbitrio Iudicis puniatur. Si quis crimen nefandum contra naturam, propter quod ira Dei uenit in filios diffidentiae, perpetrauerit, Curiae saeculari puniendus tradatur. Et si Clericus fuerit, omnibus ordinibus degradatus simili poena subiiciatur. Monemus praeterea omnes locorum Ordinarios, & in uirtute sanctae obedientiae eis praecipimus, ut statuta Tridentini Concilij contra Concubinarios, tam Clericos, quam Laicos edita, districtè faciant obseruari, reddituri Deo ac nobis, si id omiserint, rationem. Et ut praemissorum delictorum Simoniae, Blasphemiae, ac Stupri nefandi notitia facilius habeatur: volumus quod in singulis casibus, non solum per accusationem, & inquisitionem, sed etiam ad simplicem, & secretam denunciationem procedatur per quoscumque Iudices, aliàs tamen de iure competentes, tam ratione delicti, quam personarum, ita quod inter eos locus sit praeventioni. Monemus praeterea omnes, & singulos, ut solum Dei timore praeculis habentes, & non alia animi praua affectione ducti, culpabiles tantum deferant, innocentes non vexent. Quod si aliqui ex calumnia aliquos denunciassent compertum fuerint, eos ad poenam talionis teneri uolumus, & mandamus. Multae autem pecuniariae applicabuntur pro duabus partibus locis pijs arbitrio nostro in Vrbe, extra uero, Ordinariorū, pro tertia accusatori, qui delinquentes detulerit. Mandamus autem Principibus, Comitibus, & Baronibus omnibus S. R. E. Feudatarijs, sub poena priuationis feudorum, quae ab ipsa Ecclesia Romana obtinent, reliquos uero Principes Christianos, & Terrarum Dominos hortamur in domino, & in uirtute sanctae obedientiae mandamus, ut pro diuini nominis reuerentia, & honore, praemissa omnia in suis Dominijs, ac Terris exactissime seruari faciant, uberrimam ab ipso Deo mercedem tam boni operis recepturi. Non obstantibus quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac exemptionibus, priuilegijs, indultis, facultatibus, & literis Apostolicis quibusuis, Capitulis, Conuentibus, Militijs, Ordinibus, & personis cuiuscumque qualitatis, & conditionis existentibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque effi-

H hh cacio-

cacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & alijs decretis in genere, uel in specie, etiam Motu proprio alijs quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quibus, illorum tenores presentibus pro expressis habentes, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem quod presentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, que eisdem presentibus adhiberetur, si forent exhibite vel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre inuouationis, relaxationis, admonitionis, confirmationis, mandati, statuti, decreti, ordinationis, precepti, monitionis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo sexto, Kal. Aprilis, Pontificatus nostri anno primo.

Antonius Florebellus Lauellinus.

H. Cumyn.

Constitutio confirmatoria formulæ in Concil. Mediol.
Primo præscripta circa promouendos ad
Cathedrales.

PIVS Papa V. Ad futuram rei memoriam.

R

omanum decet Pontificem, ijs, quæ iuxta sanctorum Patrum decreta prouidè gesta fuisse percepit, approbationis suæ firmitatem diligenter adhibere. Cum itaque sicut, dilectus filius noster Carolus tit. Sæctæ Prædix Presbyter Cardinalis, Borromæus nuncupatus, qui Ecclesiæ Mediolanensi ex conceffione, & dispensatione Apostolica præesse dignoscitur; nobis exposuit, præteritis mensibus, postquam sacrum Concilium Tridentinum super personis ad Cathedrales, & superiores ecclesias promouendis, certisque tunc expressis earum qualitatibus, & sufficientia requirèdis, sollicitè tractans, ac prudèter considerans: Quod quoniam in grau i, idoneoque bonorum & doctorum virorum testi-
monio,

monio, de requisitis promouendi qualitatibus huiusmodi sumendo, non vniformis ratio vbique ex nationum, populorum, ac morum varietate, poterat adhiberi, mandauerat, vt in Prouinciali Synodo per Metropolitanum habenda, quibusque locis, & Prouincijs præscriberetur propria examinis, seu inquisitionis, aut instructionis faciēda forma, præfati Romani Pontificis, pro tempore existentis, arbitrio approbanda, quæ magis eisdem locis vtilis, & opportuna esse videretur. Idcirco ipse Carolus Cardinalis, & Archiepiscopus, sua Prouinciali Synodo in Domino conuocata, & ipsi Synodo prouinciali, sic conuocata, eodem Carolo Cardinale, & Archiepiscopo præfidente, dicto Concilij Tridentini mandato, quo ad qualitates futuri Episcopi suæ Prouinciæ requirendas, vt par erat obediens, præscripserit super hoc formulam tenoris subsequēntis. Quoniam statuit sancta Tridentina Synodus, ut in prouinciali Synodo forma examinis, seu inquisitionis, aut instructionis natalium, vitæ, ætatis, doctrine, atque aliarum omnium qualitatum, quas facti canones, & ipsa Tridentina Synodus in promouendo ad Episcopatum postulant, præscribatur: Nos hanc formulam, Sanctiss. D. N. arbitrio, comprobendam proponimus. Cum examen de aliquo ad Episcopatum prouinciæ nostræ promouendo, faciendum erit, Episcopus, in cuius diœcesi is maiorem eius anni partem versatus fuerit, mandato à Summo Pontifice accepto, ex quinque probatis & doctis, ac iuratis, omnique exceptione maioribus testibus, de eius fide, vita, & moribus cognoscat in hunc modum. An sit bonæ existimationis. An hæresis nomine, aut schismatis suspectus sit. An hæreticorum libros legerit, habeat. An cum hæreticis versatus fuerit, aut eis aliquo modo fauerit. An statuto Ecclesiæ tempore confiteatur, & Eucharistiam sumat, ac Missæ intersit. An sacris ordinibus sit initiatus, & quampridem. An sit criminofus, vel vitio, aut infamia notatus. An cum aliquo inimicitias gerat capitales, & præsertim in loco Episcopatus. An filios habeat non legitimos, & cuius ætatis, & quot. An familiam suam prudenter, & catholice regat. An excommunicatus, aut suspensus. An Apostata. An ei publica pœnitentia imposita fuerit. An aliquando insanierit, aut à demone vexatus fuerit. De natalibus vero, ætate, gradu, & corpõris habitu, à duobus, vel tribus testibus fide dignis, vel ex instrumentis publicis hoc modo cognoscat. An ex legitimo matrimonio natus sit. An hæretici filius, neposue sit. An trigesimum annum confecerit. An in vniuersitate studiorum Magistree siue Doctor, aut Licentiatus in sacra Theologia, vel iure Canonico merito sit promotus, aut publico alicuius Academię testimonio idoneus ad alios docendos ostendatur. Et si regularis fuerit, an à Superioribus suæ religionis similem fidem habeat. An aliquo vitio, vel insigni de-

formitate corporis, & in qua parte laborat. An Comitali morbo tenetur. De doctrina autem, sic periculum faciat. Adhibitis tribus Theologiæ, totidemque iuris Pontificij peritis, quos, si ibi non fuerint, ex vicinioribus locis accersat, promouendum vñdecumque euocatum interroget. Quid differat inter Sacramenta veteris, & nouæ legis. Quos sint Ecclesiæ sacramenta, & quomodo singula nominentur. Quæ sit eorum materia, forma, minister. Quod officium Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, quodue minorū ordinum. Quæ præcepta diuina, quæue consilia Euangelica. Duos item locos ei proponet interpretandos, alterum veteris, alterum noui testamenti, à mane ad vespërâ dato spatio ad cogitandum. Quibus interpretatis, percunctantibus etiã aliquid de iure Pontificio, ita respondebit, vt, etiam si Theologus sit, tamen se iuris Canonici in ijs, quæ ad Episcopi munus pertineant, non omnino rudem esse ostendat. His confectis, ex formula præscripta à Sanctiss. D. N. coram eodem Episcopo fidei professionē faciat. Quod si promouendus, in pluribus Ciuitatibus, vel Diœcesibus proximū triennium moratus fuerit, eius fidem, vitam, & mores illi etiam Episcopi, in quorum locis sex menses manserit; à Summo Pontifice admoniti, vel ab eo, qui processum cōfecerit, rogati, suo testimonio comprobent, idque scriptum ad eundem mittant, à quo processus confectus sit. Is vero acta hæc omnia in publicum instrumentum relata ad Sanctiss. Romanum Pontificem obsignata, quamprimum mittat. Idem Carolus Cardinalis, & Archiepiscopus nobis humiliter supplicauit, vt præinsertam formulam iuxta eiusdem generalis Concilij decretum, Apostolicæ approbationis robore stabilire, ac aliàs eius obseruationi providere dignemur. Nos igitur formula prædicta, singulisque illius capitibus, & articulis diligenter visis, & perpensis, illa æqua, & saluberrima, ac digna, quæ sedis Apostolicæ auctoritate stabiliat, esse censes: humilimodi supplicationibus inclinati, formulam, ac omnia & singula in ea contenta prædicta, eadem auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac illa in quibuscumque processibus super persona ad regimen alicuius ex Metropolitan. alijsque Cathedralibus Ecclesijs ipsius Prouinciæ Mediolanensis per cessionem, vel obitum, aut translationem, vel priuationem, seu aliàs quouis modo, etiam apud Sedem prædictam pro tempore vacantis assumenda, suisque qualitatibus, & sufficientia, tam in eadem prouincia, quam extra eam, vbi libet, & à quibuscumque faciendis, inuiolabiliter obseruari volumus, ac districtè præcipiendo, mandamus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIIII. Maij. M D L XVI. Pontificatus nostri anno Primo,
Ce. Glorietius.

BVLLA S. D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ
 Quinti super clausura, & Reformatione qua-
 rumcumque Monialium.

IVS Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Circa Pastoralis officij nobis meritis licet imparibus, desuper commissi curam, quantum nobis ex alto permittitur inuigilantes, assidue ad ea per quæ singulis erroribus, & excessibus obuiatur, ac personis quibuslibet præsertim feminei sexus uirginitatem suam Altissimo uouentibus sub Religionis iugo Christo Saluatori in Castitatis holocausto famulari affectantibus, à femita Iustitiæ, & honestatis declinantibus, ne quicquam in eis reperiatur incongruum, quod in Regularis ponat honestatis gloria maculam, & diuinam meritò possit offendere Maiestatem opportunè succurritur, libenter intendimus, ac in his nostræ uigilantiæ partes propensius impartimur, prout id in domino salubriter expedire conspiciamus. Hac igitur perpetuò ualitura Constitutione inherentes etiã Constitutioni fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso, & decretis Concilij Tridentini super clausura Monialium editis, auctoritate Apost. tenore præsentium statuimus, atque perpetuò decernimus, uniuersas, & singulas Moniales præsentis, atque futuras, cuiuscumque Religionis, ordinis, vel Militiarum, etiam Hierosolimitan. sint, quæ uel iam receptæ sint, uel in posterum in quibusuis Monasterijs siue domibus recipientur, & tacite, uel expressè Religionem Professæ, etiam si Conuersæ, aut quocumque alio nomine appellentur, etiam si ex institutis uel foundationibus earum Regulæ ad clausuram non teneantur, nec unquam in earum Monasterijs, seu domibus etiam ab immemorabili tempore, ea seruata fuerit, sub perpetua in suis Monasterijs, seu domibus debere de cetero permanere clausura iuxta formam dictæ Constitutionis fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso, in sacro Concilio Triden. approbatam, & innouatam, quam nos auctoritate præfata etiam approbamus, & innouamus in omnibus, & per omnia, ac illam districtè obseruari mandamus, quò si aliquæ Moniales forsitan repetiantur, quæ consuetudine etiam immemorabili, aut instituto, uel fundatione regulæ suæ frætè animo obtinato huic clausuræ resistant, aut quoquo modo reluctentur, Ordinarij unã cum Superioribus earum omnibus iuris, & facti remedijs compellant easdem, tamquam rebelles, & incorrigibiles ad præcisè subeundum dictam clausuram,

H h h 3 ram,

ram, & perpetuò obseruandum. Mulieres quoque quę Tertiarię, seu
 de pœnitentia dicuntur, cuiuscumque fuerint ordinis in Congregatio-
 ne viuentes, si & ipsę professę fuerint, ita vt solemne votum emiserint,
 ad clausuram pœcisę, vt pœmittitur, & ipsę teneantur, quòd si votum
 solemne non emiserint, Ordinarij vnà cum Superioribus earum hor-
 tentur, & persuadere studeant, vt illud emitant, & profiteantur, ac post
 emissionem, & professionem eidem clausurę se subijciant. Quòd si recu-
 sauerint, & aliquę ex eis inuentę fuerint scandolose viuere, seuerissi-
 mē puniantur. Cęteris autem omnibus sic absque emissionē professio-
 nis, & clausura viuere omninò volentibus interdicimus, & perpetuò
 prohibemus, ne in futurum vllam aliam prorsus in suum ordinem,
 Religionem, Congregationemue recipiant. Quòd si contra huius-
 modi hanc nostram prohibitionem, & decretum aliquas receperint,
 eas ad sic viuendum omninò inhabiles reddimus, ac illarum quaslibet
 professiones, & receptiones irritas, & nullas decernimus, prout etiam
 pœsenti decreto irritas facimus & annullamus. Porò ne Moniales,
 vel Tertiarię pœdictę, propter hanc clausuram detrimentum, aut in-
 commodum aliquod in earum necessitatibus, maximē in pertinenti-
 bus ad illarum victum patiantur, sed vt eis opportunē consulatur, ab-
 autoritate Apost. pœfata statuimus, decernimus, pœcipimus, atq; man-
 damus Ordinarijs, & Superioribus earum, vt curent colligi fidelium
 elemosynas per Conuersas, quę non sint professę vel si professę fue-
 rint, sint tamen etatis annorum quadraginta, & in domibus contiguis,
 extra tamen Monasterium, degant, & non ingrediantur clausurā alia-
 rum Monialium, nisi in casibus ex earum Constitutionibus permisis,
 & de earum domibus exire non possint pro huiusmodi elemosynis
 colligendis, nisi de licentia Ordinarij, vel earum Superiorum. Et de
 cętero nullę alię Conuersę professę recipi amplius etiam de consensu
 suorum Superiorum, vel Pœlatorum possint, quòd si aduersus hanc
 nostram prohibitionem receptę fuerint, illarum receptio nulla, irrita,
 & inanis sit, prout ex nunc nullam & irritam facimus, & annullamus.
 Quòd si pœdicto modo necessitatibus Monialium, & Mulierum Ter-
 tiariarum pœdictarum succurri sufficienter non poterit, mandamus
 ipsis Ordinarijs, & Superioribus earum, vt ipsi prouideant de alijs per-
 sonis pijs, & Deo deuotis, quę fidelium elemosynas colligant, vel alijs
 eo meliori, & commodiori modo, quo fieri, etiam ex opere manuum
 ipsarum Monialium, & Mulierum pœdictarum, arbitrio Ordinario-
 rum, & Superiorum earundem, & prout eis cōgruentius expedire vi-
 debitur, prouideatur, & succurratur. Et ne propter Monialium nū-
 merum excessiuum clausurę obseruatio violetur, inherentes etiam si-
 militer dispositioni dictę Cōstitutionis Bonifacij, & Concilij Triden-
 decreto,

decreto, Monialibus prædictis, & illarum Superioribus, & Ordinarijs districtè inhibendo præcipimus, & mandamus, ne plures in earū Monasterijs recipiāt, & admittāt, siue recipi, & admitti permittant, quàm ex proprijs redditibus ipsorum Monasteriorum, vel consuetis eleemosynis commodè sustentari possint, Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ sub obtestatione diuini iudicij, & interminatione maledictionis eterne vniuersis Venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in Ciuitatibus, & Dioc. proprijs presentes nostras literas publicari faciant, ac in Monasterijs Monialium sibi ordinario iure subiectis, in his verò, quæ ad Roman. mediata, vel immediata spectant Ecclesiam, Sedis Apostolicæ auctoritate vnà cum Superioribus eorundem Monasteriorum clausuram, vt præmittitur, quàm primùm poterunt seruari procurent. Contradictores, atque rebelles per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, inuocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Ac vt hoc tam salutare decretum facilius obseruetur, omnes Principes sæculares, & alios Dominos, & Magistratus temporales rogamus, requirimus, & obsecramus per viscera misericordiæ Domini nostri Iesu Christi, eisdem in remissionem peccatorū iniungentes, quòd in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Monialium Superioribus assistant, ac suum fauorem, & auxilium præstent. Ac impedientes pœnis etiam temporalibus afficiant præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiã per Sedem Apostolicã approbatis & confirmatis, priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis etiam in fundatione, & institutione eisdem Monasterijs, vel domibus, & Monialibus sub quibuscumque verborum formis, & clausulis irritantibus, & alijs decretis quibuslibet concessis, confirmatis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si verbo ad verbum insererentur, pro sufficienter expressis habentes, quòd ad effectum validitatis nostræ constitutionis, tantùm derogamus contrarijs quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel diuissim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdicti, aut suspendi non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Per hoc autem in Monasterijs exemptis Ordinarij locorum quòd ad alia nullam sibi credant iurisdictionem, vel potestatem aliqua-

tenus eis attributam. Volumus autem quod presentes literæ, ad vilias Basilicæ beati Petri Apostolorum Principis, & in Cancellaria nostra, ac acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones extraneas perpetuò valituras conscribantur. Et quia difficile foret presentes, ad singula quæcumque loca deferri, volumus, & etiam declaramus quod earum Transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis eadem prorsus fides vbi-cumque adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostre approbationis, innouationis, statui, decreti, mandati, interdicti, prohibitionis, annullationis, præcepti, inhibitionis, requisitionis, obsecrationis, iniunctionis, derogationis, declarationis, & uoluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo, Sexagesimo sexto. Quarto Kal. Iunij, Pontificatus nostri anno primo.

Visa de Curia Io. Riuetius. ff.

Ce. Glorierius.
H. Cuny.

Constitutio confirmatoria statutorum ordinationum, &
Decretorum in Prouinciæ Conc. j. Mediol. confessorum ad Cleri mores reformandos, & alia.

PIVS Papa V. ad perpetuum rei memoriam.

Inter omnes Apostolicæ seruitutis, nobis iniunctæ, sollicitudines, quæ mentem nostram incessanter exercant, illa frequentior occurrit, ut ordinationes & statuta, quæ circa iamdudum labascentis, & penè conuulsæ disciplinæ Ecclesiasticæ restitutionem prudenter edita fuisse cognoscimus, ab omnibus ipsius Ecclesiæ ministris obedienter recipi, & indifferenter obseruari procuremus. Cum itaque, sicut accepimus, nuper in Prouinciali Synodo Mediolanensi, Dilecto filio nostro, Carolo tit. sanctæ Præxedis Presbytero Cardinali Borromeo nuncupato, qui Ecclesiæ Mediolanensi ex concessione & dispensatione Apostolica præesse dignoscitur, illi præsidente, quamplura saluberrima statuta, & decreta, ad mo-

res dilectorum filiorum Cleri secularis totius Prouinciae Mediolanensis reformandos pertinentia, & praesertim honestatem, decorum, reuerentiam, ornamenta Ecclesiarum, necnon locum, tempus, modum, aliasque circumstantias in Ecclesiarum, sacramentorum administratione, Missarumque celebratione obseruanda, ac sepulturas, funerals, processiones, uerbi Dei conciones, seu praedicationes, representationes, & picturarum decencies, uita honestate, frugalitatem, morum correctionem, & moderationem, Archidia, & alia ad scripturarum, iurium, & aliorum bonorum Ecclesiasticorum conseruationem, necnon fructuum, reddituum, & prouentuum Ecclesiasticorum dispensationem pertinentia, non minus religiose, quam sapienter ordinata fuerint. Quae cum non solum licita, & honesta, sed etiam Ecclesiae Dei plurimum utilia & appime laudabilia existant, ab omnibus Dei ministris equaliter expedit obseruari. Hinc est, quod nos bonum ciuem utilitati, honestati, Reipublice nunquam refragari, sed sanctis patrie legibus libenter obtemperare debere considerantes, ac totos statutorum, & decretorum praedictorum documentorumque, desuper confectorum & inde sequutorum tenores, de quibus plenam, & districtam informationem a praefato CAROLO Cardinale oratenus nobis factam accepimus, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, omnia & singula statuta, ordinationes, & decreta, in Prouinciali Synodo Mediolanensi sic, ut praefertur, edita & publicata, ac pro ut illa concernunt, alia in dictis documentis contenta, in omnibus, & singulis Ecclesijs, Monasterijs, Prioratibus, Praepositis, Hospitalibus, & alijs pijs locis Ecclesiasticis, secularibus, uel etiam regularibus, commendatis, etiam nobis, & Apostolicae sedis immediate subiectis, etiam nullius diocesis, aut aliter quomodocumque exemptis, in uniuersa Prouincia praedicta constitutis, ac per quoscumque earundem Ecclesiarum & locorum Praelatos, Abbates, Priores, Praepositos, Rectores, Superiores, Ministros, Capitula, Canonicos, ac personas seculares, aut illa ex concessione, uel dispensatione Apostolica in commendam, aut administrationem obtinentes, etiam si dictae Sedis Notarij Acoluthi, Capellani, ac Romanae curiae officiales, etiam officia sua actu exercentes, etiam familiares nostri, & continui commensales, etiam veri & antiqui, aut alios in nostris, seu Venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, & praedictae Sedis seruitijs & obsequijs insistentes, existant, quos omnes ratione beneficiorum quoruncumque personalem residentiam requirentium, in dicta prouincia per eos quomodolibet obtentorum, & obtinendorum, sub sententijs, censuris, & penis a Concilio Tridentino alijsque sacris Canonibus contra non residentes latis & impositis, ad personalem residentiam districtè per locorum Ordinarios, seu eorum in spiritualibus Vicarios

carios

carios generales dictae provinciae eogi & compelli volumus, nec eis
 constitutionem se. re. Papae IIII. praedecessoris nostri in fauorem cu-
 rialium dictae Sedis editam aut quaecumque privilegia & indulta Apo-
 stolica etiam per nos ad id illis in genere, vel in specie quomodolibet
 concessa desuper suffragari intelligimus, vel alias quomodolibet exem-
 ptos, ac nobis, & dictae Sedi, vt praefertur, immediate subiectos, etiam
 si nullius diocesis esse dicantur: dummodo tamen de praedicta pro-
 vincia existant, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, conditionis &
 praeminentiae fuerint, in omnibus, & per omnia integre, ac sub sen-
 tentijs, censuris, & poenis, in eis forsitan contentis, recepti, & admitti,
 obseruari, praestari & debitae executioni demandari, nec quempiam se
 ab eorum obseruatione, cuiusuis exemptionis, immunitatis, privilegij,
 vel alio praetextu excusare debere auctoritate Apostolicae tenore praesentium, perpetuo statuimus, & ordinamus: dictaque provincialia sta-
 tuta, ordinationes, & decreta ad Ecclesias Monasteria, & alia loca, ac
 eorum Superiores, Capitula, & alias personas saeculares huiusmodi ex-
 tendimus, & ampliamus: Vniuersis earundem Ecclesiarum, Monaste-
 riorum, Prioratum, Praepositarum, aliorumque locorum Praelatis,
 Superioribus, & Capitulis praedictis in virtute sanctae obedientiae di-
 stricte praecipiendo, mandantes quatenus eadem provincialia statuta,
 ordinationes & decreta iuxta eorum formam & tenorem in suis Ec-
 clesijs, Monasterijs & alijs locis publicent, & publicari, ac per eorum Ca-
 pitula, canonicos aliasque personas saeculares huiusmodi integre ob-
 seruari faciant, alioquin si super hoc per locorum Ordinarios monti
 in praemissorum executione & obseruatione cessauerint, illam locorum
 Ordinarij distulerint, seu alias neglexerint, ipsum Metropolita-
 num vel generalem eius in spiritualibus Vicarium negligentiam seu
 dilationem dictorum Ordinariorum omnino supplere volumus, com-
 mittimus & mandamus; necnon eosdem Superiores, Praelatos, ac Com-
 mendatorios, Capitula, Canonicos, & personas saeculares praedictas ad
 praemissorum omnium obseruationem teneri & efficaciter obligatos
 esse, censurisque & poenis tam ecclesiasticis, quam pecuniarijs praefati
 CAROLI Cardinalis, ac pro tempore existentis Archiepiscopi Me-
 diolanensis, aut eius in spiritualibus Vicarij generalis arbitrio, mode-
 randis, & applicandis, ad id compelli posse. Sicque per quoscum-
 que Iudices & Commissarios etiam sanctae Romanae ecclesiae Cardi-
 nales, sublata eis & eorum cuiuslibet quauis aliter iudicandi & interpre-
 tandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere; ac quicquid
 super his secus a quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter
 attentari contigerit, irritum & inane decernimus. Non obstantibus
 exemptionibus & immunitatibus alijsque praemissis, necnon Eugenij
 Papae

Papa IIII. prædecessoris huiusmodi in fauorem Curialium dictæ sedis edita, alijsque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon ecclesiarum & locorum prædictorum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis illis, eorumque Prelatis, Capitulis, Superioribus, & personis alijsque præmissis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque & alijs de ceteris etiam iteratis vicibus, etiam per nos quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alijs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die vi. Iunij. M. D. LXVI. Pontificatus nostri Anno Primo.

Cę. Glorierius.

Constitutio qua Regulares quicumque iubentur obseruare in Concilio primo Prouinciali Mediolan. confecta ad honestatem, decorum, reuerentiam & ornamenta Eccl. &c.

P IV S Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

Nter omnes Apostolicæ seruitutis, nobis iniunctæ, sollicitudines, quæ mentem nostrâ incessanter exercent, illa frequentior occurrit, vt ordinationes, & statuta, quæ tam in Generalibus, quam Prouincialibus Synodis, circa iam dudum labascentis, & pene conuulsæ disciplinæ Ecclesiasticæ restitutione prudenter edita fuisse cognoscimus, ab omnibus ipsius Ecclesiæ ministris obedienter recipi, & indifferenter obseruari procuramus.

remus. Cum itaque, sicut accepimus, nuper in provinciali Synodo Mediolanensi, Dilecto filio nostro, CAROLO tit. sanctæ Præcedis Presbytero Cardinali Borromeo nuncupato, qui etiam Ecclesiæ Mediolanensi ex concessione & dispensatione Apostolica præfesse dignoscitur, illi præsidente, quam plurima saluberrima statuta, & decreta, ad honestatem, decorum, reuerentiam, ornamenta ecclesiarum, nec non locum, tempus, modum, aliasque circumstantias in ecclesiasticorum sacramentorum administratione, missarumque celebratione, obseruanda, ac sepulturas, funeralia, processiones, verbi Dei conciones, seu prædicationes, representationes, & picturarum decentias, archidia, & alia ad scripturarum, iurium, & aliorum bonorum ecclesiasticorum conseruationem pertinentia, non minus religiosè, quam sapienter ordinata fuerint; quæ cum non solum licita & honesta, sed etiam Ecclesiæ Dei plurimum utilia; & apprimè laudabilia existant, ab omnibus Dei Ministris, tam Regularibus, quam Sæcularibus, æqualiter expedit obseruari. Hinc est, quod nos totos statutorum, & decretorum prædictorum, documentorumque desuper confectorum, & inde secutorum tenores, de quibus plenam, & distinctam informationem, à præfato CAROLO Cardinali ore tenus nobis factam, accepimus, præsentibus pro sufficienter expressis habentes; ac omnia & singula statuta, ordinationes, & decreta supradicta, in Prouinciali Synodo Mediolanensi, vt præfertur, edita & publicata, ac, prout illa concernunt, prædicta in dictis documentis contenta, in Mediolanensi ciuitatis, diocesis, & totius Prouinciæ omnibus & singulis regularium personarum vtriusque sexus ecclesijs, Monasterijs, Domibus quorumcumque, etiam Cisterciensium, & Humiliatorum ordinum, & alijs Regularibus locis, etiam nobis, Apostolicæ sedi immediatè subiectis, etiam nullius diocesis, in vniuersa Prouincia prædicta constitutis, ac per quoscumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Domorum, & aliorum Regularium locorum huiusmodi Superiores, etiam generales, ac illorum vtriusque sexus personas districtè obseruari volentes: Motu proprio & ex certa nostra scientia, eidem CAROLO Cardinali per præsentem committimus & mandamus, quatenus omnes & singulos dictarum Ecclesiarum, Monasteriorum, Domorum, & Regularium locorum Superiores, etiam generales, & personas regulares, etiam exemptas vtriusque sexus, vt infra sex menses post presentium publicationem, omnibus & singulis statutis, ordinationibus, & decretis prædictis realiter & cum effectu parere debeant, auctoritate nostra, moneat, & requirat: Et si ipsi sic moniti, vt præfertur, parere in omnibus uel in aliquibus distulerint, vel neglexerint, dictus CAROLVS Cardinalis, post lapsum dictorum terminum, nobis quamprimum significare & referri curet, vt oportet.

num desuper remedium, prout nostro incumbit officio, in his quāto citius adhibere valeamus. Non obstantibus exemptionibus & immunitatibus, alijsque præmissis, & Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Locorum, Monasteriorum, Domorum, eorundem Superiorum, & ordinum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis illis, eorumque Ordinibus, Prælati, Superioribus etiam Generalibus, Conuentis, & personis, alijsque præmissis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis, etiam iteratis vicibus, etiam per nos quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiam si pro sufficienti eorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, obseruata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, Die XXVII. Iunij M D L XVI. Pontificatus nostri anno primo.

Cę. Glorierius.

NOS CAROLVS BORRHOMÆVS, Miseratione diuina, S. R. E. tit. Sanctæ Prædix, Presbyter Cardinalis, Archiepiscopus Mediolanensis, ex mandato, quod à Sanctissimo D. N. P I O Papa Quinto suis his supra proximis litteris, die XXVII. Iunij datis, habuimus, Apostolica eius auctoritate, omnes & singulos Monasteriorum, & Regularium, quæ Mediolani, & in nostra Diocesi, ac Prouincia sunt, locorum Superiores, etiam Generales, & personas Regulares, etiam exemptas, vtriusque sexus, requirimus, ac semel, iterum, tertio, trinaque hac monitione præmissa, monemus, ut quæcumque constitutiones, & decreta, hac Prouinciali Synodo à nobis cōfecta, illis litteris expressa continentur, ijs ad sex menses, postquā in lucē edita sunt, re ipsa omnino obtēperent: quod si qui ex ijs facere neglexerint, vel distulerint; eos omnes & singulos monitos esse volumus, cōfecto illo sex mensium spatio, nos, quemadmodum mandatū est, id Sanctissimo D. N. quā primum significandum, ac referēdum curaturos, vt eius Sāctitas pro summo suo pastoralis officio, & ea singulari, qua tenet

restit-

restituendę iam dudum labascentis ecclesiasticę disciplinę cura, ac sollicitudine, opportunum huic rei remedium, ea qua solet uigilantia, adhibeat. Datum ex nostris Archiepiscopalibus ędibus, die septimo Septembris. M.D.LXVI.

BREVE S. D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papę V. Super reuocatione licentiarum ingrediendi Monasteria, ac Domos Carthusiensium, & aliorum quorumcumq; Regularium ordinum, etiam Mendicantium, quibusuis Mulieribus concessarum.

PIVS Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

Regularium personarum, quę relicto sæculo, Dei se obsequio dedicarunt, pro commisso nobis officio, quieti consulere cupientes, ad ea remouenda, quę religiosum earum propositum impedire possunt, curam nostram libenter intendimus, ut nulla re, quę eas à Diuino cultu auocet, prædita, secundum ordinum suorum regularia instituta, & decretum sacri Tridentini Concilij, tranquillis mentibus gratū altissimo impendere possint famulatum. Quia igitur, & Carthusiensium ordinis, & aliorum regularem vitam professorum quies non parum solet, sicut accepimus, perturbari: propterea quod mulieres, modestię matronalis oblitę, Domos, ac Monasteria eorum, contra ipsorum instituta, prætextu confessionalium, aut aliarum literarum Apostolicarum ingredi audeant, ipsis etiam Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & alijs Præsentibus aliquando recusantibus, & renitentibus, non sine magna eorum molestia, nec sine graui laicorum etiam offensione, ac scandalo, si quando admitti nimis facillè videantur: huic rei prouidere uolentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicę potestatis plenitudine, omnes, & singulas facultates, ac licentias ingrediendi Monasteria ac Domos Carthusien. & aliorum quorumcumque regularium ordinum, etiam Mendicantium, mulieribus, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & quacumque dignitate, ac præeminentia præditis, etiam Comitissis, Marchionissis, Ducissis, sub quibuscumque uerborum tenoribus, & formis, & cum quibuscumque etiam derogatorijs, alijsque fortioribus, efficacioribus, & inlitis clausulis: Necnon irritantibus decretis ab Apostolica Sede quomodolibet

modocumque concessas : quarum tenores perinde , ac si de verbo , ad
 verbum presentibus infererentur , haberi volumus pro expressis , teno
 re presentium , reuocamus , & cassas , irritas , & inanes esse decernimus ,
 districtè prohibentes mulieribus quidem prædictas facultates , & licen
 tias prætendentibus , sub excommunicationis lætæ sententiæ pœna , post
 quàm harum literarum notitiam habuerint , à qua non possint , nisi à
 nobis , aut à Romano Pontifice , qui pro tempore fuerit , absolui , præter
 quam in mortis articulo : ne dictas Domos , & Monasteria ingredi au
 deant . Ipsis uerò Monasteriorum , & Conuentuum , Abbatibus , Præpo
 sitis , Prioribus , & alijs Præsidentibus quocumque nomine uocentur , &
 eorum Monachis , Canonicis , & Fratribus , siue mendicantibus , siue nõ
 mendicantibus , sub priuationis officiorum , quæ in presentia obtinent :
 & inhabilitatis in posterum ad illa , & alia omnia , & suspensionis à di
 uinis , ipso factò , sine alia declaratione , incurrendis pœnis , ne eas intro
 ducere , admittere uel præsumant : Non obstantibus præmissis , ac consti
 tutionibus , & ordinationibus Apostolicis , cæterisque cõtrarijs quibul
 cumque . Volumus autem , & mandamus , ut hæc literæ ad ualuas Basili
 cæ Beati Petri Apostolorum Principis , & in Cancellaria nostra , atque
 in Acie Campi Floræ de more publicentur . Quia uerò difficile foret
 has literas ad omnia loca deferri , volumus , & declaramus , ut earum
 exemplis , & transumptis manuscriptis , uel impressis , & manu alicuius
 Notarij publici subscriptis , ac sigillo alicuius Prælati munitis , par ubiq;
 fides habeatur , ac si præsentibus exhibita essent , uel ostensa . Dat. Ro
 mæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Octo
 bris . M. D. L XVI. Pontificatus Nostri Anno Primo .

Ant. Florebellus Lauellinus.

MOTVS PROPRIVS S. D. N. D. Pij Diuina
 prouidentia Papæ V. de ueritate exprimenda &c.
 in dispensationibus matrimonialibus , & alijs
 gratijs sub pœna falsi .

Motu Proprio , &c. Cum sicut accepimus , nonnulli suæ
 conscientie prodigi , ac proprie salutis immemores ,
 ut facilius à nobis , & Sede Apostolica dispensationes
 matrimoniales , & alias gratias , & concessiones
 obtineant gradus consanguinitatis uel affinitatis ,
 aut cognationis spiritualis ac scientiam illorum ali
 ter quàm es , à principio ab ipsi s partibus significatum uel narratum
 fuerit

fuerit, & xponunt, & si matrimonia huiusmodi adhuc contracta non fuerint, pro contractis narrant, ac aliàs diuersimodè veram facti speciem, tam in ipsis dispensationibus matrimonialibus, quam pro alijs quibuscunque gratijs, & concessionibus obtinendis immutent, ac propterea cū non solum in impetrationibus huiusmodi falsitas narretur, verum etiā in partibus plerumque pro verificatione gratiarum huiusmodi veritas immutetur, & falsitas committatur. Nos igitur huiusmodi abusus, & erroribus obuiare cupiētes, Motu proprio &c. omnes, & singulos procuratores, tam officij sacrae pœnitentiariæ, seu contradictarum, quam alios quoscunque Sollicitatores, & Scriptores, quos Copistas vocant, qui veritatem facti à narratione, quam ab ipsis partibus habuerunt quo ad substantialia, & qualitates necessario exprimendas, diuersam faciunt, seu quoquo modo inuertunt, aut immutant, deprauant, & per subreptionem, & obreptionem gratias à nobis extorquent pœnam falsi incurrere, & ea puniri omnino debere decernimus, & declaramus: Mandantes propterea Almæ vrbis Gubernatori, Camera Apostolicæ Auditori, & Vicario, quatenus in præmissis reos, & culpabiles repertos, pœna falsi, vt præmittitur, puniant, cum potestate citadi etiam per edictū, constituto summarie de non tuto accessu, aliaque dicendi, & faciendi in præmissis necessaria seu quomodolibet opportuna, non obstant præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis ceterisque contrarijs nequaquam obstant. irritum quoque & inane &c. dicique &c. iudicari & diffiniri debere, sublata &c. decernent. Et quod præsentis motus proprii, & absque data, & registratura sola signatura sufficiat, & vbique fidē faciat in iudicio & extra, regula cōtraria non obstant. eiusque transumptis manu alicuius notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque Camera, & Cancellariæ Apostolicæ, ac audientiæ causarum Palatij Apostolici valuis, & in Acie Capi Floræ dimissis intibi copijs affixis omnes ita afficiant, & arctent, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Placet Motu Proprio. M.

Die quinta Decembris 1566. superscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in locis superscriptis, dimissis in eisdem locis copijs affixis. per me Nicolaum de Matthæis Curf.

Johannes Guerardi Mag. Curf.

B V L L A

BVLLA S. D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ V.
 Super declaratione decreti Concilij Tridentini de cog-
 natione spirituali inter maritum, vel vxorem susci-
 pientis, & baptizatum, baptizatiq; patrem, & ma-
 trem, & quascumque alias personas tam ex
 parte suscipientis, quam baptizan-
 tis, & baptizati.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

V M illius vicem, licet minimè suffragantibus meri-
 tis, geramus in terris, de cuius vultu prodit Iudiciū,
 & vident oculi æquitatem, officij nostri debitā pro-
 sequimur actionem, si obscuros sacrorum Canonū
 sensus ita aperire studemus, ut pijs Christi fidelium
 mentibus nulla dubitandi occasio relinquatur. Sa-
 nè licet ex eo quod in Concilio Tridentino decre-
 tum fuerit, cognationem spiritualem inter eos tantū contrahi, qui sus-
 ciipiunt baptizatum de Baptismo, ac baptizatiū ipsum, & illius patrem
 & matrem, necnon baptizantem & baptizatum, baptizatiq; patrem
 & matrem, in reliquis personis, quæ per antiquos Canones occasione
 cognationis huiusmodi contrahere prohibeantur, omne impedimen-
 tum sublatum esse uideatur: adhuc tamen ab aliquibus dubitari acce-
 pimus, an saltem impedimentū cognationis spiritualis huiusmodi inter
 maritum uel uxorem suscipientis, & baptizatum, necnon inter maritū
 uel uxorem suscipientis, & patrem ac matrem baptizati uigeat, propte-
 rea quod prohibitum de uno coninge de altero etiam prohibitum esse
 uideatur. Nos piarum mentium quieti, & Matrimoniorum fauori
 (quantum ex alto nobis permittitur) consulere uolentes, à præcis ver-
 bis Concilij minimè discedendum in præmissis esse censuimus. Et
 propterea nullum amplius impedimentum ratione cognationis hu-
 iusmodi subesse decernimus, & declaramus, quo minus inter dictos,
 maritum uel uxorem suscipientis, & baptizatum, baptizatiq; pa-
 trem, & matrem, & quascumque alias personas tam ex parte susci-
 pientis quam baptizantis, & baptizati, in dicto Concilio nomina-
 tum non expressas, Matrimonium liberè & licitè contrahi possit, & ita
 ab omnibus iudicari debere mandamus atque statuimus: decernen-
 tes irritum & inane, si quid secus à quoquam quacumque dignita-
 te, auctoritate, & potestate prædito contigerit iudicari, non obstanti-
 bus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, alijsque contrarijs

quibuscumque. Volumus autem, q̄ presentes litteræ in Cancellaria nostra Apostolica, & Acie Campi Floræ de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuò valituras describantur. Et quia difficile foret presentes ad singula quæque loca deferri, q̄ earum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius prælati munitis, eadē prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, uel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, decreti, mandati, statuti, & voluntatis infringere, uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicę, M. D. LXXVI. I V. Kal. Decemb. Pontificatus nostri Anno Primo.

Cæ. Glorierius.
H. Cumyn.

Visa decuria Io. Barenus.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Anno à natiuitate Domini Millesimo Quingentesimo Sexagesimo sexto, Indictione nona, die uero decimanona mensis Decembris, Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno eius primo, Retroscriptæ literæ Apostolicę affixæ, & publicatę fuerunt ad ualuas Cancellariæ Apostolicę, & Acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Antonium Clerici, & Io. Andream Rogerium præfati S. D. N. Papæ Curf. Stephanus de Olea Mag. Curf.

CONSTITVTIO S. D. N. D. Pij, Diuina prouidentia Papæ V. Super confirmatione, ac reuolidatione sanctionis olim à Sanctæ memoriæ Paulo PP. IIII. contra Iudæos editæ.

PIVS Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Roman. Pontifex Christi Vicarius in terris, nonnumquam ea, quæ pro zelo Religionis à ceteris Roman. Pontificibus prædecelloribus suis concessa dicuntur, ut illibata persistant, approbat, & confirmat, prout in domino conspicit salubriter expedire. Dudum felicis
recor-

recordationis Paulus Papa IIII. prædecessor noster, zelo fidei Christianæ motus, certum modum viuendi, & habitandi Iudæis præscripsit, prout in quadam eius Constitutione cuius tenor sequitur, & est talis, videlicet: Paulus Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Cum nimis absurdum, & inconueniens existat, quod Iudæi quos propria culpa perpetuæ seruituti submitit, sub prætextu quod pietas Christiana illos receperet, & eorum cohabitationem sustineat, Christianis aded sint ingrati, vt eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro seruitute quam illis debent, dominatum vindicare procurent: Nos ad quorum notitiam nuper deuenit eosdem Iudæos in Alma vrbe nostra, & nonnullis S. R. E. Ciuitatibus, Terris, & locis, in id insolentiæ protupisse, vt non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias nulla intercedente habitus distinctione cohabitare, verum etiam domos in nobilioribus Ciuitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus degunt, vicis, & plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac nutrices, & ancillas, aliosque seruitutes Christianos, mercenarios habere, & diuersa alia in ignominiam, & contemptum Christiani nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Iudæos tolerare in testimonium veræ fidei Christianæ, & ad hoc vt ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti, errores suos tandem recognoscant, & ad verum catholicæ fidei lumen peruenire satagant, & propterea conuenire, vt quamdiu in eorum erroribus persistunt effectu operis recognoscant se seruos, Christianos uero liberos per Iesum Christum Deum, & dominum nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filij libera filijs famulentur ancillæ, uolentes in præmissis quantum cum Deo possumus salubriter providere, hac nostra perpetuo ualitura constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta vrbe, quam in quibusuis alijs ipsius Rom. Eccl. Ciuitatibus, Terris, & locis Iudæi omnes in vno, & eodem, ac si ille capax non fuerit, in duobus, aut tribus, vel tot, quot satis sint, contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus seiunctis per nos in vrbe, & per Magistratus nostros in alijs Ciuitatibus, Terris, & Locis prædictis designandis vicis, ad quos vnicus tantum ingressus pateat, & quibus solum vnicus exitus detur omnino habitent. Et in singulis Ciuitatibus, Terris, & Locis, in quibus habitauerint, vnica tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam de nouo construere, aut bona immobilia possidere possint. Quinimo omnes eorum Synagogas præter vnã tantum demoliri, & deuastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident, infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere, & ad hoc ut pro Iudæis vbique dignoscantur,

tur, masculi biretum, feminae uero aliud signum patens, ita ut nullo modo celari, aut abscondi possit, glauci coloris palam deferre teneantur, & astricti sint, nec super non delatione bireti, aut alterius signi huiusmodi pretextu cuiusuis eorum gradus, uel praeminentie, seu tolerantiae excusari, aut per eiusdem Ecclesiae Camerarium, uel Camerae Apostolicae Clericos, seu alios illi Praesidentes personas, aut Sedis Apostolicae Legatos, uel eorum Vicelegatos quouis modo dispensari, aut absolui possint. Nutrices quoque seu Ancillas, aut alios utriusque sexus seruitutes Christianos habere, uel eorum infantes per mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, uel alijs de praeepto Ecclesiae festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquo modo grauari, ut contractus fictos, uel simulatos celebrare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, uel familiaritatem, seu conuersationem habere nullatenus praesumant. Nec in libris rationum, & computorum, quae cum Christianis pro tempore habebunt, alijs quam latinis litteris, & alio quam uulgari Italico sermone uti possint, & si utantur, libri huiusmodi contra Christianos nullam fidem faciant. Iudaei quoque praefati sola arte strazzariae, seu cenciariae, ut uulgo dicitur, contenti, aliquam mercaturam frumenti, uel hordei aut aliarum rerum usui humano necessariorum facere. Et qui ex eis Medici fuerint etiam uocati, & rogati ad curam Christianorum accedere, aut illis interesse nequeant, nec se a pauperibus Christianis dominos uocari patiantur. Et menses in eorum rationibus, & computis ex triginta diebus completis omnino conficiant, & dies, qui ad numerum triginta non ascenderint non pro mensibus integris, sed solum pro tot diebus, quot in effectu fuerint computentur, & iuxta ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro cautione pecuniarum suarum pro tempore consignata nisi transactis prius a die quo illa eis data fuerint decem, & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam menses praedicti effluerint, si ipsi Iudaei pignora huiusmodi vendiderint, omnem pecuniam, quae eorum credito superfuerit, domino pignorum consignare, & statuta Ciuitatum, Terrarum, & Locorum in quibus pro tempore habitauerint, fauorem Christianorum concernentia inuoluntate obseruare etiam teneantur, & si circa praemissa in aliquo quomodolibet defecerint, iuxta qualitatem delicti in urbe per nos, seu Vicarium nostrum, aut alios a nobis deputandos, ac in Ciuitatibus, Terris, & locis praedictis per eosdem Magistratus, etiam tamquam rebelles, & criminis laesae Maiestatis rei, ac a toto populo Christiano diffidati, nostri & ipsorum Vicarij, ac deputando-

rum, & Magistratum arbitrio puniri possint. Non obstantibus, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantibus, seu priuilegijs & indultis Apostolicis eisdem Iudeis per quoscunque Roman. Pontifices predecessores nostros, ac Sedem predictam, aut illius Legatos, vel ipsius Roman. Ecclesie Camerarios, & Camerae Apostolicę Clericos, seu alios illi Præsidentes sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus & alijs decretis, etiam Motu Proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicę potestatis plenitudine concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de eis, eorūque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de uerbo ad uerbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de uerbo ad uerbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata infert forent, presentibus pro expressis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, hac uice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrę sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contrarie. Si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Romę apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicę, Milleesimo, quingentesimo, quinquagesimo quinto, Pridie Idus Iulij Pontificat. nostri Anno Primo. Nos igitur cupientes, ut constitutio, statuta, & ordinationes huiusmodi perpetuis futuris temporibus obseruentur, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, & non ad alicuius alterius nobis super hoc oblatę petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione, constitutionem, statuta, & ordinationes huiusmodi, & prout illa concernunt omnia, & singula in dicti predecessoris litteris contenta, & inde secuta quæcumque auctoritate Apostolica presentium tenore approbamus, iunouamus, & confirmamus, & robur perpetuę firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub interminatione diuini iudicij præcipimus, & mandamus, ea omnia in posterum obseruari firmiter, non solū in Terris, & Dominijs nobis subiectis, sed etiam ubique locorum, & ad omnem circa colorem Bireti per masculos, & signi per fœminas deferendorum huiusmodi submouendã hæc tationem declaramus dictū colorem esse, qui vulgo giallo dicitur Mandantes in uirtute sanctę obedientię omnibus, & singulis venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis

quatenus in ciuitatibus, & Diocesi. proprijs præsentibus nostras litteras
 publicari, & obseruari faciant. Et omnes Principes seculares & alios
 Dominos, & Magistratus temporales rogamus, & obsecramus, per vi-
 scera misericordiae Iesu Christi, eisdem in remissionem peccatorum
 nihilo minus iniungentes, quod in præmissis omnibus eisdem Patriar-
 chis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum fauo-
 rem, & auxilium præstent, ac contrafacientes pœnis etiam temporali-
 bus afficiant, non obstantibus omnibus quæ idem Paulus prædeces-
 sor in supradictis litteris voluit non obstare, priuilegijs quoque, indul-
 tis, & litteris Apostolicis per recolendæ memoriæ Pium III. Rom.
 Pontificem prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam
 forsan Consistorialiter, ac per viam generalis legis, & statuti, ac in vim
 stipulati contractus; ex quauis, etiam vrgentiſſima, & onerosa causa,
 ac motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis ple-
 nitudine, etiam cum quibusuis, etiam derogatorijs derogatorijs,
 alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs de-
 cretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, etiam si in eis
 disponeretur, & caueretur expressè, quod ad delationem bireti glauci
 coloris huiusmodi in itinere, ac quod non, vt præmittitur, in loco clau-
 so habitare tenerentur, & quod bona stabilia vsque ad certam sum-
 mam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad anno-
 nam spectantibus inire, ac conuersationem cum eisdem Christianis de-
 libis habere, ac pignora aliàs quam præscripto modo distrahere, ac
 plures Synagogas retinere possent indulserit, aut aliàs quomodolibet
 eis dictas litteras Pauli prædecessoris in fauorem Hebræorum prædi-
 ctorum limitauerit. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficien-
 ti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, ex-
 pressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausu-
 las generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio ha-
 benda, aut alia exquisita forma seruanda foret, & in eis caueatur quod
 nullatenus derogari possit, illorum omnium tenores præsentibus pro
 sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes necnō
 modos, & formas ad id seruandas pro indiuiduo seruatis habentes ha-
 rum serie specialiter, & expressè derogamus. Et litteras eiusdem Pauli
 prædecessoris, & omnia in eis contenta obseruari in omnibus, & per
 omnia mandamus, perinde ac si litteræ Pij similiter prædecessoris no-
 stri non emanassent, aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab ea-
 dem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel ex communicari
 non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expre-
 sam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Vo-
 lumus autem quod præsentibus litteræ in Cancellaria, & Acie Camp
 Floræ

Floræ publicentur, & inter Constitutiones extratragantes perpetuò va-
 lituras conscribantur. Et quia difficile foret presentes ad singula que-
 que loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quòd earum transum-
 ptis etiam impressis manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicu-
 ius Prælati munitis, eadem prorsus fides vbiunque adhibeatur, que
 præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo
 omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innoua-
 tionis, confirmationis, decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecra-
 tionis, iniunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere,
 vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præ-
 sumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, &
 Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Dat. Romæ apud
 Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ. M. D. LXVII.
 XIII. Kal. Maij. Pont. nostri Anno Primo.

BREVE QVO S. D. N. D. Pius Papa V. hortatur
 locorum Ordinarios, vt in suis Ciuitatibus, & Diocesis
 Ecclesias seu loca alia, in quibus pueri in Do-
 ctrina Christiana erudiri debeant, deputent cum
 facultate Christi fidelium Confraternitates in
 Ecclesijs seu locis huiusmodi erigendi, ac
 Indulgentia pro Confratribus, &
 pueros docentibus.

PIVS, PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

X debito pastoralis officij, nobis, meritis licet impari-
 bus, ex alto cõmissi, ad ea libenter intendimus per q̄
 dininus cultus fideiũq; deuotio vbiq; suscipiat in-
 crementũ, ac ipsos fideles ad id indulgentijs, remis-
 sionibus inuitamus, vt Christi fideles ipsi per tem-
 poralia, quæ egerint, consequi valeant præmia fœ-
 licitatis æternæ. Nos igitur attendentes quòd in-
 fantes & pueri bonis moribus & exercitijs educati, quasi semper ui-
 tam pudicam, honestam, & exemplarem, ac aliquando sanctam agunt,
 è conuerso autem qui parentum carentia, seu paupertate, aut incuria,

vel ignauia non sic educati persapè ducuntur in exitū, & quod peius
 est, secum ducunt plures in interitum. vnde si diligenter educati & in
 doctrina Christiana instructi fuerint, à vitijs, & multis alijs erroribus
 retrahentur. Considerantes etiam, prout ex fide dignis relatibus intel-
 leximus, quòd nonnulli approbate vitæ Christi fideles, charitate om-
 nium suprema virtute, circa hoc tã piū, tamque Reipublicæ saluber-
 rimum opus accersiti, in singulis festiuitatibus, & Dominicis diebus in
 diuersis Ecclesijs, & locis hoc opus sanctissimum amplexi sunt, & ibi
 eosdem infantes, & pueros ac alias miserabiles personas Christianæ
 veritatis ignaras congregari faciunt, & eos bonis moribus, & sana do-
 ctina instruant, ac diligenter in via mandatorum Domini dirigunt,
 ex quo salutiferi fructus hætenus protulerunt, & in dies magis auxi-
 liante Domino prouenire speramus. Et quòd si ad hoc opus sanctis-
 simum vbiq; locorum exercendum præfatos Christi fideles paternis
 fauoribus, & indulgentiarū muneribus inuitaremus, proculdubio non
 solum eorundem infantium, & puerorum, ac personarum aliarum sa-
 luti consulereur, verum etiam deuotio Christi fidelium omnium ad
 præfatum opus amplectendum multo magis aueretur. Cupientes igitur
 tam pio tamque laudabili operi viribus totis fauere, & animas lu-
 crificare creatori, ex certe nostra scientia vniuersos, & singulos Pa-
 triarchas, Archiepiscopos, Episcopos, ceterosque Ecclesiarum Præla-
 tis, & locorum quoruncunque ordinarios, vbi libet constitutos præsen-
 tes & futuros rogamus, & hortamur attentè, eis ac eorum in spiritali-
 bus, & temporalibus Vicarijs seu officialibus generalibus per Aposto-
 lica scripta mandantes, quatenus hoc opus sanctissimum toto pectore
 amplectens, aliquas Ecclesias in suis Ciuitatibus, & Diocælibus respec-
 tuiue seu loca honesta, in quibus præfati infantes, & pueri ad audien-
 dum doctrinam Christianam conuenire possint, deputent; & viros
 ad id idoneos vita, & moribus approbatos, qui diebus saltem Domini-
 cis eosdem infantes, & pueros ac alias personas diuinæ legis expertes
 in articulis fidei, & præceptis sanctæ matris Ecclesiæ instruant, confir-
 ment, & eligant: atque tot societates, seu confraternitates quot ad hoc
 tam sanctissimum opus exercendum eis opportunè videbuntur, in
 auctoritate nostra erigant, & instituant. Nos enim ut promptius, & ala-
 crius ad hanc curam subeundam omnes Christi fideles alliciantur, &
 eo libentius curam ipsam suscipiant, quo ex hoc dono celestis gratiæ
 conspexerint se vberius resectos, de omnipotentis Dei misericordia ac
 beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate consili, Omi-
 bus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus uerè pœnitentibus &
 confessis, seu statutis à iure tēporibus firmum confitendi propositum
 habentibus, qui in aliqua dictarum Societatum seu Confraternitatū,
 vbi libet

vbilibet constitutarum, intrauerint, & ascripti fuerint, illis videlicet tā qui alios docuerint, quā qui alijs in articulis fidei, & p̄ceptis Ecclesie h̄mōi instructi fuerint, quotiescumque in p̄fato sanctissimo exercitio se occupauerint, quadraginta dies de iniunctis p̄nitētijs auctoritate Apostolica tenore p̄sentium misericorditer in domino relaxamus, p̄sentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Ceterum quia difficile foret p̄sentes literas ad singula quęque loca in quibus de eis fides forsan facienda foret, deferri, volumus quod ipsarū transumptis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, in iudicio, & extra, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quę p̄sentibus adhiberetur, si forent exhibitę uel ostensę. Dat Romę apud Sanctū Petrū, sub annulo piscatoris, Die VI. Octobris. M. D. LXXII. Pontificatus nostri anno secundo.

Ca. Glorierius:

BVLLA S. D. N. Pij Diuina Prouidentia Papę V.
 Relaxationis prohibitionis de non admittendis
 Resignationibus per Ordinarios, cum
 modificationibus.

IVS Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuā rei memoriam. Quanta Ecclesie Dei incommoda omni tempore attulerit, & nunc quod die magis afferat ministrorum in eam ingressio vitiosa, iam late perspiciant, & cum mōre expendāt Præsules omnes & pastores, quando hæc pernicies ceterarum omnium maxima, tam multas orbis Ecclesias impię violarit. Quia uerò hoc malū cum in ceteris frequens, tū maximè in beneficiorum, officiorū Ecclesiasticorū dimissione admittitur, nemini molestū esse debet quod pridē de reprimēdis quotidianis fraudibus, quę hac in re frequēiores interuolantur, certam aliquā rationem tandem inuituri officij nostri partes in prohibenda omnibus interim resignationū huiusmodi receptione paulò seuerius interposuerimus, omnesq; beneficiorum interim resignandorū dispositiones, quę fierent, in irritum reuocauerimus, ac etiam decreuerimus nullum per eas in illis ius, neque titulum vel coloratum, tam in petitorio, quā in possessorio ipsis prouisis tribuere, quineuam eos ad illa deinceps obuēnda perpetuo

tuō

tuò inhabiles fore; collatores verò aliàs in illorum dispositione, etiam
 tamquam deuolutionis iure sese interponere non posse: sed de eis vt
 verè vacantibus, siue per Romanum Pontificem, siue alios collatorum
 eorundem Superiores, vt præuentum esset, liberè prouideri. Nunc au-
 tem intendentes institutum hoc nostrum, quò sanctuarium Domini
 cupimus illibatum auctore Domino persequi, ac simul quantum in no-
 bis est cauere ne resignationes ipsæ dehinc pro cuiusque arbitrio, nul-
 lisque vel certè leuibus causis passim, & temerè admittantur. Prohi-
 bitionem, & alia prædicta ac cætera omnia nostris super his literis con-
 tenta eatenus relaxamus, vt posthac Episcopi, & alij facultatem ha-
 bentes, eorum dumtaxat resignationes recipere, & admittere possint,
 qui aut senio confecti, aut valetudinarij, aut corpore impediti vel vitia-
 ti, aut crimini obnoxij, censurisque Ecclesiasticis irreiti, aut nequeunt,
 aut non debent Ecclesiæ, vel beneficio inseruire, seu qui vnum aliud,
 vel plura beneficia obtinuerint, vel quos ad aliud contigerit promoue-
 ri. Religionem quoque ingressuri, vel matrimoniū coniracturi, si sta-
 tim postea id re ipsa exequantur: denique cùm quis ex alijs casibus
 acciderit, qui cõstitutione fœlicis recordationis Innocentij Papæ III.
 de dimittendis Cathedralibus Ecclesijs, edita, continentur. Qui etiã
 ob capitales inimicitias nequeunt, vel nõ audent in loco beneficij resi-
 dere securi, sed nec horum vllus sacro ordini mancipatus, nisi religio-
 nem ingressurus valeat vllò modo beneficium, vel officium Ecclesiasti-
 cum resignare, nisi aliunde ei sit, quò in vita possit commode sustenta-
 ri. Ad hæc beneficiorum, & officiorum permutationes admittere, que
 Canonicijs sanctionibus, & Apostolicis constitutionibus permittuntur.
 Cauent autem Episcopi, & alij prædicti, itemque omnes electores, præ-
 sentatores, & patrones tam ecclesiastici, quàm laici, quicumque sint, ne
 verbo quidem, aut nutu, uel signo futuri in huiusmodi beneficijs, ex
 officijs successores, ab ipsis resignantibus, aut alijs eorum significatione
 vel hortatu designentur, aut de his assumendis promissio inter eos, uel
 etiam intentio qualiscumque iutercedat. Ceterum præcipimus, atque
 interdiciamus, ne ipsi Episcopi, aut alij collatores de beneficijs, & offi-
 cijs resignandis prædictis, aut suis, aut dimittentium consanguineis, af-
 finibus, vel familiaribus etiam per fallacem circuitum multiplicatim
 in extraneos collationum, audeant prouidere, quòd si secus, ac etiam
 quicquid præter vel contra formam prædictorum fuerit à quocumque
 temerè attentatum, id totum ex nunc uires, & effectum decernimus nõ
 habere. Qui uerò contrafecerint, ut in eo quo deliquerint puniantur,
 à beneficiorum, & officiorum collatione, nec non electione, præsentatione,
 confirmatione, & institutione, prout cuique competierit, tam diu
 suspensi remaneant, donec remissionem à Romano Pontifice mere-
 ant.

rint obtinere, & qui talia beneficia, seu officia receperint, eos prædictis pœnis volumus subiaccere. Et nihilominus in eos, qui sic suspensæ conferre, eligere, præsentare, confirmare, vel instituere aulæ fuerint, excommunicationis quò ad personas, quò verò ad Capitula, & Cõuentus à diuinis suspensionis sententias ipso facto promulgamus: quibus etiã nullus alius, quàm ipse Romanus Pontifex, siue absolutionis, siue relaxationis gratiam (excepto mortis articulo) valeat impertiri. Prohibitione, & literis nostris prædictis nihilominus in cæteris omnibus perpetuò valituris, non obstantibus quibuscumque priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apostolicis generalibus, & specialibus quibuscumque, Episcopis, & alijs Superioribus, ac inferioribus Ecclesiarum Prælati, necnon Ecclesijs, Monasterijs, Capitulis, Conuentibus, Collegijs, & Vniuersitatibus, eorumque, & alijs personis etiam Regia & Imperiali maiestate præditis, sub quacumque uerborum forma, & conceptione concessis, per quæ effectus præsentium impediri posset quomodocumque, vel differri, etiam si de eis ipsorumque totis tenoribus ad uerbum, ac de proprijs nominibus eorum, necnon Ecclesijs, Monasterijs, Locis, Ordinibus, & Dignitatibus, quibus, necnon causis propter quas illa concessa sunt, specialem & expressam præsentibus fieri oporteret mentionem. Cæterum iubemus easdem præsentibus ad ualuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ publicari, & earum exempla affigi: uolumusque eas sic publicatas, omnes, & singulos perindè afficere, & obligare, ac si illis ipsis fuissent singulariter intimatæ: Exemplis quoque prædictis etiam impressis, manuque Notarij publici, & sigillo Prælati Ecclesiastici vel eius Curiaë obsignatis, eandem prorsus fidem adhiberi, quæ ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ relaxationis, præcepti, interdicti, decreti, promulgationis, iussionis, & uoluntatis infringere, uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVIII. Kal. Aprilis, Pontificatus nostrî anno Tertio.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Declaratio

Declaratio portionum assignan. Vicarijs perpetuis Parochialium pijs locis perpetuò vnitarum.

§ De huiusmodi portionibus habes in Concil. Triden. sess. 7. cap. 5. & sequentib. De Reformat.

De vnionibus autem habes ibidem. & etiam in Sess. 14. cap. 9. & Sess. 24. cap. 13. De Reformat.

PIVS *Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

De exequendum Pastoralis officij debitum, uigilantibus studijs intendentes, ad ea, per quæ Cathedralium aliarumue Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, beneficiorum, seu Collegiorum, ac aliorum piorum locorum prospero profectui, diuiniq; cultus augmento, & opportune congruæque sustentationi Parochialium Ecclesiarum eisdem vnitarum statui feliciter dirigendo, & personarum in illis curam animarum exercentium uilitati recta ratione, & prouida moderatione consuli, & salubriter prouideri valeat, libenter interponimus nostræ sollicitudinis partes. Hinc est quod nos, ad quorum aures (quod non sine animi nostri molestia referimus) peruenit, nonnullos ex uenerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, in deputandis Vicarijs, ac in assignatione portionum Vicarijs perpetuis Parochialium dictis Ecclesijs, Monasterijs, Beneficijs, Collegijs, uel Locis pijs perpetuò vnitarum ex Concilio Tridentino facienda, ita modum excessisse, ut parum aut nihil ex fructibus, redditibus, & prouentibus Parochialium Ecclesiarum sic vnitarum Ecclesijs, Monasterijs, Beneficijs, Collegijs, alijs Locis pijs remanserit, ob idque multæ ortæ sint super hoc controuersie circa interpretationes decreti dicti Concilij. Nos ad eas tollendas animum intendentes, considerantesque vniones ipsas ideo à prædecessoribus nostris factas esse, ut ex reddibus, & emolumentis beneficiorum vnitorum, Ecclesijs, Monasterijs, Collegijs, Beneficijs, & Locis pijs, quibus illa uniuntur, facilius onera eisdem incumbentia supportentur, & promptius à ministris Ecclesiasticis, in eisdem diuina officia celebrentur, hospitalitas seruetur, aliaque charitatis opera exercentur, ac etiam ut nihilominus cura animarum dictarum Parochialium laudabiliter exerceretur: Motu proprio, & ex certa nostra scientia auctoritate Apostolica hac nostra perpetuò ualitura constitutione statuimus, & ordinamus, ac declaramus, quemadmodum etiam de ipsius

Concilij

Concilij merito fuisse colligitur, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos prefatos in assignatione portionis ipsius Vicarijs perpetuis ex prædicto Concilio ipsorum Prælatorum arbitrio facienda ita se continere & arbitrari debere, ut non maior centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa computatis omnibus etiam incertis emolumentis & alijs obventionibus communiter percipi solitis eis omnino assignetur, nisi Vicarijs temporarijs solitum fuisset plus assignari, siue in quantitate, aut quota fructuum, pecuniaque numerata, fundo, seu alia re stabili portio huiusmodi constituatur, cuiuscumque valoris Parochialis Ecclesia vnita fuerit, & habita etiam ratione reddituum, & onerum loci, cui Parochialis ipsa vnita fuerit, ita quod portiones ultra, uel infra dictas summas scutorum centum, & scutorum quinquaginta hætenus assignate, vel in posterum forsitan assignandæ, quo ad excessum, & defectum huiusmodi nullius roboris, & momenti existant, & ad summas prædictas reductæ & auctæ respectiue censeantur, nisi tamen valor annuus ipsius parochialis unitæ habita ratione (ut præfertur) minor sit quinquaginta scutis, quo casu portio assignata, uel assignanda Vicario perpetuo, non habeat excedere summam annuarum ualoris dictæ parochialis, sed sufficiat quod omnes fructus eius dumtaxat attribuantur ipsi Vicario perpetuo. Et quoniam iniquum esset, eos qui comodis priuantur, eadem onera quæ prius sustinebant debere sufferre, volumus, & statuimus, quod Ecclesiæ, Monasteria, Collegia, Beneficia, & pia loca huiusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesijs unitis continget Vicarias prædictas erigi, pro quantitatibus fructuum ipsis Vicarijs perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum, quam nobis & Cameræ Apostol. soluunt, ulterius non teneantur sed eis detractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur. Ita tamen quod Vicarij perpetui, qui pro tempore deputabuntur, teneantur accipere à Sede Apostol. nouam prouisionem suæ deputationis, & soluere annuatim pro portione fructuum, reddituum, & prouentuum certorum sibi assignata, & expedire literas Apostolicas, nec alias ad possessionem dictarum Vicariarum perpetuarum, & seruitium earundem parochialium admitti possint, nisi soluta Annata; & expeditis literis Apostolicis nouæ prouisionis, ut præfertur: alioquin integrum quindennium solui debere, nec Vicarij prædicti antea tuto conscientia fructus percipere possint. Volumus insuper, & ita mandamus, quod dicti Vicarij perpetui non ad liberâ Ordinariorū electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum Ecclesijs unitis ponentur, cum ipsorū Ordinariorum, seu eorum Vicariorum præuio examine approbatione deputentur. Et si dictæ Parochiales unitæ erunt Monasterijs regularium mendicantium, possint à superioribus dictorum

mona-

monasteriorum nominari ex ipsis mendicantibus, quos si Ordinarij prouo examine per se, aut eorum Vicarios faciendo idoneos ad curam animarum exercendum inuenerint, & ita pro idoneis approbauerint, teneantur in Vicarios, ad nutum tamen Superiorum suorum amouibiles, deputare. Idemque etiam seruetur in Regularibus monachis tantum, dummodo in ea parochiali, in qua vnus ex eis monachis fuerit, seruata forma praedicta, Vicarius deputatus, habitent cum eo saltem quatuor alij ex dictis monachis. Sicque per quoscunq; iudices quauis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi potestate, iudicari, & interpretari debere: Nec non irritum, & inane decernimus quicquid secus a quoquam quauis auctoritate attentatum forsitan est haecenus, vel in posterum contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscunq;. Volumus autem quod praesentes literae in Cancellaria nostra Apostolica, & ad valuas Principis Apostolorum de Vrbe de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuo valituras describantur. Et quia difficile foret eas ad singula quaeque loca deferri, quod earum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Praelati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae ordinationis, declarationis, statuti, mandati, decreti, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, Kal. Nouembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Ca. Glorierius.

H. Cumy.

Annno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi Millesimo Quingentesimo Sexagesimo septimo, Indictione decima, die vero decima quinta Mensis Nouembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Pij, diuina prouidentia Papae Quinti, Anno eius secundo, Retroscriptae literae Apostolicae affixae & publicatae fuerunt ad valuas Basilicae Principis Apostolorum de vrbe, & Cancellariae Apostolicae, ibidem dimissis copijs affixis per nos Io. Andream Rogerium, & Antonium Cletici Cursores Apostolicos.

Ioannes Guerardi Magister Curs.

Registrata apud Caesarem Secretarium

BYLLA

BVLLA S. D. N. Pij Diuina prouidentia Papæ V. per
quam declaratur Decretum Sacri Concilij Tri-
dentini, super impedimento publicæ
honestatis editum.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Ad Romanum spectat Pontificem sua solitudine di-
ligenter prouidere, ut sacrorum Conciliorum de-
creta, ita suæ declarationis adminiculo diluciden-
tur, quòd nulla desuper dubitandi occasio cuiquã
relinquatur. Sane ad aures nostras peruenit, multos
esse, qui dubitent, ac decretum Oecumenici Concilij
Tridentini Sessione vigesimamquarta de reforma-
tione Matrimonij capitulo tertio, quo cauetur impedimentum publicæ
honestatis, vbi sponsalia valida non fuerint, prorsus tolli; vbi vero va-
lida fuerint, non excedere primum gradum; cum in vltioribus gra-
dibus nõ possit huiusmodi prohibitio seruari, de Sponsalibus per ver-
ba (vt aiunt) de futuro tantum conceptis intelligatur, vel etiam con-
summata, quæ interdum Sponsalia appellantur, comprehendat, ita vt etiã
eo casu impedimentum inde proueniens sublatum fuerit. Nos itaque
vt omnis difficultas, dubitatioque tollatur, attendentes, quod Sponsa-
liorum appellatione, qua dictum Concilium vtitur, nõ nisi improprie
Matrimonium verbis de presenti conceptis contractum continetur,
Quodque agitur de correctione iuris veteris, quo casu secundum pro-
prietatem verborum duntaxat procedendum est, presentium cum longe
maiores rationem prohibitionis in Matrimonio per verba de presenti
contracto, quam in Sponsalibus de futuro vigere à nemine dubite-
tur, Idcirco Motu proprio auctoritate apostolica tenore presentium de-
claramus, & diffinimus decretum Concilij huiusmodi omnino intelli-
gendum esse, & procedere in Sponsalibus de futuro duntaxat, nõ au-
tem in Matrimonio sic (vt præfertur) contracto, sed in eo durare ad-
huc impedimentum in omnibus illis casibus, & gradibus, quibus de
iure veteri ante prædictum decretum Concilij introductum erat, & ita
ab omnibus iudicari debere, mandamus, atque statuimus. Non obstan-
tibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, alijsque contra-
rijs quibuscumque. Volumus autem quod presentes litteræ in Cancel-
laria nostra, & Acie Campi Floræ de more publicentur, & inter Consti-
tutiones perpetuò valiuras describantur. Et quia difficile foret præ-
sentes ad singula quæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus,
quod

quod

quod earum Transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis, eadem prorsus fides vbiçam que adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre declarationis, diffinitionis, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo sexagesimo octauo Kal. Iulij, Pontificatus nostri anno tertio.

Cæ. Gloriecius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium

DE BREVIARIO ROMANO nuper edito.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuæ rei memoriam. Quod à nobis postulat ratio pastoralis officij, in eam curam incumbimus, vt omnes, quantum Deo adiutore fieri poterit, sacri Tridentini Concilij decreta exequantur: ac multo id etiã impensius faciendum intelligimus, cum ea, quæ in mores inducenda sunt, maximè Dei gloriã, ac debitum ecclesiasticarum personarum officium complectuntur. Quo in genere existimamus in primis numerandas esse sacras preces, laudes, & gratias Deo persoluendas, quæ Romano Breviario continentur. Quæ diuini officij formula, piè olim ac sapienter à Summis Pontificibus præsertim Gelasio, ac Gregorio primis constituta, à Gregorio autem septimo reformata, cum, diuturnitate temporis, ab antiqua institutione deflexisset, necessaria uisa res est, quæ ad pristinam orandi regulam conformata reuocaretur. Alij enim præclaram veteris Breviarij constitutionem, multis locis mutilatam, alibi incertis & alienis quibusdam commutatam, deformatunt. Plurimi, specie officij commodioris affectu, ad breuitatem noui Breviarij, à Francisco Quignonio tit. S. Crucis in Hierusalem Presbytero Cardinale compositi confugerunt. Quin etiam in prouincias paulatim irrepserat praua illa consuetudo, vt Epi-
scopi

scopi in Ecclesijs, quæ ab initio communiter cum cæteris veteri Roma
no more Horas Canonicas dicere ac psallere consueuissent, priuatim
sibi quisque Breuiarium conficerent, & illâ communionem, vni Deo,
vna & eadem formula, preces, & laudes adhibendi, dissimillimo inter
se, ac penè cuiusque Episcopatus proprio officio discerperent. Hinc illa
tâ multis in locis diuini cultus perturbatio. Hinc summa in clero igno
ratio cæremoniarum, ac rituum Ecclesiasticorû, vt innumerabiles Ec
clesiarum ministri, in suo munere indecore, non sine magna piorum
offensione, uersarentur. Hanc nimirum orandi uarietatem grauissimè
ferens se. re. Paulus PP. IIII emendare cõstituerat; itaque prouisione
adhibita, ne ulla in posterum noui Breuiarij licentia permitteretur, totâ
hanc rationem dicendi, ac psallendi horas Canonicas, ad pristinum
morem, & institutum redigendam suscepit. Sed eo postea nondum ijs,
quæ egregiè inchoauerat, perfectis, de uita decedente, cum à piæ mem.
Pio PP. IIII Tridentinum Concilium, antea uariè intermissum, re
uocatum esset, Patres in illa salutari reformatione eodẽ Concilio con
stituta, Breuiarium ex ipsius Pauli Papæ ratione restituere cogitarunt.
Itaque quicquid ab eo in sacro opere collectû, elaboratûq; fuerat, Con
cilij Patribus Tridentum à prædicto Pio PP. missum est. Vbi cum do
ctis quibusdam, & pijs uiris à Concilio datum esset negotium, ut ad re
liquâ cogitationem, Breuiarij quoque curam adiungerent, instâte iam
conclusionẽ Concilij, tota res ad auctoritatem iudicijq; Romani Põ
tificis, ex decreto eiusdem Concilij, relata est: qui, illis ipsis Patribus, ad
id munus delectis, Roman vocatis, nõnullisq; in vrbe idoneis uiris ad
eum numerum adiunctis, rem perficiendam curauit. Verum eo etiã in
uiam vniuersæ carnis ingresso, Nos, ita diuina disponente clementia, li
cet immeritò, ad Apostolatus apicem assumpti, cum sacrum opus, adhi
bitis etiã ad illud alijs peritis uiris, maximè vrgeremus, magna in nos
Dei benignitate, (sic enim accipimus) Romanum hoc Breuiarium vi
dimus absolutum. Cuius ratione dispositionis, ab illis ipsis, qui negotio
præpositi fuerant, non semel cognita, cum intelligeremus, eos in rei
confectione ab antiquis Breuiarijs nobilium Urbis Ecclesiarum, ac nõ
stræ Vaticanæ bibliothecæ, non discessisse, grauesque præterea ali
quot eo in genere scriptores sequutos esse, ac denique remotis ijs, quæ
aliena & incerta essent, de propria summa veteris diuini Officij nihil
omississe, opus probauimus, & Romæ imprimi, impressumque diuit
gari iussimus. Itaque ut diuini huius operis effectus re ipsa consequa
tur, auctoritate præsentium tollimus imprimis, & abolemus Breuia
rium nouum, à Francisco Cardinale prædicto editum, & in quacumq;
Ecclesia, Monasterio, Conuentu, Ordine, Militia, & Loco, virorum
& mulierum, etiam exempto, tam à primæua institutione, quàm ali

ter ab hac Sede permissum. Ac etiam abolemus quecumque alia Breuiaria, vel antiquiora, vel quouis priuilegio munita, vel ab Episcopis in suis diocesisbus promulgata, Omnemque illorum usum de omnibus orbis Ecclesijs, monasterijs, conuentibus, militijs, ordinibus, & locis, uirorum & mulierum, etiam exemptis, in quibus alias Officium diuinum, Romanæ Ecclesiæ ritu dici consueuit, aut debet: illis tamen exceptis, quæ ab ipsa prima institutione à Sede Apostolica approbata, vel consuetudine, quæ uel ipsa institutio ducentos annos antecedit, alijs certis Breuiarijs vsa fuisse constiterit: quibus ut inueteratum illud ius dicendi, & psallendi suum officium non adimimus, sic eisdem, si forte hoc nostrum, quod modò promulgatum est, magis placeat, dummodo Episcopus, & uniuersum Capitulum in eo consentiant, ut id in choro dicere, & psallere possint, permittimus. Omnes uero, & quascumque Apostolicas & alias permissiones, ac consuetudines, & statuta, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia firmitate munita, necnon priuilegia, licentias, & indulta, precandi, & psallendi, tam in choro quam extra illud, more & ritu Breuiariorum licet suppressorum, predictis Ecclesijs, monasterijs, conuentibus, militijs, ordinibus, & locis, necnon S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus & alijs Ecclesiarum Prælatibus, cæterisque omnibus & lingulis personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & Regularibus, utriusque sexus, quacumque causa cõcessa, approbata, & innouata, quibuscumque concepta formulis, ac decretis & clausulis roborata, omninò reuocamus, volumusque illa omnia vim & effectum de cætero non habere. Omnia itaque alio vsu, quibuslibet, ut dictum est, interdicto, hoc nostrum Breuiarium ac precandi psallendique formula in omnibus uniuersi orbis Ecclesijs, monasterijs, ordinibus, & locis, etiam exemptis, in quibus officium ex more & ritu dictæ Romæ Ecclesiæ dici debet, aut consueuit, salua prædicta institutione, vel consuetudine prædictos ducentos annos superante, præcipimus obseruari. Statuentes Breuiarium ipsum, nullo unquam tempore, vel totum vel ex parte mutandũ, vel ei aliquid addendum, vel omninò detrahendum esse: ac quoscumque qui Horas Canonicas, ex more & ritu ipsius Romanæ Ecclesiæ, iure vel consuetudine, dicere, uel psallere debent, propositis pænis per Canonicas sanctiones constitutis, in eos, qui diuinum Officium quotidie non dixerint, ad dicendum & psallendum posthac in perpetuum, Horas ipsas diurnas & nocturnas, ex huius Romani Breuiarij præscripto, & ratione omninò teneri, neminemque ex ijs, quibus hoc dicendi psallendique munus necessariò impositum est, nisi hac sola formula satisfacere posse. Iubemus igitur omnes, & singulos, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, & cæteros Ecclesiarum Prælatos

latos ut, omittis, que sic suppressimus & aboleuimus, ceteris omnibus, etiam priuatiu per eos constitutis, Breuiarium ipsum in suis quibusque Ecclesijs, monasterijs, conuentibus, ordinibus, militijs, diocesis, & locis predictis introducant, & tam ipsi, quam ceteri omnes presbyteri, & Clerici, Sæculares, & Regulares, utriusque sexus, necnon milites, & exempti, quibus officium dicendi, & psallendi quomodocumque, sicut prædicatur, iniunctum est, ut ex huius nostri Breuiarii formula, tam in choro, quam extra illum, dicere & psallere procurent. Quod uero in rubricis nostri huius officij præscribitur, quibus diebus Officium beate Mariæ semper virginis, & Defunctorum, item septem psalmos pœnitentiales, & Graduales dici ac psalli oporteat: Nos propter varia huius uitæ negotia, multorum occupationibus indulgentes, peccati quidem periculum ab ea præscriptione remouendum duximus; uerum debito prouidentia pastoralis admoniti, omnes uehementer in Domino cohortamur, ut remissionem nostram, quantum fieri poterit, sua deuotione, ac diligentia præcurrentes, illis etiam precibus, suffragijs, & laudibus, suæ & aliorum saluti consulere studeant. Atque ut fidelium uoluntas, ac studium magis etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentis Dei misericordia; beatorumque Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, qui illis ipsis diebus, in rubricis præfinitis, beata Mariæ, uel Defunctorum Officium dixerint, toties centum dies, qui uero septem psalmos, uel Graduales, Quinquaginta, de iniuncta ipsis pœnitentia relaxamus. Ceterum ut præsentis literæ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicari, earumque exempla de more affigi; Volumusque & Apostolica auctoritate decernimus, quod post huiusmodi publicationem, qui in Romana curia sunt præsentis, statim lapsò mense, reliqui uero, qui intra montes, tribus, & qui ultra ubique locorum degunt sex mensibus exentis, uel cum primum uenaliu huius Breuiarii uoluminum facultatem habuerint, ad præcandam, & psallendam, illius ritum, tam in choro quam extra illum, maneat obligati ipsarum autem literarum exempla manu Notarij publici, & sigillo Prælati Ecclesiastici, aut illius curiæ obliquata uel etiam ipsis uoluminibus absque prædicto, uel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eandem illam ubique locorum fidem faciant, quam ipsæ præsentis, si essent exhibitæ, uel ostensæ. Sed ut Breuiarium ipsum, ubique inuiolatum, & incorruptum habeatur, prohibemus ne alibi usquam, in toto orbe, sine nostra, uel specialis ad id Commissarij Apostolici, in singulis Christiani orbis regnis, & prouincijs

Kkk 2 uincijs

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

uincijs deputandi, expressa licentia, imprimatur, proponatur, vel recipiatur: Quoscumque verò, qui illud secus impreserint, proposuerint, vel receperint, excommunicationis sententia eo ipso innodamus. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ abolitionis, permissionis, reuocationis, iussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati, decreti, relaxationis, cohortationis, prohibitionis, innodationis, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignatione Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXXVIII, septimo Idus Iulij, Pontificatus nostri anno tertio.

M. Dat.

Cæ. Glorierius.
H. Cuyyn.

BVLLA S. D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ V.
Super residentia facienda in Parochialibus per obtinentes eas, ac Canonicatus, aut dignitates, seu aliud beneficium.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Vpientes pro nostrî pastoralis officij munere Christi fidelium animarum saluti, quantum cû Deo possumus, salubriter consalere, & Parochialibus ecclesijs ab earum Parochis, prout tenentur, in diuini debite, & laudabiliter deseruiri, in harendo etiam decretis sacri Concilij Tridentini, Motu proprio, & ex mera deliberatione, certa que scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione, omnes, & singulos Rectores Parochialium Ecclesiarum, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ fuerint, in quibuscumque Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, Diocesis, ac alijs Christiani orbis partibus consistentes, qui Parochialem Ecclesiam, ac Canonicatum, aut dignitatem, etiam post Pontificalem maiorem, seu principalem in quibusvis patriarchalibus, aut me-

ropolitanis vel cathedralibus, seu collegiatis Ecclesijs seu aliud quodcumque beneficium Ecclesiasticum, etiam quorumcumque dispensationum à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, seu etiam à nobis hæctenus quomodolibet impetratarum, ac literarum Apostolicarum desuper expeditarum titulo, quas omnes hac præsentis Constitutione abolemus, & reuocamus, seu quocumque alio prætextu obtinent, cum prima, & præcipua debeat esse cura animarum eos ad residendum in Ecclesia Parochiali, & ibi in diuinis deserviendum, debitoque eorum officio fungendum omninò teneri, & obligatos esse, ac ad id per Episcopos, & aliorum locorum ordinarios, etiam tamquam Apostolicæ sedis delegatos, sub sententijs, & censuris Ecclesiasticis, ac pecuniarijs arbitrio eorum declarandis, ac etiam priuationis dictarum Parochialium, & aliorum quorumcumque beneficiorum pœnis, quacumque appellatione remota, cogi, & compelli posse, & debere auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, præcipimus; & ordinamus. Eos tamen sic residentes in Ecclesijs Parochialibus omnes, & singulos fructus, redditus, & prouentus, etiam Canonicatus sui, vel dignitatis, seu alterius cuiuscumque beneficij, exceptis duntaxat quotidianis distributionibus, & alijs, quæ ex iusta causa absentes percipere non solent, lucrari volumus. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios, etiã causarum palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, interpretari, iudicare, & diffiniri debere. Necnon irritum, & inane quicquid secus super his à quinquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter attentatum forsitan est hæctenus, uel in posterum contigerit attentari, decernimus, & declaramus, non obstantibus præmissis, ac quibusuis dispensationibus, literique Apostolicis desuper confectis, necnon Apostolicis in Prouincialibusque & Synodalibus Concilijs editis generalibus, uel specialibus constitutionibus, ordinationibus, & etiam iuramento, confirmatione Apostolica, uel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusuis personis in genere uel in specie, & alijs quomodolibet concessis, & approbatis, in posterumque concedendis, & approbandis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque tonis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quauis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores, ac si de uerbo ad uerbum insererentur, præsentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat ad effectum præsentium specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs, quibuscumque.

Volumus autem quod harum literarum transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quàm extra adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum licet hanc paginam nostræ abolitionis, reuocationis, statuti, præcepti, ordinationis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo Sexagesimo octauo, octauo Idus Iulij Pontificatus nostri Anno Tertio.

Ca. Glorierius.

S. D. N. D. Pij Papæ V. Extensio Decreti Concilij Tridentini, Sess. xxj. cap. ij. quod incipit, Cum non debeat: loquentis de Clericis sæcularibus, ad Clericos regulares non professos, quod non promoueantur ad sacros Ordines, nisi seruata forma dicti Decreti.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex sacrarum Conciliorum auctor & interpres, illa quæ in huiusmodi Concilijs à prudentibus patribus in Spiritu sancto legitime congregatis salubriter sancita sunt, pro sui Pastoralis officij debito dum equitas, honestas, & decus suadet, sicuti declarare, & moderare, ita etiam ad alios casus extendere consuevit. Sanè cum non deceat diuino ministerio ascriptos cum ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem quæstum exercere, sacro Tridentino Concilio inter alia decretum fuit, ne quis deinceps Clericus Sæcularis, quamuis aliàs moribus, scientia, & ætate esset idoneus, ad sacros Ordines promoueretur, nisi prius legitime constaret eum beneficium ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè sufficeret, pacificè possidere, vel aliàs ordinari non posset, nisi iuxta Decreti ab ipso Concilio desuper editi formam, & tenorem.

tenorem. Cum aut nulla in huiusmodi Decreto religiosorum Clericorum mentio facta fuerit, ac propterea nonnulli (ut molestè accepimus) certorum ordinum Religiosi, seu Canonici, vel Clerici intra claustra Monasteriorum, seu domorum more Regularium in communi viuentes, qui numquam, seu non nisi ad certum tempus professionem emittunt, & ex claustro exire, uel dimitti, & ad seculum redire liberè & licitè possunt, religionis prætextu absque titulo sufficientis beneficii, nec iuxta dicti Decreti tenorem, ad sacros Ordines se promoueri prætendunt, & à nonnullis Episcopis passim promouentur, atque inde plerumque illud inconueniens eueniat, ut sic promoti, & è claustro exeuntes, & per seculum uagantes uel mendicare, uel fordidum quæstum exercere, non sine ipsorum dedecore, ac ordinis vilipendio, & quamplurimorum Christi fidelium scandalo cogantur. Nos igitur qui singulorum Dei Ministrorum honorè, & decus (quantum in nobis est) sinceris exoptamus affectibus, Motu Proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicè potestatis plenitudine hac perpetuò ualitura sanctione, decretum prædictum de Clericis secularibus loquens, ad omnes & singulos etiam cuiuscumque ordinis Clericos religiosos, siue seculares more Religiosorum uiuentes, in communi, non professos, harum seriè extendimus, & ampliamus, ac Religiosis, & alijs prædictis non professis ut ad sacros ordines promoueri, necnon omnibus & singulis Venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis gratiam, & communionem. Sedis Apostolicè habentibus, ut ordines ipsos huiusmodi religiosi personis impendere, nisi obseruata forma dicti decreti non ualeant, in uirtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ pœna interdiciamus, & prohibemus, ac contrafacientes per annum à præstatione talium ordinum ipso iure suspendimus. Statuentes, & decernentes promotiones quarumlibet religiosarum personarum prædictarum ad ordines huiusmodi contra ipsius decreti Concilij Tridentini formam, etiam cuiusuis licentiæ illis ab Apostolica Sede, uel illarum superioribus cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & præeminentia existant, etiam si Pontificali dignitate fungantur, uel Cardinalatus honore præfulgeant concessæ, prætextu factas, executione prædictorum ordinum omninò carere, nullasque prorsus, & irritas existere, sicque promotas personas in Altaris ministerio ministrare non posse: Quinimo ministrantes, priuilegijs, exemptionibus, immunitatibus, & alijs gratijs Clericis concessis, omninò priuari, & irregularitatis, aliasque in dicto decreto contentas pœnas eo ipso incurrere, à quibus, nisi à Roman. Pont. uel in mortis articulo minimè absolui possint. Non obstantibus quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostoli-

cis, ac quorumuis Monasteriorum, & ordinum etiam iuramento, & confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, illorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis, etiam derogatarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, restitutiuis, & insolitis clausulis, irritantibusque & alijs decretis in genere vel in specie, ac alijs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innouatis, Quibus omnibus etiam si alijs pro illorum sufficienti derogatione de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quauis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, formas, datas, & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbum infererentur presentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Et vt presentes literæ ad omnium notitiam perueniant, nequè quis illarum ignorantia excusari possit, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, presentes literas ad uas Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, publicari, & earum exempla affigi, & imprimi, illarumque exemplis etiam impressis manu alicuius Notarij publici, & Sigillo Prælati Ecclesiastici, vel eius Curie obsignatis, eandem prorsus fidem adhiberi quæ ipsis presentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ extensionis, ampliacionis, interdicti, prohibitionis, appositionis, statuti, decreti, derogationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo octauo, Pridie idus Octobris. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Cæ. Glorierius.

H. Camyn.

S. D. N.

S. D. N. Pij Papæ V. Constitutio contra offendentes
statum, Res, & personas Officij Inquisitionis
hæreticæ prauitatis.

*PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.*

de protegendis ceteris omnibus ecclesie ministris, quos in fidem & clientelam nostram à Domino recepimus, cura nobis quotidiana insidet, quanto maiore studio eam nos sollicitudinem capescere necesse est, vt qui in sacro Inquisitionis Hæreticæ prauitatis officio uersantur, sub tutela inuiolatæ auctoritatis huius Sedis periculorum omnium expertes, quæque munera ad exaltationem fidei Catholicæ exequantur? Cum itaque eius generis impiorum vis quotidie magis inualescat, qui omnibus malis artibus prædictum officium subuertere, ministrosque functionibus disturbare moliantur, eo iam nos detrusit necessitas, vt nefariam, & scelestam illorum audaciam acerbioris castigationis verbere reprimamus. Hac igitur generali Constitutione de fratrum nostrorum consilio sancimus, vt quicumque siue priuatus, siue cuncta Ciuitas, siue Populus, siue Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo illustris, quemuis ex Inquisitoribus, Aduocatis, Promotoribus, Notarijs, alijsuè ministris prædicti officij, vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi, aut Prouincia obeuntium, seu accusatorem, denunciatores, aut testem in causa fidei quomodocumque productum, vel euocatum, verberauerit, deiecerit, seu perterrefecerit, quuè Ecclesias, ædes, aliasue res siue publicas, siue priuatas officij, aut ministrorum expugnauerit, inuaserit, incenderit, expilauerit: aut libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliaue instrumenta, siue publica, siue priuata vbicumque posita combusserit, diripuerit, seu interuerterit; seu ex incendio, aut direptione, aut alio quocumque modo illa exportauerit, seu qui conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis, siue capiendi, siue cõburendi, siue suppressendi causa fuerit, siue res, aut personas seruari, defendiue prohibuerit: quiaue carcerem, aut aliam custodiã, seu priuatã effregerit, uinctum extraxerit, seu emiseric, capiendum prohibuerit, captum uè eripuerit, receperit, occulerit, seu facultatem effugiendi dederit, seu iusserit id fieri, qui cõtũ, cõcursum uè fecerit, siue vt aliquid prædictorum fieret, homines accommodauerit, siue alias auxiliũ, consilium,

silium,

filium aut fauorem publicè, vel occultè in quolibet prædictorum scienter præstiterit, licet nemo occisus, nemo verberatus, nemo extractus, emissus, vel creptus, nihil expugnatum, nihil effractum, succensum, direptum, & nullum denique damnum re ipsa sit sequutum; nihilominus is sit anathemate præsentis Canonis auctoritate ligatus, idem quoque legis maiestatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocumque alio beneficio temporali, & perpetuo eo ipso, priuatus, secularis iudicis arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipsas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dicte legis per constitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebusque omnibus fisci iuribus applicatis vti etiam est de damnatis hæreticis per sanctiones Canonicas constitutum: eius filij paterna infamia subiecti, omnis, & cuiuscumque hæreditatis, successione, donationis, & legati siue propinquorum, siue extraneorum omnino sint expertes, eisdem præterea portæ nunquam pateans dignitatum. Nemo autem expurgationem habere, aut causam vllam proponere, vel præterdere possit, quin tantum nefas in contemptum; & odium huius officij aduiferit, nisi contrarium per claras probationes docuerit fecisse. Quod de prædictis eorumque filijs statuimus, illud idem de omnibus Clericis, & presbiteris secularibus, & quorumuis ordinum, etiam exemptorum, regularibus, & quacumque etiam Episcopali, & maiori dignitate præditis, ac etiam priuilegio quomodocumque suffultis, decernimus exequendum ita vt ipsi beneficijs, & officijs omnibus Ecclesiasticis præsentium auctoritate priuati, per Iudicem Ecclesiasticum Hæreticorum more degradentur, demum potestati seculari traditi, pœnis prædictis laicorum instar subijciantur; Pontificum tamen causis nobis, & successoribus nostris referuatis ut re quæsitæ, & nobis renunciata contra eos ad depositionem, & alias pœnas prædictas procedamus, uti criminis atrocitas videbitur postulare. Quicumque autem pro talibus veniam petere, aut aliàs intercedere tentauerint, in easdem illas pœnas, quæ in Hæreticorum fautores à sacris constitutionibus inferuntur, ipso facto se nouerint incidisse Verum si quis etiam huiusmodi criminum conscius, uel affinis, siue religionis studio, siue pœnitentia ductus rem adhuc incognitam retexerit, supplicio liberetur. Cæterum eam omnium, & quorumcumque absolutionem rationem à prædictis criminibus, necnon habilitationem, & restitutionem etiam ad famam, & honores, ita deinceps habendam optamus, vt successores nostri nullas nisi saltem semestri post cuiusque assumptionem ad huius dignitatis fastigium excursio, ac precibus apud supremum officium Inquisitionis hic institutum verificatis, concedant. Decernentes omnes, & quascumque huiusmodi absolutiones, habilitationes, & restitutiones quæ precibus sic non verificatis de cætero fient, nemini prorsus

profus prodesse, sed nec presentibus, nisi toto ipsarum tenore ad ver-
 bum inserto, & gratia ex certa Romani Pontificis scientia facta, & pro-
 pria manu subsignata, vlla in parte derogari, nec derogatum censer-
 i debere, & si illis ex quacumque causa aliter derogari contigerit, dero-
 gationes huiusmodi nullius prorsus fore roboris, & momenti. Iube-
 mus igitur vniuersos, & singulos Patriarchas, Primates, Archiepisco-
 pos, Episcopos, & ceteros Ecclesiarum Prælatos per vniuersum or-
 bem constitutos, vt per se, vel alium, seu alios presentes literas, aut
 earum exempla in suis quisque Prouincijs, Ciuitatibus, Diocæsisibus,
 & Locis solemniter publicare, & quantum in se est, firmiter obserua-
 ri procurent, contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ec-
 clesiasticas appellatione postposita, compescendo, ipsasque censuras,
 & pœnas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc,
 si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis: Non obstantibus Constitutio-
 nibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibus-
 cumque. Volumus autem, vt presentium exempla etiam impressa
 edantur, eaque. Notarij publici manu, & cuiuscumque curiæ Ecclē-
 siasticæ, vel Prælati Sigillo obsignata, eandem illam prorsus fidem
 vbiq; locorum faciant, quam ipsæ presentes facerent, si essent
 exhibitæ vel ostensæ. Cæterum omnes Orbis terrarum Principes, qui-
 bus gladij sæcularis potestas ad malorum vindictam est permessa: per
 eam, quam se tueri promiserunt fidem, obtestamur, ita suas quisque
 partes siue in præstando ministris prædictis auxilio, siue in criminum
 post Ecclesiæ sententiam animaduersione interponere, vt eorum quo-
 que præsidij ministri ipsi tanti officij munus pro Dei æterni gloria, &
 religionis incremento feliciter exequantur, amplissimum à Domino
 præmium recepturi, quod fidei prædictæ assertoribus in æternæ bea-
 titudinis consortio præparauit. Nulli ergo omninò hominum liceat
 hanc paginam nostræ sanctionis, legationis, statuti, decreti, iussio-
 nis, obtestationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario con-
 traire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Om-
 nipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se no-
 uerit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno In-
 carnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo Sexagesimo Nono.
 Kal. Aprilis, Pontificatus nostri, Anno Quarto.

SANCTISSIMI D. N. D. Pij, Papæ V. Constitutio, Super recitatione officij Beatæ Mariæ Virginis, cum Decretis, & Indulgentijs.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Vperni Omnipotentis Dei prouidentia, ac benignitatis exemplo excitati, qui vt humanum genus ab erroru tenebris vendicaret, & in veritatis scimitam perduceret, suę glorię splendorem à cœlis in terram dimittere, lucisque aternæ radijs bonos pariter & malos perfundere dignatus est: Meditatio cordis nostri ad id potissimum tendit, vt fides catholica non solum vbique augeatur, & floreat, sed etiam ne errorum tenebrę, atque superstitionum abusus pijs Christi fidelium mentibus inducantur, & si quę irrepserunt, protinus euellantur. Cum itaque in exequutionem decretorum sacri Concilij Tridentini, gratia diuina assistente, Catechismo ad populi eruditionem edito, Breuiario ad sacras preces, laudes, & gratias Deo optimo maximo ab vtriusque sexus Ecclesiasticis persoluendas reformato, atque Missali, vt Sacerdotes intelligerent, quibus precibus, vti, qui ritus, quauē cerimonie in missarum celebratione obseruandę sint, ad pristinam sanctorum patrum notam restituto, eandem curam & operam adhiberi mandauerimus in emendando ac corrigendo gloriosissimæ Dei genitricis beatæ Mariæ Virginis officio, cuius recitatio sicut pusillis, & rudibus Christi fidelibus peculiaris esse dignoscitur, ita multis superfluis non sine legentium etiam scandalo, & quę ad varias superstitiones facile rudes ipsos inducere possunt, auaritia impressorum fuit refertum, qui vt Christi fideles ad emendos eiusdem officij libros à se impressos facile allicerent, multa sub colore pietatis, & animarum spiritualis consolationis, ex eorum capite addiderunt, iamque ad antedicti Breuiarij vniformitatem eiusdem Dei genitricis, vt credimus, intercessione, eruditorum & piorum virorum, quos ad hoc delegimus, studio officium ipsum, refecatis, quę aliena & incerta erant, correctum fuerit, & à nobis probatum Romę impri, & impressum diulgari iusserimus, vt inde spiritualis, quam optamus, Christi fidelium animabus proueniat consolatio: Motu proprio, &c. & ex certa scientia nostris, ac de Apostolica potestatis plenitudine officia quęcumque in primis Italico, seu quouis alio vulgari idiomate & sermone quomodolibet composita, atque officium anno proxime præterito 1570, Venetijs apud Iunctas impressum, his verbis, licet falso inscriptum; Officium Beatæ Mariæ Virginis per Concilium
Triden-

Tridentinum Pio V. Pontifice maximo reformatum, denique & omnia & singula alia officia huiusmodi etiam Latino sermone subhortulij animæ, seu Theauri spiritualis, compendij, aut quouis alio titulo & nomine quomodolibet peruulgata, omnemque illorum usum approbatione Apostolica ac consuetudine & institutione, inueteratis infra dicendis semper saluis, harum nostrarum seriè perpetuò ab omnibus & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus Sæcularibus vel Ecclesiasticis, etiam quoruus Ordinum Regularium, & Militiarum Religiosis; qui de iure, consuetudine, usu, statuto, institutione, ac constitutionibus etiam eorundem Ordinũ, Militiarum, & Regulæ, seu aliàs quomodolibet ad recitationem officij Beatæ Mariæ tenentur, & obligati sunt, tollimus, & abolemus; ipsiq; in uirtute sanctæ obedientiæ interdiciamus, ne aliud quàm hoc de mandato nostro emendatum Beatæ Mariæ Virginis officium, & in impressoria officina Populi Romani, pro fideliter, & incorruptè imprimèdis libris sacris in alma Vrbe nostra erecta, impressum, quouis prætextu dicere, recitare, legere, seu tenere quoquo modo audeant uel præsumāt; omni verò alio vsu ipsi (vt vniformiter ab omnibus sic astrictis & obligatis recitetur, nec inter eos diuersitas illud recitandi vllò vnquam tempore oriatur) interdicto, præfatum hoc nostrum officium, ac precandi, psallendique formulam per vniuersum orbem in priuatis domibus, ac Ecclesijs, Monasterijs, Conuentibus, Capellis, Oratorijs, Ordinibus, Militijs, & Locis etiam exemptis, tam viroꝝ, quàm mulierum, in quibus officium ipsum Beatæ Mariæ Virginis recitari (vt præmittitur) quomodolibet debet, præcipimus legi, dici, & obseruari, illis tamen officijs exceptis (dummodo vulgari sermone, vt præfertur, non sint composita) quæ ab ipsa prima eorum institutione à Sede Apostolica expressè approbata fuerunt, vel quorum officiorum certum usum consuetudine, aut ipsa institutione, supra tamè ducentos annos, assidue in Ecclesijs, Monasterijs, domibus, & locis vtriusque sexus Ecclesiasticorum obseruatum fuisse constiterit: quibus sic astrictis, & obligatis, ut inueteratum illum ritum dicendi & psallendi (suum officium (dummodo, ut præmittitur, vulgari sermone non sit compositum) non adimimus, sic eisdem, si fortè hoc nostrum, quod modo peruulgatum est, magis placet (dummodo Episcopus, vel prælatus, & vniuersum Capitulum in eo consentiant) vt illud etiam in choro dicere, & psallere possint, permitimus. Ab eis verò qui ad eiusdem officij Beatæ Mariæ Virginis recitationem non aliqua obligatione tenentur, omnem eorundem officiorum vulgari sermone quomodolibet compositorum, atque similis idiomatis vulgaris orationum, etiam alijs officijs Latini sermonis insertarum, usum penitus etiam auferrimus: illos nihilominus, ne vanis inuoluantur superstitionũ erroribus, quibus alia ferè omnia huiusmodi

modi

modi officia etiam Latino sermone referta esse deprehensum fuit, in Domino hortantes, ut ab aliorum Beate Mariæ, quam huius nostri officij lectione ac usu abstineant, firmiterque credant eisdem alijs officijs multas sua falsis & confictis sanctorum nominibus confictas orationes fuisse insertas: de quibus sicut de indulgentis, peccatorumque remissionibus, quæ recitantibus plerasque ex orationibus alijs officijs huiusmodi insertis, prout rubricis ibidem apposis designatur, conceduntur, nullam certam extare apud Ecclesiam rationem, propterea ritui & ordinationi in huius officij recitatione sic à nobis in uniuersali Ecclesia institutis, se conformantes, aliud eiusdem Beate Mariæ, quam hoc nostrum officium non perlegant vel recitent. Ac ut ipsorum officiorum vulgaris idiomatis & sermonis abusus re ipsa penitus aboleatur, eadem omnia per omnes & singulos sæculares vel Ecclesiasticos etiam ad recitationem antedictam nequaquam astrictos, Inquisitoribus hæreticæ prauitatis absque spe illorum unquam recuperationis, alia verò Latino sermone, & alijs libris inserta, ad effectum emendandi, & a maculis seu erroribus expurgandi, sibi postmodum, cum sic per eosdem Inquisitores expurgata fuerint, restituenda consignari quæ primum iubemus: statuente huic nostro officio nuper edito nihil ullo unquam tempore per quemcumque quauis auctoritate fungentem quouis pretextu addi, detrahi, uel immutari debere; ac omnes & singulos qui ipsum Beate Mariæ Officium (ut præfertur) dicere, psallere, & recitare tenentur, ex huius nostri Romani officij præscripto & ratione ad id omnino obligatos esse, & neminem muneri suo nisi hac formula satisfacere posse. Ac ut fidelium omnium uoluntas & studium magis ad salutarem huius nostri Officij Beate Mariæ Virginis, & orationum in eo reductarum lectionem & usum incitetur, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, auctoritate confisi, omnibus, & singulis qui ad recitationem huiusmodi non tenentur, quoties istud sic de mandato nostro reformatum quinquaginta dies: qui verò Defunctorum officium eodem uolumine insertum, alios quinquaginta: qui Septem Psalmos, aut Graduales etiam eodem uolumine insertos, alios quadraginta: & qui aliquam ex orationibus ibidem pariter insertis deuotè recitauerint, alios quindecim dies de iniunctis sibi pœnitentijs misericorditer in domino relaxamus: obligatis verò eas dumtaxat indulgentias concedimus, quæ literis nostris super reformatione noui Breuarij editis designantur, & huiusmodi Beate Mariæ Virginis, aut defunctorum officium, vel septem Psalmos, aut Graduales recitantibus conceduntur. Mandantes omnibus & singulis Venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filijs Abbatibus, Prioribus, & cæteris Eccle-

fiatum prælati, ut reliqua omnia Beatæ Mariæ Virginis etiam per nos
 priuatim constituta, ab omnibus ad recitationem huiusmodi quomo-
 dolibet astrictis, ipsa uerò uulgaris idiomaticis, & sermonis officia etiã
 ab his, qui nullo pacto ad id astricti sunt, penitus omitti, reijci: atque
 uulgari, sic & pariter alia etiam Latino sermone composita, etiam alijs
 libris inserta, inquisitoribus prædictis ad effectum antedictum tradi
 & consignari, iuris opportuni remedijs curent: officium uerò istud
 nostrum Beatæ Mariæ Virginis in omnibus & singulis suarum Ciui-
 tatum, & Diocesium Ecclesijs, Monasterijs, Conuentibus, Ordinibus,
 militijs Orationibus, Domibus, & Locis etiam laicorum introducant: &
 tam ipsis, quàm cæteris omnibus Presbyteris, Clericis, & alijs utrius-
 que sexus Sæcularibus & Regularibus personis Ecclesiasticis, necnon
 militibus etiam exemptis, quibus dicendi, recitandi, psallendique, offi-
 cium huiusmodi quomodolibet (ut præfertur) iniunctum est, ut ex hu-
 iusmodi formula ubique illud recitare & psallere procurent, prædicta
 institutione uel consuetudine ducentos annos superante (non tamen
 quò ad uulgaris sermonis officia) semper salua. Concionatoribus quo-
 que uerbi Dei, atque Confessoribus, ut in eorum prædicationibus, at-
 que confessionibus omnibus utriusque sexus Christi fidelibus prohi-
 bitionem & abolitionem dictorum officiorum uulgari idiomatico, &
 sermone compositorum, quodque Inquisitoribus hæreticæ prauitatis
 quàm primum consignari debeant. Insuper alterius quàm huius no-
 stri officij usum & lectionem periculo superstitionum non carere; ac
 illud & alia eo inserta (ut præfertur) recitantibus supradictam de in-
 iunctis sibi pœnitentijs relaxationem nostram significare, & eos ad cõ-
 forman. se in hoc prompta deuotione ritui, & ordinationi a nobis in-
 stituti excitare, ad usumque & recitationem huiusmodi nostri officij
 pietatis zelo hortari studeant. Cæterum hæreticæ prauitatis Inquisi-
 tores quibus officia hæc, & libros tradi & consignari contingeret, munus
 & officium præcipuum erit, omnia, superstitiones, & errores in fide ca-
 tholica redolentia omninò delere. Quod nostrum Beatæ Mariæ Vir-
 ginis officium, ut ubique terrarum incorruptum, ac mendis & errori-
 bus purgatum præseruetur, ac omnibus in nostro & S. R. E. dominio
 mediata uel immediata subiecto commorantibus, uel ad illud quouis
 prætextu aduenientibus impressoribus, & alijs quibuscumq; sub am-
 fissionis librorum, ac quingentorum ducatorum auri de Camera ipso fa-
 cto quoties contrauerint officio Sanctissimæ Inquisitionis applican-
 reliquis uerò in quacumque orbis parte consisten. sub excommunica-
 tionis late sententiæ, & alijs arbitrij nostri pœnis in hibemus, ne illud
 infra sex annos proximos separatim, uel alijs libris insertum, sub prædi-
 ctis Hortuli animæ, Thesauri spiritualis compendij, uel alijs quibusuis
 nomi-

nominibus & titulis imprimere, aut alibi quàm in alma Vrbe nostra,
 & antedicta Po. R. officina impressum, tenere, recipere, donare aut
 venundare publicè vel occultè audeant, vel præsumat. Dicitis verò sex
 annis elapsis id etiam aliter non liceat nisi cum nostra, & Romani Pon-
 tificis pro tempore, vel specialis ad id commissarij Apostolici in singu-
 lis Christiani orbis regnis & Prouincijs deputandi, expressa licentia.
 Quas quidem nostras perpetua roboris firmitate subistere, & nullo
 vnquam tempore reuocari, alterari, suspendi, limitari, aut moderari
 posse, in valis que principis Apostolorum de vrbe, necnon Cancellaria
 Apostolica, & in Acie Campi Floræ de more publicari & affigi, per
 huiusmodique publicationem & affixionem, omnes & singulos in eis
 comprehensos, videlicet, qui in Ro. Cur. adsunt, lapso mense; qui ve-
 rò alia loca intra montes, post tres, & qui ultra incolunt, post sex men-
 ses, aut cum primum sibi officium hoc nostrum venale propositum fue-
 rit, ita volumus obligatos esse, & astrictos, ac si ipsimet illæ coram lectæ
 & intimatæ essent; ipsarum quoque exempla manu Notarij publici, &
 sigillo prælati Ecclesiastici aut illius curiæ obliqnata, vel etiam dicti of-
 ficij nostri beatæ Mariæ Virginis voluminibus absque prædicto vel
 alio quopiam adminiculo, Romæ tamen, & in officina antedicta im-
 pressa, eandem prorsus vbique fidem facere, quæ presentibus adhibe-
 retur, si essent ostentæ vel exhibitæ. Et sic in præmissis omnibus &
 singulis per quoscumque iudices & commissarios etiam S. R. E. Car-
 dinales, & causarum Palatij Apostolici Auditores in quauis causa, &
 instantia, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & inter-
 pretandi facultate & auctoritate, iudicari, & interpretari debere, nec-
 non irritum & inane decernimus, quicquid fecus super ijs à quoquam
 quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non
 obstantibus præmissis ac in quibusuis Synodalibus, Prouincialibus,
 vel generalibus, ac uniuersalibus Concilijs editis, alijsque etiam Apo-
 stolicis constitutionibus & ordinationibus, necnon Ecclesiarum, mili-
 tiarum, & ordinum quorumcumque statutis, vsibus, moribus, & consue-
 tudinibus, etiam iuramento roboratis, quibus omnibus, & singulis etiã
 si de illis eorūque totis tenoribus specialis expressa & indiuidua men-
 tio habenda esset, in illis aliàs in suo robore permanfuris, specialiter &
 expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Nulli ergo
 omninò hominum liceat hanc paginam nostræ abolitionis, interdicti,
 præcepti, permissionis, ablationis, iussionis, statuti, mandati, volunta-
 tis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire.
 Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipoten-
 tis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incur-
 surum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis
 Domi-

Dominicæ, Milleſimo, Quingentefimo, Septuageſimo quinto, Idus
Martij. Pontificatus Noſtri, Anno Sexto.

Cæ. Glotierius.

**Conceſſio Indulgentiarum, omnibus & ſingulis vtriuſq;
ſexus Chriſti fidelibus, Ciuitatis, Diœceſis, & Pro-
uincię Mediolanenſis, qui alicui doctrinæ
Chriſtianæ Sodalitati ſe adſcripſerint, vt
debitam in ea operam præſtent.**
30. Octob. 1572.

GREGORIUS P. P. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam.*

IESV CHRISTI Redemptoris, qui in lucem
gētium Doctor iuſtitię à benigniſſimo Patre Deo
datus eſt, doctrina, in diuinis illis virtutibus, fide,
ſpe, & charitate elucens, dum hominum mentes in
terris inſtruit, certiffimum eiſdem iter commoſtrat
ad cœleſtem, & æternam vitam: ad quam nati cum
ſint fideles, diligenti cura opus eſt, vt ab ineunte vſ-
que etate, cum præfertim ſenſus hominis ad vitia procliuēs ſint, ſaluta-
ribus illis fidei, doctrinęque Chriſtianę inſtitutis, ac præceptis imbuan-
tur, atque conformentur: Quocirca poſt Lateranen. Concilij ea de re
decretum nuper Tridentina Sancta Synodus id piè ſtatuit, ut ſaltē Do-
minicis, & alijs feſtis diebus in ſingulis Parochijs Chriſtianę fidei ru-
dimenta pueris tradantur, ijdemq; ad obediētiam Deo, & parentibus
præſtandā, accuratè erudiantur: cumq; Epiſcoporum in primis ſit vide-
re, ne, cū paruuli petant panē, deſit, qui frangat eis, illius rei exequendę
curā Paſtorali eorum vigilantę magnoperè commendauit, cenſurisq;
Eccleſiaſticis per eos, ſi opus ſit, agi contra illos uoluit, qui hoc, quod de-
berent, officiū non præſtiterint. Itaque ſaluberrimo hoc decreto incita-
tus, & Eccleſiaſticę diſciplinę zelo incenſus, Dilectus filius noſter, Ca-
rolus Borromaus, tituli Sanctę Praxedis, Sanctę Romanę Eccleſiæ
presbyteri Cardinalis, Archiepiſcopus Mediolani, iam cum, ſicut acce-
pimus, priori ſuo Prouinciali Concilio unā cū ſuę Prouincię Epiſco-
pis aliquid hac ipſa de re ex Tridentini eiufdē Synodi auctoritate con-
ſtituerit; altero ſuo Prouinciali Concilio, quò diligentius & vtilius Pa-
rochi in illud ſuū tradendę doctrinę munus incumbere, aliorū ope-

LII ra

ra adiuti, piorum hominū sodalitates, eo nomine in sua, & in quibus-
 dem alijs Prouinciæ Mediolanensis Ecclesijs iam pridem institutas, ac
 vehementius ibidem Pastoralibus studijs excitatas, in reliquis singulis
 eiusdem Prouinciæ urbibus, uicis, ac locis de Prouincialium Episcoporum
 consilio, & assensu constitui decreuit. Nos igitur, qui pro officij
 nostri munere uehementer hoc optamus, ut Christi fideles semper, tum
 maxime festis diebus in ijs studijs, atque exercitationibus uersentur,
 quæ ad excitandam pietatem, ad informandos mores, ad procurandam
 æternam uitam pertinent, primùm quidem ipsius Caroli Cardinalis,
 & Venerabilium fratrum nostrorum Prouinciæ Mediolanensis
 Episcoporum diligentiam, sollicitudinemque Pastoralem plurimum
 in Domino laudamus: deinde cum cupiamus, ut, quæ Deo auctore
 piè sanctèque institutæ sunt, & propagatæ illo nomine sodalitates, ex
 in dies magis, adiutrice diuina gratia, ad Christi Domini gloriam, &
 animarum salutem augeantur; uniuersas eas sodalitates in Ciuitate,
 Diœcesi, & Prouincia eadem Mediolanensi, iam institutas, & in pos-
 terum instituendas, tum singulos utriusque sexus in illis adscriptos ad-
 scribendosue specialibus fauoribus, & spiritualibus gratijs complecti
 uoluimus. Quamobrem de Omnipotentis Dei misericordia, & beato-
 rum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, &
 singulis Christi fidelibus, uiris, & fœminis, qui, quæ in eadem, & Vi-
 be, & Diœcesi, & Prouincia Mediolani alicui doctrinæ Christianæ so-
 dalitati se adscripserint, ut debitam in ea operam præsent, eis uerè pœ-
 nitentibus, & confessis annos decem, & totidem quadragenas, cum ue-
 rò iidem in officio suo perseverantes, confessi, & contriti, Domini cor-
 pus sumperint, illis alios decem, & quadragenas totidem, quoties au-
 tem in doctrinæ Christianæ scholis operam nauauerint, centum dies
 de iniunctis pœnitentijs, vel aliàs quomodolibet debitis misericordi-
 ter in Domino relaxamus, ac præterea cum iidem certo die, quæ unum
 in anno idem Cardinalis Archiepiscopus, eiusuè pro tempore succes-
 sor, aut alibi in Prouincia Episcopus, in sua quisque Ecclesia præscri-
 pserit, sacram Communionem sumperit, plenariam omnium, singu-
 lorumque peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, ac ple-
 nariam item ijsdem in mortis articulo constitutis, sanctum Iesu no-
 menter inuocantibus, uel orationem Dominicam, Salutationemque
 Angelicam semel recitantibus, etiã misericorditer in Domino conce-
 dimus atque elargimur his literis, quas sub quibusuis similibus, uel dis-
 similibus Indulgentiarū reuocationibus, suspensionibus, uel derogatio-
 nibus, per nos, seu Sedē Apostolicam, sub quibuscumque tenoribus, &
 formis, ac cū quibusuis clausulis, & decretis, pro tēpore editis, & eden-
 dis nullatenus comprehensas, sed semper ab illis exceptas, & quotiens
 illa

illa cedentur, in pristino statu esse & censer, atque eisdem Christi fidelibus perpetuo suffragari debere decernimus. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annullo Piscatoris die. XX X. Octobris M. D. LXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Ca. Glorierius.

L I T E R A E.

De Indulgentijs disciplinatorum, pœnitentium, & aliorum huiusmodi sodalitatibus, quæ in vrbe, Diœcesi, & Prouincia Mediolanensi sunt, à S. D. N. Gregorio XIII. concessis.

G R E G O R I V S P A P A X I I I .

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, cui per beatum Petrum Apostolorum Principem in terris à Deo collata est animas ligandi, atque soluendi potestas, ad deuotionem Christi fidelium, suæ curæ commissorum, excitandam, eos quandoque proposita peccatorum suorum remissione, seu relaxatione ad pia, & meritoria opera exercenda benigne inuitat, vt ipsi se in huiusmodi pijs operibus exercentes, quod suis meritis in Regno cœlesti consequi non possunt, Indulgentijs, & remissionibus, vel relaxationibus peccatorum de thesauro Ecclesiæ depromptis adiuti feliciter impetrare mereantur. Cum igitur sicut accepimus in Ciuitate, Diœcesi, & Prouincia Mediolanensi multis adhuc annis plures Sodalitates, Confraternitates, seu Scholæ Pœnitentium, Disciplinatorum, aut alio certo nomine institutæ sint, quarum Sodales, & Confratres salutari excitatione certis, statutisque diebus sibi ipsis separatim, vel communiter flagella adhibere solent, cumque Sodalitates prædictæ, earumque Leges, & Constitutiones in proxima Synodo Mediolanensi, quemadmodum etiam accepimus, Dilecti filij nostri Caroli Borromæi S. R. E. Presbyteri Cardinalis, Archiepiscopi Mediolani, & Prouincialium Episcoporum cura, & diligentia ita excultæ, & conformatæ sint, vt vberiores deuotionis fructus ferre indies possint, Cupientes nos pro nostra pastoralis sollicitudine, omnes homines, quantum cum Domino pos-

sumus his, præsertim miseris afflictisque temporibus ad penitentiae stadium inflammare, & fidelium pietatem spiritualibus Ecclesie sanctæ thesauris, quibus fideliter dispensandis à Diuina clementia præfecti sumus, uehementius excitare, de omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Apostolorum eius Petri, & Pauli auctoritate consili, uniuersis, & singulis dictatum Sodalitatum in Ciuitate, & Prouincia Mediolanensi iam erectarum, quæque in posterum prædictis alijsue nominibus Apostolica, uel ordinaria auctoritate erigentur Sodalibus, & Confratribus, præfatam consuetudinem se flagellandi retinentibus, & illis, qui pro tempore illam amplectentur, cum in prædictis ut supra Confraternitatibus, se conscribi fecerint, ac earum habitum deuotè acceperint, si contriti, & confessi sacram Eucharistiam sumperint, plenariam omnium peccatorum suorum remissionem misericorditer concedimus, & largimur. Et quoties ad sese flagellis cedendos contriti pariter, & confessi in vnum conuenerint, Decem annos, & totidem quadragenas: cum in Processionibus in habitu propria Confraternitatis incesserint, septem annos, & totidem quadragenas: illis autem, qui in prædictis Confraternitatibus ut supra, Apostolica, uel Ordinaria auctoritatibus approbatis, semper perseverauerint, & sese cedendi pium institutum retinuerint, confessis, & contritis in articulo mortis sanctum Iesu nomine, uel saltem corde iuocantibus, plenariam, ut supra, Indulgentiam & remissionem omnium peccatorum suorum eadem auctoritate in forma Ecclesie consueta condonamus. Præsentibus, quas sub quibusuis similibus, uel dissimilibus Indulgentiarum reuocationibus, suspensionibus, uel derogationibus, per nos, seu Sedem Apostolicam, sub quibusuis tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, pro tempore editis, uel edendis, nullatenus comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ edentur in pristino statu censei, atque eisdem Christi fidelibus suffragari debere decernimus, perpetuò duraturis. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & Sigillo alicuius in Ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsius originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, uel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die XXI. Decembris. Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo secundo, Pontificatus Nostri, Anno Primo.

Ca. Gloricius

Reuo-

Reuocatio Priuilegiorum, consuetudinum, & statutorum præstandi, seu recipiendi fructus, distributiones, seu dulciaria.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Vrum nimis, & incommodum arbitramur, quòd Ecclesiarum ministri in ijs, quæ ad ipsorum sustentationem suppeditant, dispendia patiantur. Quocirca cum hanc ad rem, simulque prohibendam ab Ecclesia Dei auaritiæ prauitatem, editas ante hac sanctiones minimè satis esse intelligimus, nouæ constitutionis subsidio cogimur providere. Cum itaque aliàs ex plurium Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum Constitutionibus, aut ex praua consuetudine obseruari intelligeretur, vt in electione, præsentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia prouisione, siue admissione ad possessionem alicuius Cathedralis Ecclesiæ, vel Beneficij, Canonicatum, aut præbendarum, vel partem prouentuum, seu ad distributiones quotidianas certæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, compensationes uel illicitæ, aut etiam quæ in aliquibus Ecclesijs dicuntur tuorum lucra interponerentur, licet sancta Synodus Tridentina hæc detestata mandauerit Episcopis, vt quæcumque huiusmodi, quæ in vsus pios non conuerterentur, atque ingressus eos, qui symonia cæcibus, aut sordidæ auaritiæ suspicionem haberent, fieri non permitterent, ipsique diligenter de eorum constitutionibus, siue consuetudinibus super prædictis cognoscerent, & illis tantum, quas probarent exceptis, reliquas vt prauas, & scandalosas rejicerent; eos verò, qui aduersus prædicta quauis ratione commississent, pœnis contra symoniacos editis teneri decreuerit: multorum tamen indomita cupiditate, tam prædicta, quam alia ad beneficium, & commodum ipsorum ministrorum edita, aut omninò contemnuntur, aut in varios sensus tradducta perperam eluduntur. Quare nos pro diuini culus exercitio, simulque euocatorum ad illum auxilio plenius, euidentiusque consulendum fore, rati, reuocamus, & abolemus omnia, & quæcumque priuilegia, consuetudines, & statuta quarumcunque Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum, ac maiorum, necnon Collegiatarum, etiam iuramento confirmatione Apostolica, aut alio quouis præsidio munita, ac etiam supra hominum memoriam, & longissimo, ac

quantumcumque tempore etiam continuo obseruata, siue pro perfoluendis Ecclesiarum, uel Prælatorum debitis, siue pro supportandis illorum oneribus, siue alijs etiam maioribus, maximis, & uigentissimis causis concessa, & approbata, ac etiam multiplicatis vicibus innouata, extensa, & moderata, quod vacantibus ipsarum Ecclesiarum dignitatibus, Canonicatibus, præbendis, portionibus, beneficijs, & officijs, fructus, ac etiam quotidianæ distributiones ex eis primo ab ipsa uacatione Anno, aut longiore, uel etiam breuiore tempore prouenturi, mense Episcopali, seu capitulari, aliouè loco integrè, uel partim remaneant, seu applicentur, aut in communes usus cedant, seu inter alios Canonicos, & personas Ecclesiæ, seu capituli diuidantur. Quodque nullus etiam Apostolica auctoritate prouisus in Canonicum recipi, aut ad dignitatem, seu portionem, beneficium, uel officium admitti, uel aliàs in eius possessionem induci possit, nisi prius de obseruandis huiusmodi priuilegijs, consuetudinibus, & statutis iuramentum præstiterit, & obtentæ illorum derogationi, ac fructuum, & distributionum perceptioni renunciauerit, seu capitulo, & personis prædictis cesserit, seu (ut appellant) dulciaria, aut quid aliud præstiterit. Quorum omnium tenores, causas, & effectus habemus præsentibus pro expressis, quibuscumque illa concepta sint formulis, necnon irritantibus, & alijs decretis roborata: Volentes ea omnia uires, & effectum de cætero non habere. Præcipimus igitur, & interdicimus omnibus Episcopis, Capitulis, Collegijs, & personis, ad quos id pertinet, ne posthac fructus, aut distributiones huiusmodi, nec prorsus ullam eorum partem retineant, neue ipsorum cessionem, uel renunciationem, aut dulciaria, uel alia quomodocumque petant, uel exigant, aut quemquam siue ordinaria, siue Apostolica auctoritate prouisum, ad præstandum huiusmodi iuramentum inducant, aut illi prædicta non facienti possessionem impediunt, uel remorentur. Quicumque contrafecerint, si Ecclesiarum Antistes, tam diu à Pontificali officij exercitio sint suspensi, donec satisfactione prauia illis per sedem Apostolicam suspensio relaxatur: capitula uerò, & collegia quæcumque Ecclesiastico subiaceant interdicto, ac singulares personæ in excommunicationis sententiam incurrant, à qua, nisi in mortis articulo constituti, ab alio, quàm à Romano Pontifice absolutionis beneficium nequeant obtinere. Decernentes huiusmodi præstita iuramenta non tenere, nec quemquam illis obligari, quin imo iurantes in huiusmodi censuram incidere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his per quoscumque scienter, uel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus statuimus, ut ubicumque huiusmodi fructus, & distributiones fabricæ, uel sacristiæ, aut alterius pij loci uisibus ultra semestrem

ite tempus reperiuntur concessi, horum dumtaxat dimidia pars ipsi
 sacristia, vel fabrica, aut pio loco deinceps tribuatur, alteram verò be-
 neficiati prædicti integrè percipiant. Non obstantibus constitutioni-
 bus, & ordinationibus Apostolicis contrarijs quibuscumque, aut si ali-
 quibus communiter, vel diuisim ab Apostolica sit sede indultum, quòd
 interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apo-
 stolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de
 indulto huiusmodi mentionem, Decreto prædictæ Synodi, ac etiam
 constitutionis felicis recordationis Ioannis Papæ XXI. quæ incipit,
 Sæcepti, & alijs iuribus hac de re disponentibus nihilominus aliàs in
 suo robore duraturis. Cæterum per prædicta non intendimus illis
 præiudicare capitulis, collegijs, mensis, aut personis, fructus, & distri-
 butiones inter vacationem beneficiorum, & eorum collationem, siue
 possessionis apprehensionem prouenientes ex statuto, consuetudine,
 vel priuilegio huiusmodi percipientibus, vel retinentibus, quominus
 ipsi illos interim, vt antea, exigere valeant, & habere. Postremo volu-
 mus, vt præsentium exempla etiam impressa, Notarij publici manu &
 Prælati Ecclesiastici, eiusuè curiæ sigillo obsignata eandem illam pror-
 sus fidem vbique locorum in iudicio, & extra illud faciant, quam face-
 rent ipsamet præsentibus si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo: om-
 nino hominum liceat hanc paginam nostræ reuocationis, abolitionis,
 præcepti, interdicti, decreti statuti, intentionis, & voluntatis infringere,
 vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præ-
 sumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pau-
 li Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ apud San-
 ctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingente-
 simo septuagesimo, pridie Kal. Iunij. Pontificatus nostri anno quinto.

S. D. N. D. Pij Papæ V. noua constitutio, de confiden-
 tijs beneficialibus, earumq; casibus, præsumptionibus,
 & probationibus, cum relaxatione cognitionis cau-
 sarum, præterquam pendentium. Itemque
 futurarum, de collatoribus Episcopis, &
 superioribus, beneficijsque Con-
 sistorialibus.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Intolerabilis multorum perversitas, qui sacrosanctas constitutiones
 nouis quotidie fraudibus eludere nituntur, sæpe illarum authores in
 necessitatem adducit cautius prouidendi, quo pertinaciam animi ab

improbis conatibus grauiore sanctione propofita reprimantur. Bene-
quidem & prouidenter fel. recor. Pius Papa III. Predeceffor nofter
ad tollendam fiduciarię mancipationis beneficiorum Ecclefiasticorum
corruptelam, ftatuit & decreuit, ut ipfo iure uacaret Ecclefię, Mona-
fteria, cęteraque beneficia Ecclefiastica in confidentiam à quibufcum-
que, etiã S. R. E. Cardinalibus cuiufuis perfonę contemplatione uel
intuitu recepta, liberam illorum difpofitionem fibi & Apoftolicę Sedi
referuando, nec ualere ipforum collationes, feu concefiones, nec fru-
ctuum, nec penfionum referuationes, nec facultates illas transferendi,
nec regrediendi feu accedendi, & ingrediendi, ad Ecclefias, Mona-
fteria, & Beneficia fupradicta, illaque recipientes, fructus, penfiones, &
alias res eorundem indebitę perciperent, prohibens quibufcumq; etiã
fub cenfuris Ecclefiasticis, ne quid huiufmodi amplius auderent. Ac
etiã decreuit omnes & quafcumque prouifiones, præfectiones, colla-
tiones, commendas, & alias difpofitiones de Ecclefijs, Monafterijs, &
Beneficijs, necnon referuationes fructuum, penfionũ, rerum, & iurũ,
ac etiã transferendi, regrediendi, accedendi, & ingrediendi, alias quo-
facultates, fiue per fe, fiue futuros Romanos Pontifices, etiã Motu pro-
prio, ac confiftorialiter, fiue etiã per Ordinarios Collatores, etiã
ad patronorum præfentationem, cum interuentu confidentię huiufmo-
di, fiue expreffę, fiue occultę, ac de iure præfumpto, & alijs contra præ-
dicta pro tempore factas, nullius momenti fore, nec cuiquam fuffragari:
fed Ecclefias, Monafteria, & Beneficia huiufmodi ipfo iure vacare,
ac prædictę difpofitioni referuata effe, ficque per quofcumque etiã
per præfumptiones & coniecturas legitimas, & alias eorũ arbitrio pro-
cedendo (cum alioqui confidentias huiufmodi in lucem erui, & pro-
bari non polle conftaret) iudicari, & diffiniri debere. Necnon irri-
tum & inane quicquid fecus contingeret attentari, quemadmodũ con-
fectis fuper his literis fuis plenius continetur. Verumtamen propter im-
probas multorum cupiditates, prædicta, quę ad purgandam hac perniti-
cie Ecclefiã, & animarum falutem ab ipfo prædeceffore edita funt, in
multis deprehendimus uiam aperuiffe grauius delinquendi: fiquidẽ
cum frequentibus pluriũ querelis pridem concitati, quod iudices in
caufis huiufmodi confidentiarum expediendis remiffiores effent, om-
nes & fingulas caufas ipfas ubicumque, & inter quofcumque motas ad
nos aduocauiffemus, ac omnimodam huiufmodi caufarum præfentũ,
& futurarum, rerumque omnium ex ipsis resultantium cognitionem
nobis & fuccelforibus noftris referuauiffemus & fuper quibusdam co-
ram nobis proceffum fuiffet, uarijs inde nec leuibus coniecturis intel-
leximus uitium quidem confidentię occultę irreppiffẽ, fed in pluri-
que, caufis præfumptiones, & coniecturas, quę ad illud probandum
dedu-

deducuntur, minimè sufficere, eiusque rei causa plurimos, qui ante literarum prædictarum editionem huiusmodi confidentias exercent, ubi cognouerunt obstructam ueritatem propter difficultates probandi in iudicio confidentias ipsas, contempta constitutione prædicta, Ecclesias, Monasteria, & Beneficia sic recepta ut prius retinere; alios fructus, pensiones, & alias res percipere: alios eorum exemplo ad similia & grauiora fidentius commoueri: Multi enim ipsa beneficia iure retinere nequeunt; alij ne cogantur ad sacros ordines, ad residentiam, ad incedendum in habitu Clericali, ut ad bellum proficiscantur, ut inimicos occidant: alij ut alieno nomine lites agant, aut defendant: alij propter crimina incapaces: quidam ut purgato delicto, uel absolutione consequuta illa repectant, eadem in alios deponunt, & in plerisque fructus ipsorum aut eis ministrantur, aut quibus ipsi statuunt, sepe laicis & inhabilibus: plerique vel senes, vel infirmi, ut beneficia in domibus suis perpetuent, illa renunciantur & renunciant in alios, qui uel profanam familiam cedentium de fructibus Ecclesiasticis alant, vel illa etiam nunc infantibus, aut nascituris asseruent, facto interdum circuitu retrocessionis, cum reservatione fructuum & aliarum rerum, aut accessu, præsertim ab his qui præstandorum iurium Cameræ Apostolicæ sunt immunes: alij aut incapaces, aut alijs beneficijs Ecclesiasticis onusti, aut Ecclesiastico ordini sese mactipare refugientes, aut merè laici beneficia Ecclesiastica alijs conferenda procurant, ut de illis postmodum ad libitum suum disponatur, fructus etiam percipientes illorum. Ad hæc plerique Ordinarij, & alij Collatores, ac etiam patrom laici curant deponenda beneficia, ut fructus, seu pensiones capiant eorundem, alijs uel faciant ministrari. Alia item permulta eiusmodi admittuntur, quibus immaculata rerum diuinarum puritas impiè uiolatur, disciplinæ Ecclesiasticæ neruus dirumpitur, & imminens patrat exitium animarum. Quare nos uolentes periculosam talium audaciam noui iuris subsidio cohibere, præsentium auctoritate statuimus, ut si quis quacumque auctoritate Ecclesiam, uel Monasterium, aut aliud beneficium Ecclesiasticum qualecumque, ex resignatione, uel cessione cuiuscumque personæ simpliciter, aut cum circuitu retrocessionis, cum regressu uel accessu, etiam sola dimittentis intentione receperit, ut illa ne illud etiam in euentum regressus, uel accessus, eidem dimittenti, uel alteri postea conferatur, aut illius fructus, uel eorum pars alij uel alijs concedantur, uel pensiones soluantur ex eisdem hæc confidentia censeatur. Itidem si Ordinarius, uel alius Collator contulerit antehac, aut conferat in futurum beneficium Ecclesiasticum quouis modo uacans, ea conditione tacita, uel expressa, ut postea in alterum pro arbitrio Collatoris, seu alterius cuiuscumque contra iuris communis ordinationem disponatur, siue, ut de eo prouisus, fructus illius, uel partem

rem ad utilitatem, uel libitum conferentis uel credentis, aut alterius relinquat & remittat, seu pensionem illi, uel illis, quem uel quos idem collator aut cedens, uel alius per se uel alium scripto, aut uerbo iusserit seu significauerit, persoluat, & pariter si à patrono etiam laico, uel alteri præsentatori, seu electori contigerit, aut contingat id fieri. Ad hæc si Clericus prædictæ Cameræ, aut Cardinalis, aut alius à solutione iurium ipsius Cameræ, uel etiam Cancellariæ Apostolicæ exemptus, post resignationem, uel cessionem alicuius extranei, de Ecclesia, Monasterio, uel alio beneficio Ecclesiastico in se, Apostolica uel alia auctoritate factam & admissam, illam uel illud, etiam confectis literis Apostolicis, & possessione apprehensa, in eundem resignantem, uel cedentem, modo dicto spatio interiecto, ueluti duorum aut trium mensium retrocellerit, aut retrocedat in futurum, & ex illa retrocessione fructus Ecclesiæ, seu Monasterij, aut beneficij, uel eorum pars, seu pensio, seu quid aliud super illis reseruatum, aut regressus, seu accessus, & ingressus ad illam uel illud, ipsi Clerico, uel Cardinali, aut alij exempto sit, fuerit uel concessus: Postremò si quis crimine aliquo absolutus, aut cum quo super irregularitate dispensatum est, denuo receperit, quacumque auctoritate Ecclesiam, Monasterium, uel aliud beneficium Ecclesiasticum, quod ante, uel post commissum delictum, aut contractum irregularitatem dimiserit, in quouis horum casuum confidentiæ prauitas sit contracta, casusque huiusmodi literis prædictis comprehendantur ac si illis speciatim expressi fuissent, licet ipsum confidentiæ crimen alterius tantum partis conscientia sit admissum. Ad probandum uerò plenè confidentiarum abusum, inter aliàs etiam hæc præsumptiones, & coniecturæ habeantur legitimæ. Videlicet, Si quis post cessam ab se Ecclesiam, uel Monasterium, aut beneficium, & publicatam resignationem, seu cessionem, captamque à successore possessionem, sese in illa, uel illo, seu rebus illius, per se, uel alium, seu alios de facto ingesserit, aut fructus perceperit, aut quicumque successor, uel eius propinquis, ipsos, aut partem aliquam remiserit eorundem. Si recipiens beneficium contulerit dimittendum, uel eius parentes, aut propinquos procuratores ad percipiendum, uel locandum fructus beneficij dimissi, & illi uel illis de fructibus perceptis, aut percipiendis donationem fecerit; Si uel sola procuratoris depositione, uel libris rationalibus mensurarum ex parte dimittentis, expeditio, quæ personam recipientis concernit, prosecuta sit, simulque expensæ pro ea necessariæ ab illo factæ fuerint. Denique si quis pro concessione alicui facta, quacumque auctoritate de beneficio Ecclesiastico per se, uel alium, seu alios, intercesserit, uel aliàs in negotio concessionis sese immiscuerit quoquo modo, deinde aliquid de fructibus talis beneficij de facto, etiam per manus possessoris, ac etiam simplicis

simplicis donationis titulo perceperit, seu de illo postmodum ad vo-
 luntatem intercessoris fuerit dispositum quodcumque. Testes au-
 tem de quaque re singulares singulas probare maleant præsumptiones,
 & coniecturas pluralque huiusmodi præsumptiones, coniecturæ plenâ
 probationem faciant in prædictis. Cæterum criminosi, & cæteri om-
 nes qui ad perhibendum, in casibus Simonix testimonium recipi pos-
 sunt, ad prædicta omnia admittantur. Sed ne quisquam etiam vana
 fiducia fretus, non intendendi contra se iudicij in crimine perseveret,
 vtque hoc malum grauioris censuræ stimulo vsquequaque prohibea-
 tur, omnes & singulos qui hucusque Ecclesias, Monasteria, beneficia
 fructus, pensiones, aliasue res, intercedente hoc confidentiæ vitio re-
 ceperunt, ac retinent, nisi statim ad se reuersi, & resipiscentes celeri di-
 missione sibi prospexerint, & qui quid tale admiserint in futurum, etiâ
 omnibus & singulis alijs Ecclesijs Monasterijs, dignitatibus, admi-
 nistrationibus, officijs, & beneficijs obtentis, quæ pariter sub dicta re-
 seruatione comprehendi volumus, necnon fructibus pensionibus, &
 alijs rebus Ecclesiasticis, ac etiam Romanæ Curix, & alijs officijs tem-
 poralibus, præsentium auctoritate priuamus, & ad futura inhabiles de-
 cernimus, & in iuris subsidium excommunicationis sententia inno-
 damus, à qua nullus, nisi in mortis articulo constitutus ab alio quam à Ro-
 mano Pontifice, absolutionis beneficium valeat obtinere. Nos enim
 aduocatione causarum huiusmodi, & reseruatione cognitionis illarum,
 rerumque omnium inde emergentium, nobis, & prædictis successoribus
 vt prædictum est, facta (causis illis dumtaxat exceptis, quæ iam co-
 ram nobis pendere noscuntur, ac etiam ijs, quas ratione Ecclesiarum,
 & Monasteriorum, quorum dispositio in Consistorio fieri consuevit, aut
 debet, itemque contra ordinarios Collatores, Episcopos, & alios supe-
 riores prælatos, etiam Cardinales, haberi contigerit, vt iam alijs nostris
 literis statutum est, audiendis, decidendis, & terminandis) harum se-
 rie prorsus relaxata, decernimus ita deinceps quoscumque Iudices Or-
 dinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores,
 ac prædictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sublata eis, & illarum qui-
 cumque quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctori-
 tate, ubique iudicare, interpretari, & diffinire debere, necnon irritum
 & inane quicquid secus in prædictis per quoscumque quauis auctori-
 tate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca omnibus
 locorum Ordinarijs districtius iniungimus, vt in suis quisque Eccle-
 sijs, Ciuitatibus, Diocesisibus, & Locis etiam exemptis, ad prædicta stu-
 diosè attendant, & quatenus illis relaxauimus, in delinquentes seuerè
 animaduertant, si Diuinæ Maiestatis iudicium, dictæque Sedis censu-
 ram voluerint euitare. In cæteris verò causis, negotijs nobis, & prædi-
 ctis

his successoribus exceptis, eisdem locorū Ordinarios presentium auctoritate delegamus vt gratia & fauore postpositis, pro le quisque, cum venerit vsus, contra predictos omnes sub ipsa exceptione comprehensos diligenter inquirant, suoque inquisitiones omnes sigillo obliuatas ad predictam Sedem quam primū transferant, vt nos & predicti successores in causis huiusmodi procedentes, quod iustum fuerit, decernamus. Nos enim singulis ordinarijs ipsis, predictos omnes & quoscumque alios, etiam exemptos, etiam per edictum publicum, confinio prius summarie, & extraiudicialiter de non tuto ad illos accessu, citandi, & monendi, eisque, ac iudicibus ordinarijs, & delegatis, alijsq; personis quibuscumque, nē predictorū exequutionem quoquomodo impediant, val aliās in illis sese interponant, etiam per simile edictum inhibendi, eosdemque alios contradictores, & rebelles quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac omnia alia iuris & facti remedia opportuna compellendi, auxilium brachij secularis, quandocumque opus erit, inuocandi, ceteraque in predictis omnibus & singulis necessaria faciendi, & exequendi, plenā, & liberam tenore presentium concedimus facultatem: Non obstantibus scilicet recordat Bonifacij Papæ VIII. predecessoris nostri vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, alijsque Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, quodque Episcopis, Collatoribus, & Prelatis predictis, etiam Cardinalibus, vel quibusuis alijs communiter vel diuisim à predicta sit Sede indultum, uel in posterum indulgeri contingat, quod interdicti, suspendi, uel excommunicati, aut contra indulta huiusmodi ad iudiciū trahi non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, & ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, & literis Apostolicis, generalibus, uel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per que presentibus non expressa, aut in totum non inserta effectus presentium, aut attributę predictis Ordinarijs iurisdictionis explicatio, seu exercitiū, uel exequutio impediri ualeat, quomodocumque uel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, ceterisque contrarijs quibuscumque literis predecessoris huiusmodi nihilominus in suo robore duraturis. Volumus autem vt presentium exempla etiam impressa edantur, eaque Notarij publici manu, & cuiuscumque Curie Ecclesiasticę eiusque Prelati sigillo obliuata, eandem illam prorsus fidem in iudicio, & extra ubique locorum faciant, quam ipse presentes facerent, si essent exhibitę uel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrę priuationis, statuti, decreti, innodationis, iniunctionis, delegationis, concessionis, & uoluntatis, infringere, uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentate

presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romę apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicę, Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo nono, Kal. Junij, Pontificatus nostri, Anno Quarto.

Cę. Glorierius.

S. D. N. Pij Papę V. Statutum, de fructibus, quos amittunt, qui horas Canonicas non recitant.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

X proximo Lateranen. Concilio pia & salubris sanctio emanauit, ut quicumque habens beneficiū Ecclesiasticum cum cura, & sine cura, si post sex menses quam illud obtinuerit, diuinum officium, legitimo cessante impedimento, non dixerit, beneficiorum suorum fructus pro rata omissionis officij & temporis, suos non faciat: sed eos, tāquam iniuste perceptos, in fabricas ipsorum beneficiorum, vel pauperum elemosynas erogate teneatur. Veruntamen multorum animi suspensione tenentur, cuiusmodi ratę predictę ratio sit habenda: Nos huic rei euidentius, atque expressius providere volentes, statuimus, ut qui horas omnes Canonicas uno vel pluribus diebus intermiserit, omnes beneficij seu beneficiorum suorum fructus, qui illi, vel illis diebus responderent, si quotidie diuiderentur: qui verò matutinum tantum, dimidiam: qui cęteras omnes horas, aliam dimidiam: qui harum singulas, sextam partē fructuum eiusdē diei amittat: tamen si aliquis Choro addictus, non recitans, omnibus horis Canonicis cū alijs presens adsit, fructusque, & distributiones fortē aliter assignatas, sola presentia iuxta statuta consuetudinē, fundationem, vel aliās sibi lucrificasse pretendat. Is etiā preter fructuum, & distributionum amissionē: Item ille qui primis sex mensibus officium non dixerit, nisi legitimum impedimentū ipsum excusauerit, graue peccatum intelligat admisisse. Declarātes preestimonias, preestimoniales portiones, & qualiacunque alia beneficia, etiam nullum omninō seruitiū habentia, obtinentes, cū predictis pariter contineri. At quicumque pensionē fructus, aut alias res Ecclesiasticas ut Clericus percipit, eū modo predicto ad dicendū officium paruum B. Marię Virginis decernimus obligatū; & pensionū, fructuum, rerumq; ipsarū amissioni obnoxium.

noxium. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum, statuti, declarationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Dat. Romæ Apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo primo, Duodecimo Kal. Octobris. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Cæ. Glorietius.

S. D. N. D. GREGORII PAPAE XIII.
C O N S T I T U T I O.

Ne Agnus Dei benedicti minio inficiantur,
nec venales proponantur.

GREGORIVS Episcopus, servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Mni certe studio & opera à nobis procurandum est, ut ea tollantur, quæ non conveniunt, ac nostrum & aliorum bonorum piorumque Christi fidelium animos offendunt. Itaque providè considerantes certas formas innocentissimi Agni imagine figuratas, & per Romanos Pontifices statis temporibus consecrari solitas, sicut Agni puri & mundi à Summo Pontifice benedicuntur, ita ab omnibus postmodum immaculatas, nõ autem raro & coloribus vllis depictas, sed in sua albedinis munditiæ sanctificatas congruenti cum reuerentia teneri & conservari debere: Statuimus & ordinamus, ac sub excommunicationis pœna, ipso facto incurrenda, prohibemus & interdiciamus, ne quispiam siue vir, siue mulier, Sæcularis aut Ecclesiastici, etiam Regularis, Ordinis ille sit, & quocumque gradu, conditione, statu, nomine, dignitate, & honore præcellat, posthac in perpetuum Agnos Dei per Romanum Pontificem pro tempore existentem benedictos depingere, inficere, minio notare, vel aurum, aut colorem aliquè illis imponere, aut quidquam, aliud superinducere, neque depingi, aut minari facere, nec illos venales proponere, seu tenere quouis prætextu, qualibet de causa audeat: verum eos albos, & mundos, Agnum illum purum & innocentem representantes
qui

qui occisus pretiosissimo sanguine suo nos redemit, decenter ac reuerenter à cunctis haberi, deferri, & custodiri præcipimus, & ita ab omnibus fieri & censi debere decernimus. Mandantes omnibus & singulis locorum Ordinarijs per vniuersum Christianum orbem constitutis, eorumque Vicarijs in spiritualibus generalibus, vt præsentem nostram constitutionem, & prohibitionem in suis quisque Ciuitatibus, & Diœcesibus statim publicare procurent, ita vt ad omnium notitiam quamprimum peruenire possit. Quicumque verò inobedientes fuerint, præter excommunicationis pœnam quam, vt præfertur, incurrant, etiam alijs pœnis, ipsorum Ordinariorum seu Vicariorum arbitrio plecti & mulctari volumus & iubemus. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus etiam quòd præsentium literarum exemplis, etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati Ecclesiastici obliuatis plena, eademque profusa fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Domini, Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo secundo, Octauo Kal. Iunij. Pontificatus nostri, Anno Primo.

Ca. Glorierius.

LITTERAE, quod Regulares non possint absolvere
confitentes, à casibus Episcopo reseruatis

Illustriss. & Reuerendiss. Domine.

Vm à sacra congregatione Cardinalium, qui præpositi sunt decretis Tridentini Concilij interpretâdis, Illustrissima Amplitudo tua quæsiuerit, an Regulares ex Priuilegijs à Sede Apostolica impetratis, præsertim autem ex eo, quod nominant Mare magnû, possint in ijs casibus, quos sibi Episcopus reseruauit, absolvere confitentes; hac de re vbi congregatio accuratè egisset, deinde ad Sanctissimum D. N. retulisset, illius Sæntitas etiam de sententia Congregationis censuit, ex facultatibus per hoc Mare magnum, aliaquæ Priuilegia Regularibus concessis, factam eis non esse potestatem absoluedi in casibus sibi ab Episcopo reseruatis. Deus Illustrissimæ Amplitudini tuæ perpetuam uitæ tranquillitatem

litatem & incolumitatem largiatur. Romæ die decima, Septembris.
Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo secundo.

Illustris. & Reuer. Amplit. tuæ.

Humilis. Seruus Philipp. Boncomp.
Cardinalis S. Sixti.

à tergo

All' Illustris. & Reuer. Sig. mio offeruandissimo
Monignor il Cardinale Borromeo.

**S. D. N. D. GREGORII PAPAE XIII.
C O N S T I T V T I O,**

De eleemosynis Monialibus præstandis.

*GREGORIVS Episcopus, seruus seruorum Dei,
Ad futuram rei memoriam.*

DE O sacris virginibus, quæ contemptis illecebris seculi, diuinis se obsequijs manciparunt, æquissimum est, præcipua quadam à nobis ac singulari sollicitudine prouideri, tum vt ab eis omnia, quæ sancti ipsarum propositum impedire possent, remoueantur, tum etiam vt eis in cultu Dei caste ac religiose permanentibus, quæ ad uictum necessaria sunt, subministrantur. Et quidem post sacri Concilij Tridentini decretum, quo constitutio fel. recor. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso renouatur, prohibens ne aut ipsis monialibus ex monasterijs suis egredi, aut ulli cuiuscumque sexus, aut ordinis personæ ad eas ingredi liceat. Et præterea uniuersis Episcopis præcipitur, vt in omnibus monasterijs sibi subiectis, in alijs uero sedis Apostolicæ auctoritate claustram sanctimonialium, ubi violata, diligenter restitui, ubi uerò inuiolata, conseruari maximè procurent. Pæ memorie Pius Papa V. etiam prædecessor noster uictui quoque & necessitatibus ipsarum prospicere cupiens, cum superiora illa approbasset, atque innouasset, eademque omnia etiam in monialibus quarumcumque

Mili-

Militiarum etiam Hierosolymitanę, omnibusq; alijs tacite vel expresse religionem professis, quocumque nomine censerentur, locum habere decreuisset: ne illę quicquam detrimenti in necessitatibus suis ac occasione paterentur, etiam precepit locorum ordinarijs; & superioribus earum, vt fidelium eleemosynas per conuersas non professas, vel professas quidem, sed etatis saltem quadraginta annotum, & iam pridem conuersas, quę in domibus contiguas, extra tamen monasterium degerent, colligendas curarent; ita tamen vt predictę Conuersę neq; clausuram aliarum monialium, nisi in casibus permissis, ingrederentur, nec ex illis ipsis, habitationibus suis ad tales eleemosynas colligendas sine permissu Ordinariorum, aut Superiorum suorum exire possent. Quod sine hoc quidem sufficere videretur, idem Pius predecessor mandauit ipsis Ordinarijs, & Superioribus, vt negotium darent aliquibus personis pijs tales eleemosynas colligendi, aliaque arbitrato suo prospicerent, quę ad subleuandam Monialium inopiam expedire iudicarent. Cum autem, sicut accepimus, multę Moniales, etiam quę Tertiarię vocantur, sub solenni religionis voto, perpetuaque clausura degentes, alięque talibus literis comprehensę, & in ipsa clausura permanentes multis preterea ad se sustentandas necessarijs egeant; neque vsque ad hoc tempus vilo sufficienti remedio earum necessitatibus subuentum sit; quin etiã alię Tertiarię citrà vllum solenne hucusque votum viuant, quę ad suas suorumuę domos neutiquam rediturę essent, sed sub solenni religionis voto, & clausura predictis permanerent, si earum congruę sustentationi prouideretur: Nos, qui illas necessarijs rebus destitui nolumus, certioresque facti sumus in multis Ciuitatibus, oppidis, villis, aut alijs locis tam in Ecclesijs, & Monasterijs, quam Hospitalibus, Collegijs, Confraternitatibus, & alijs locis pijs, etiam quę à priuatis hominibus, tum Ecclesiasticis, tum Laicis multas ac diuersas eleemosynas Christi pauperibus erogari, Considerantes in huiusmodi personas vel in primis exercendam esse charitatem, quę voluntaria paupertate suscepta ab omni hominum commercio segregatę, Deo seruiunt, & assiduis precibus iram ipsius, ob peccata conceptam, à Christiano populo deprecantur: Illud quoq; cogitantes, si eis ad tales eleemosynas petendas ad loca predicta conferre liceret, vix fore, vt predicta Monasteria, Ecclesię, loca, ac personę, eis singulis non tantum saltem tribuerent, quantum singulis alijs pauperibus eodem concurrentibus solent, Vniuerso illi Deo deuotarum mulierum generi de opportuna ac sufficientis subuentionis auxilio providere cupientes, De nobis attributę potestatis plenitudine, statuimus, & ordinamus, vt omnes, & quicũq; Patriarcha, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, & alij Ecclesiarũ Prelati, necnon Abbates, Priores, Praepositi, & alij Ecclesias Patriarchales, Primatiales, Metro-

M m m
politanas,

politanas, Cathedrales, & alias Ecclesias, necnon Monasteria, Pri-
 oratus, Preposituras, Canonicatus, prebendas, dignitates, persona-
 tus, administrationes, officia, ceteraque beneficia Ecclesiastica cum cu-
 ra, & sine cura secularia, & Sancti Benedicti, Sancti Augustini Cister-
 cien. Cluniacen. Premonstranten. Carusien. Camaldulen. Sancti Ba-
 silij. Cassinen. alias Sancte Iustine, Montis Oliueti, Sancti Saluato-
 ris, ac Lateranen. & Cruciferorum, seu Fratrum Sancti Hieronymi,
 necnon Predicatorum, Minorum, Minimorum, & Carmelitaru, Ere-
 mitarum eiusdem S. Augustini, Seruorum Beatę Mariae, Sanctę Cla-
 re, & quorumcumque aliorum tam virorum quam mulierum Mendi-
 cantium ordinum, & Congregationum, & Militiarum regularia, etiā
 de iure patronatus Laicorum, etiam nobilium, Ducum, Regum, &
 aliorum Principum existentia, in titulum, commendam, administra-
 tionem, & alias quomodocumque obtinentes, necnon Rectores, Gu-
 bernatores, Confratres, Administratores, ceterique omnes, qui ratio-
 ne illorum, necnon Capitulorum, Conuentuum, Mensarum, Hospi-
 talium etiam Laicorum, & per Laicos administrari solitorum, Chri-
 sti fidelium Confraternitatum, Scholarum, Collegiorum, ac aliorum
 piorum locorum quocumque nomine nuncupatorum, & in quibus-
 uis mundi partibus consistentium, quę singulis annis, mensibus, heb-
 domadis, vel diebus ex Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Of-
 ficiarum, dignitatum, & beneficiorum, ac Congregationum, Hospi-
 talium, Confraternitatum, Scholarum, Collegiorum piorum, & alio-
 rum locorum predictorum fructibus, redditibus, & prouentibus pau-
 peribus Christi aliquas eleemosynas in pane, frumento, farina, vino,
 edulij, pecunia, seu alijs ad victum, vel vestitum pertinentibus, etiam
 ad supplicationem, & preces & per cedula, & bolletinos, aut alias di-
 stribuere, & largiri ab immemorabili tempore consueuerunt, aut alio
 quocumque iure tenentur, ex dictis fructibus, redditibus, & prouenti-
 bus, & quoad Hospitalia predicta ex ijs, quę, seruata in illis actuali Ho-
 spitalitate, supersunt, seu supererint, necnon quęcumque personę parti-
 culares, etiam laicę, vel vniuersitates etiam laicorum, quę testamento, ul-
 tima voluntate, vel alia dispositione, etiam inter viuos, aliquas tales ele-
 mosynas facere tenentur, dimidiam partem omnium, & quarumcūq;
 eleemosynarum, & largitionum huiusmodi quocumq; nomine nunci-
 parum, quocumque tempore & modo distribui solitaru, etiam si spe-
 ciali nota dignę, & secundum pias defunctoru, aut aliorum voluntates
 sub certa forma ab eis testamento, vel alia quacumq; dispositione distri-
 buendę sint, dummodo non in certas personas, nec ad certos vsus pios
 alios, quam victus, & alimenta pauperum distribuuntur, quibuslibet
 predictarum Monialium, etiam Tertiariarum, sub solenni religionis

voto, & perpetua clausura de cætero viuentibus, & in terris & locis, quorum pauperibus huiusmodi eleemosynæ distribuuntur, cõsistentibus, Verè, realiter, & cū effectu, & absq; vlla eleemosynarū & largitionum huiusmodi petitione, exactione, & conquisitione, aut alia desuper à nobis expectata iussione, aut mentis nostræ declaratione, ac quibusuis mora, subterfugio, ac exceptione, cessantibus, reiectis, dare atq; distribuere omninò teneantur, & quā dimidiam partem nos illis applicamus. Vt aut præmissa omnia cum charitate, & pietate procedant, & efficaciter suum effectum sortiatur, vniuersis & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorū ordinarijs per Apostolica scripta mandamus, vt quisque per se vel alium seu alios ad præsentium exequutionē in suis Ciuitatibus, & Diocesib. procedēs, ab Ecclesijs, Monasterijs, Hospitalibus, Cõfraternitatibus, Scholis, Collegijs, Locis, & Ecclesiasticis, ac Laicis personis prædictis, etiā quomodolibet exēptis, dimidium eleemosynarum hmõi exigant, ac pro portione, vt Ordinarijs ipsis locorū æquum esse videbitur, singulis pauperū Monialiū etiā Tertiarum Monasterijs hmõi suarū Ciuitatū, & Diocesum, etiā si alijs superioribus subiectæ sint, cū effectu distribuant. Nos. n. eisdē locorum Ordinarijs etiā tanquā Apostolicæ Sedis delegatis, ac cuiuslibet illorū tā per se, quā aliū vel alios præmissa faciendi, ac etiā contradictores quoslibet & rebelles per penas pecuniarias eorundem Ordinariorū, & cuiuslibet illorum arbitrio infrigendas, & applicandas, ac in subsidium sententias, cēsuras, & penas Ecclesiasticas, aliaq; opportuna iuris & facti remedia quacūque appellatione postposita respectiue cõpetendi auxiliumq; brachij Sæcularis inuocandi, aliaque in præmissis & circa ea necessaria, & opportuna faciendi, gerendi, mandandi, & exequendi, plenā, & liberam facultatē, & auctoritatē concedimus, & impartimur. Insuper, quia valde rationi consonū est, vt etiā ij, qui ipsis Monialibus etiā Tertiaris indigentibus præfatis consanguinitate aliqua sunt coniuncti, aliquod in præmissis subsidium conferant, cum ratio sanguinis, & debitum charitatis & honestatis id exoptulet, singulis locorum Ordinarijs committimus, vt omni eos officio & diligentia monere, eisq; persuadere studeāt, parentes uerò & fratres ac alios, ad quos illas, si in sæculo permāsisent, dotare pertinebat, vel ad quos bona & successiones deuenierunt, & qui si eas nuptui tradidissent, multo amplius, quàm ingredientibus Monasterium dedissent, vel si qui eas nunc domi retinerent, vel si ad illorum domos redirent, eas alere tenerentur quibuscūque vijs ipsis beneuolis inducant, vt Monialibus etiam Tertiaris prædictis iuxta eorum facultates charitatiue subueniant, scituri id sibi etiam ad animarum salutem plurimum profuturum. Cæterū quod attinet ad Conuersas professas, quas prædictus Pius prædecessor per prædictas literas sub certis condi-

M m m 2 tionibus

tionibus ibi contentis permittit posse manere extra Monasteria pro colligendis eleemosynis eisdem locorum ordinarijs iniungimus, ut quibus Monasterijs prædictarum Monialium quotidianis laboribus computatis supradicta, uel alia qualibet ratione de sufficienti subuentione, & sustentatione prouissum esse cognouerint, easdem Cõuersas sub eadem clausura cum alijs Monialibus reducant, neque à suis Monasterijs amplius exire permittant, Conuersas uerò non professas, & profiteri nolentes dimisso habitu domum remittant; neque alias in futurum, nisi professionem suo tempore emissuras, atque sub perpetua clausura mansuras, in Monasteria huiusmodi recipi permittant. Quod autem idem Pius prædecessor statuit de cætero nullas alias Cõuersas professas recipi amplius, etiam de consensu suorum superiorum, posse, ita esse intelligendum declaramus, præter illas Conuersas, quæ extra Monasterium in domibus contiguis degerent. Eleemosynarum uerò prædictarum contributionem & applicationem durare, & ualere decernimus, ac suos effectus ad plenum sortiri debere, donec numerus Monialium etiã Tertiariarum huiusmodi (quem per illos locorum ordinarios, etiã in Monasterijs ab eorum cura, & regimine quomodocũq; exemptis, cum illarũ superiorum interuentu stabiliri, & ordinari, neque supra illum numerũ alias recipi posse, etiam de consensu superiorum suorum, volumus & mandamus) ita imminutus fuerit, ut reliquæ Moniales & Tertiariæ ex proprijs redditibus Monasteriorum ipsorum, uel consuetis eleemosynis se commodè sustentare queant; super quo eorundem ordinariõrum conscientiam oneramus: ita tamen ut decedentibus singulis ex tribus earundem Monialium partibus, tertiã quoque earundem eleemosynarum partis distributio, & sic successiue in totum extinguantur, atque in pristinum statum sub debitis, aut solitis oneribus reuertantur, & remaneant. Declaramus præterea nullis Monialibus etiam Tertiarijs licere habere ostium, per quod ex Monasterio introiri possit in ipsarum Monialium Ecclesiam exteriorem, in quam sæcularibus ad Missas & Diuina officia patere solet accessus, sed omninò muro obstruendum: neque etiam licere Monialibus etiam Tertiarijs egredi à ianua Monasterij, quæ est pro clausura ipsius Monasterij, etiam ad claudendum aliam ulteriorem ianuam, qua patere solet aditus sæcularibus uenientibus uel ad rotam, uel ad crates, seu loca colloquijs destinata, quæ uulgo parlatoria uocantur, uel ad pulsandum ipsam ianuam clausuram: quæ loca, cum saltem pro causis prædictis patere solent sæcularibus, extra clausuram censerì debent, etiam quo tempore clausa sunt. Insuper quoscumque Dominos & Magistratus temporales in Domino hortamur, monemus, & requirimus, ut ad omnem ipsorum Ordinariõrum, aut alicuius ipsorum petitionem, uel simplicem requisitionem illis in præmissis

missis assistentes omnem opportunum fauorem, & auxilium præsentent, & exhibeant, Ipsis denique Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum ordinarijs præcipimus, & mandamus, vt has præsentis nostras literas (quatum transumptis, etiã impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constituta munitis eandem vbique fidem in iudicio & extra adhiberi debere volumus, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ) singuli in sua Ciuitate & diocesi publicent ac publicari eas quę iuxta earum continentiam, & tenorem vnã cum prædictis ac alijs prædicti Pij V. & aliorum prædecessorum nostrorum literis, & constitutionibus, & iussionibus pro integra clausurę instauratione, custodia, & firmitate editis inuolabiliter obseruent, & obseruari faciant. Non obstantibus testatorum, & aliorum uoluntatibus, ac foundationibus, & Bonifacij prædicti de una, & Concilij generalis de duabus, non tamen tribus diebus, ac quibusuis alijs Apostolicis, necnon in Prouincialibus, & Synodalibus Concilij editis specialibus uel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusuis Ecclesiarum Monasteriorum, & illorum ordinum, Hospitalium, Militiarum, Confraternitatum, Collegiorum, & aliorum piorum locorum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, uel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque, indultis, exemptionibus, libertatibus, gratijs, & literis Apostolicis; Ecclesijs, Monasterijs, & ordinibus, Hospitalibus, Confraternitatibus, Collegijs, & Pijis locis, ac eorum superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis in genere uel in specie ac alijs quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & pluries innouatis; etiam si in eis caueatur expressè, quòd illis nisi sub certa inibi expressa forma, aut alijs derogari non possit: Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de uerbo ad uerbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quauis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi ac si de uerbo ad uerbum infererentur presentibus, pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis alijs in suo robore permanfuris, hac uice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, contrarijs quibuscumque: aut si supradictis uel quibusuis alijs ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdicti, suspendi, uel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hæc paginam nostrę ordinationis, statuti, applicationis, cõ-

cessionis, impartitionis, commissionis, iniunctionis, declarationum, decreti, voluntatis, onerationis, hortationis, monitionis, requisitionis, præcepti, mandatorum, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo secundo, tertio Kal. Ianuarij. Pontificatus nostri Anno primo.

Cæ. Glorierius.

Indulgentiæ à S. D. N. D. GREGORIO XIII. Perpetuò concessæ, omnibus Ciuitatis, Diœcesis, & Prouinciæ Mediolanensis, Christi fidelibus, qui datis campanæ signis, certo temporis spatio, ab Illustriſſimo Archiepiscopo Mediolani in Ecclesia sua, & ab vnoquoq; eiusdem Prouinciæ Episcopo in suis Ecclesijs præscripto, aut præscribendo, orationi vacauerint.

GREGORIVS PAPA XIII. Vniuersis, & singulis Christi fidelibus Ciuitatis, & Diœcesis Prouinciæque Mediolanensis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

CElestia arma, quibus inter cætera, dum in hoc seculo nequam peregrinantur Christi fideles, aduersus suæ salutis hostes, in colluctatione assidue utendum eis est, preces sunt, & oratio sancta. Cuius quidem orationis studium, cum & perpetuum, & proprium, & necessarium eisdem esse, non solum verbis, sed exempli sui contestatione docuerit vnigenitus Dei filius, Christus, virtus, & sapientia patris: nos, quæ ad sanctam illam precandi, orandique exercitationem piè ac, religiosè, inspirante Deo, instituta sunt, in ijs illos sollicitè versari, spiritaliq; uirtute longius indies semper progredi, summoperè in Domino cupimus. Quare cum inter alia, quæ ad exercendam populi sui pietatem, sollicitudinis studio, dilectus filius noster Carolus Borromæus tituli sanctæ Praxedis

dis S. R. E. presbyter Cardinalis, Ecclesiæ Mediolanensis Archiepiscopus, vtiliter instituit, illud ab eodem nuper introductum esse acceperimus, vt, singulis diebus, dato certo campanatum signo, patres familias, tum in Vrbe Mediolano, tum in diœcesi, vna cum reliquis, qui de familia sunt, suæ quisque domi, ad orandum in locum vnum conueniant: salutare hoc institutum, nos illius commendantes charitatem in vobis, vt in consuetudinem, vsumque perpetuum recipiatis per Crucem Christi Domini vos nostra Apostolica auctoritate hortamur. Quo autem ardentiori pietatis zelo, ac frequentissimè in ea re, tam religiosè instituta, perseveretis; spiritualibus uos gratijs prosequi, & sanctæ Matris Ecclesiæ amplioribus etiam donis, ac thesauris cumulare volumus. Itaque de Omnipotentis Dei, cuius Vicariam in terris gerimus, misericordia, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis, vtriusque sexus Christi fidelibus, humili, & contrito corde ad Deum conuersis, qui, datis campanæ signis, certo eo temporis spatio ab eodem Cardinale, & Archiepiscopo, præscripto, aut pro tempore præscribendo, orationi vacauerint, quoties id fecerint, dies centum; qui verò singulis diebus per totam hebdomadam ad præscriptum illud temporis spatium, in ea orandi exercitatione perseverauerint, ijs annum præterea; qui per mensem, illis annos septem; & totidem quadragenas de in iunctis, vel aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs; qui autem salutaris huius instituti vsum retinuerint, si contriti, & confessi, die Dominico Quadragesimam proximè præcedente. Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deuotè sumpserint, ijs plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum Indulgentiam; ac plenariam item in articulo mortis, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Vtque ad alias etiam eiusdè Mediolanensis Prouinciæ Vrbes, Oppida, vicos, & loca quæuis, orandi hæc instituta exercitatio sanctæ deriuetur; & quæ vsquam instituta, piè retineatur, & conseruetur: nos pro ea, quam gerimus, omnium Ecclesiarum sollicitudine, hanc ipsam Indulgentiam omnibus, & singulis alijs Christi fidelibus, qui vsquam in eadem Prouincia hoc precandi institutum, ab suo Episcopo iam introductum, vel in posterum introducendum amplexi sunt aut amplectentur, eodem, vt supra, modo in Domino concedimus his literis; quas sub quibusuis similibus, vel dissimilibus Indulgentiarum reuocationibus, suspensionibus, vel derogationibus per nos, seu Sedem Apostolicam, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, pro tempore editis, & edendis nullatenus comprehensas, sed ab illis exceptas, & quoties illa-

edentur, in pristino statu esse, & censeri, atque eisdem Christi fidelibus perpetuò suffragari debere decernimus. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo, Piscatoris die xxiiij. Octobris, Milleesimo, Quingentesimo, Septuagesimo secundo, Pontificatus nostri, Anno Primo.

Ca. Glorierius.

LITERAE. S. D. N. D. GREGORII PP. XIII.
Concessionis indulgentiarum, & gratiarum Confraternitatibus Sanctiss. Corporis Christi, in Ciuitate, & Diœcesi, ac Prouincia Mediolanensi.

PIVS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Niuerſis Chriſti fidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Licet is, de cuius munere venit, vt ſibi à ſuis fidelibus dignè, & laudabiliter ſeruiatur, de abundantia ſue pietatis, quæ merita ſupplicum excedit, & vota; benè ſeruientibus ſibi multò maiora retribuatur, quam valeant promereri: Nihilominus deſiderantes, Domino populum reddere acceptabilem, & bonorum operum ſectatorem, fideles ipſos ad complacendum ſibi, quibusdam allecitiuis muneribus, Indulgentijs videlicet & peccatorum remiſſionibus inuitamus, vt exinde reddantur diuinæ gratiæ aptiores, Vt igitur Chriſti fideles ad ingrediendas confraternitates ſub inuocatione ſanctiſſimi Corporis Chriſti, in Ciuitate, & diœceſi, ac Prouincia Mediolanenſi haçtenus Canonice erectas, & impoſterum erigendas eò libentius inducantur, quò exinde vberiori cæleſtis gratiæ dono conſpexerint ſe reſectos; De omnipotentis Dei miſericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius aucto-ritate conſiſi, omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus, qui dictas confraternitates ingrediuntur, illorum ingreſſus, Plenariã, ac confratribus ipſiſ nunc, & pro tempore exiſtentibus, ac eorum ſingulis ter in uita, eorum peccatis prius conſeſſis, & Eucharistiæ ſacramento deuotè recepto, ſimiliter plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam concedimus: ipſiſque confratribus qui prædictum Sacramentum in ſiſ-ſimis miniſtrandũ aſſociauerint, ſeu impediti, aſſociari fecerint, ac proceſſionibus, & diuinis officijs, quæ per eoſdem confratres celebrari facere contigerit, interfuerint quoties id fecerint, centum dies: qui verò

Eccleſiam,

Ecclesiam, in qua aliqua confraternitas eiusdem sanctissimi corporis Christi instituta fuerit, diebus Veneris cuiuslibet hebdomadę totius anni deuotę visitauerint, alios centum dies de iniunctis eis, seu quę iniungi deberēt, pęnitentijs misericorditer in Domino relaxamus; pęsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apottolicis, priuilegijs quoque indultis, & literis Apottolicis Confraternitati de Minerua, illiusque Confratribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque clausulis, & decretis, tam per fęlicis recordationis Paulum III. quam alios Romanos Pontifices pędecessores nostros cōcessis. Quibus omnibus, etiam si de illis, & illorum tenoribus mentio habenda foret, illis alijs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressę derogamus, cęterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, qđ si confraternitates pędictas ingredientibus, & confratribus ipsis Eucharistię Sacramentum associantibus, vel associari facientibus, ac interessentibus, & Ecclesias huiusmodi visitantibus, seu alijs aliqua alia indulgentia in perpetuum, vel ad certum tempus nondum elapsum duratura per nos concessa fuerit, pęsentes litterę nullius existant roboris, vel momenti. Dat. Romę apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicę, Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo quinto, Idibus Aprilis, Pontificatus nostri, Anno tertio.

Cę. Glorierius.

S. D. N. D. GREGORII PAPAЕ XIII.

Reuocatio omnium licentiarum ingrediendi Monasteria Monialium & viroꝝ, & prohibitio, ne habentes licentias ab Episcopis vel Superioribus in casibus necessarijs, ingrediantur Monasteria Monialium, nisi vrgentibus necessitatibus.

GREGORIVS Episcopus, seruus seruorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Vbi gratię & indulta ab hac Sede concessa successu temporis incommodum afferre noscuntur; expedit illa salubri pęsidentis consilio submoueri. Proinde Sanctimonialium quieti, & tranquillitati consulere, ac omnia quę illas à spiritualium rerum cogitatione, & exercitio

exercitio auocant, impedimenta tollere, periculaque, & scandala ab eis remouere cupientes, auctoritate presentium reuocamus, & abolemus omnes & quascumque licentias ac facultates ingrediendi Monasteria, Domos, & loca Monialium, ac etiam Virorum ordinum, quibusuis etiam Comitissis, Marchionissis, Ducissis, & alijs cuiuscumque status, & conditionis mulieribus, ac etiam omnes, & quascumque licentias ingrediendi Monasteria, Domos, & loca ipsarum Sanctimonialium, quibuscumque viris etiam eiusdem status, & dignitatis tam à prædecessoribus nostris, quàm etiam à nobis, & Sedis Apostolicæ Legatis, aut alijs ex quibus quantumcumque urgentibus causis sub quibuscumque tenoribus, etiam derogatorijs derogatorijs, reuocatorijs restitutorijs, alijsque efficacioribus clausulis, irritantibusque & alijs decretis etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, atque ad Imperatoris, Regum, Reginarum, aliorumque Principum contemplationem, vel supplicationem concessas, confirmatas, ac etiam iteratis vicibus renouatas, cassasque, & annullamus literas desuper confectas, & processus habitos per easdem. Inhibentes eisdem, qui illas obtinuerunt, sub excommunicationis pœna ipso facto incurrêda, super qua à nemine nisi à Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo) absolutionis beneficium possit impertiri, ne ipsarum licentiarum prætextu Monasteria huiusmodi quouismodo ingredi audeant. Abbatissis verò, necnon Abbatibus, Conuentibus, & alijs Monasteriorum vtriusque sexus superioribus, & personis quocumque nomine vocentur, districtè præcipimus sub eadem excommunicationis pœna, necnon priuationis dignitatum, beneficiorum, & officiorum suorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ne in Monasteria, Domos, & loca sua quempiam prætextu huiusmodi licentiarum, & facultatum ingredi faciant vel permittant. Quin etiam sub eisdem pœnis ipso facto incurrendis prohibemus atque interdiciamus omnibus, & quibuscumque personis Ecclesiasticis, & Sæcularibus, ac etiam ordinem quorumcumque etiam mendicantium Regularibus, ne prætextu licentiarum ab Episcopis, vel Superioribus, quibus illas concedendi in casibus necessarijs tantum ex decreto Concilij Tridentini tribuitur, ne Monasteria ipsa Monialium pro libito, sed necessitatibus urgentibus dumtaxat ingredi, neue Moniales sub eisdem pœnis illos aliter admittere præsumant. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Monasteriorumque & ordinum prædictorum iuramento, confirmatione Apostolicis, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, exemptionibus, & indultis Apostolicis, illis eorumque Superioribus, prædictis ac alijs quibuscumque per quoscumque Romanos Pontifices

ifices prædecessores nostros, ac nos, & dictam Sedem sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis concessis, confirmatis, ac etiam iteratis vicibus innouatis, quibus omnibus, eorum tenores, perinde ac si ad verbum infererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illas alias in suo robore permãsuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Quoniam autem difficile esset præsentibus ad omnia loca perferri, volumus earum exemplis etiam impressis manu Notarij publici, & sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eandem fidem in iudicio, & extra illud vbiq; locorum adhiberi, quę adhiberetur præsentibus, si essent exhibitę uel ostensę. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrę reuocationis, abolitionis, cessationis, annullationis, inhibitionis præcepti, prohibitionis, interdicti, derogationis, & voluntatis infringere, uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romę apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicę, Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo quinto. Idibus Iunij. Pontificatus nostri, Anno quarto.

M. Datarius.

Cæ. Glotierius.

A. de Alexijs.

CONCESSIO INDVLGENTIAE
causa orationis sine intermissione.

GREGORIUS PAPA XIII.

Niuerſis Chriſti fidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Cum ad diuinam miſericordiam implorandam, calamitatesq; propulſandas præcipuum ſit deuotę ad Deũ orationis remedium, illudque Venerabiles fratres Epifcopi Prouincię Mediolanenſis prouidẽ vſurpare ſoleant, orationem ſine intermiſſione quandoq; indicendo & proponendo. Nos vt fideles ipſi ad orationem huiusmodi colibentius, & frequentius conueniant, quo ex hoc dono cœleſtis

ſtis

stis gratia vberius conspexerint se resectos: precibus quoque dilecti filij nostri Caroli tituli sanctae Praxedis presbyteri Cardinalis Ecclesie Mediolanensis Presulis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, auctoritate confisi, omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus in dicta Prouincia Mediolane. existen. qui orationi sine intermissione iussu Episcopi pro tempore indicende per horę spatium vacauerint, tres annos: qui vero processioni interfuerint initio, vel in fine orationis celebratę huiusmodi in Cathedralibus decem; in alijs vero Ecclesijs quinque annos indulgentię in forma Ecclesie consueta concedimus. Ac vero semel in anno die ab Episcopo prescribendo si sacram etiam Eucharistiam vere pœnitentes, & confessi sumplerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem tenore presentium elargimur. Presentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Dat. Romę apud Sanctum Petrum sub annulo piscatoris. Die V. Aprilis. M. D. LXXX. Pontificatus Nostri anno octauo. subscripta.

Cęf. Glorierius.

CONCESSIO INDVLGENTIAE
vniuersis fidelibus Prouincię Mediolanen. con-
uenientibus ad orationem quadra-
ginta horarum.

GREGORIUS PAPA XIII.

Niuerfis, & singulis Christi fidelibus Prouincia Mediolanen. presentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem. Quam vberes ex orationis instituto ad populum Christianum semper prouenerint fructus, animo reuoluentes, ea libenter concedimus quibus fideles ad orationem maximę excitentur. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus in dicta Prouincia Mediolanen. constitutis, qui orationi quadraginta horarum ordinarię vel extraordinarię iussu Episcopi expositę per horę spatium vacauerint, tres annos, qui vero processioni interfuerint initio, vel in fine orationis celebratę huiusmodi, in Cathedralibus decem, in alijs
vero

vero Ecclesijs quinque annos indulgentiæ in forma Ecclesiæ consueta concedimus; ac vero semel in anno die ab Episcopo præscribendo si sacram etiam Eucharistiam verè pœnitentes, & confessi sumpserint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, tenore præsentium largimur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die V. Apr. M D LXX X. Põtificatus nostri, Anno octavo.

Cæ. Gloricius.

CONCESSIO INDVLTIAE
conuenientibus ad concionem, & Missam maiorem, & ad orationem, & processionem sub vexillo.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam, Cum nihil Pastoralis nostre sollicitudini eque cordi sit, quam salus animarum, idcirco, quibus possumus, rationibus. Christi fideles ad exercitationes spirituales, piaque officia incitamus; ut hac via incidentes per obseruationem mandatorum Domini, diuinam misericordiam, & gratiam consequi mereantur. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, auctoritate confisi, omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus in Prouincia Mediolanense pro tempore existentem qui sacrum sermonem, concionem uel audierint, quoties id egerint, toties quinquaginta dierum; qui vero die festo Missæ maiori interfuerint, trium annorum, & totidem quadragenarum; qui Vesperis unius anni; qui Completorio quinquaginta dierum indulgentiam in forma Ecclesiæ consueta concedimus. Præterea ijs, qui collegiatim sub vexillo suæ Ecclesiæ conuenerint ad uisitationem alicuius Ecclesiæ, aut sacre Reliquiæ, toties centum dierum, si ad processionem generalem quinquaginta dierum; si ad processionem particularem, viginti quinque dierum: si ad stationem orationis publicæ celebrandæ centum dierum. His vero qui consueuerint, ut plurimum hæc officia, & exercitationes spirituales cum Parochiali uicinia collegiatim obire, semel in anno, & sanctissima Communionem sumpta in die festo proprio, & præcipuo suæ Parochiæ plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam.

dulgentiam, & remissionem concedimus, & elargimur. Contrarijs non obstantibus quibuscumque. Presentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die quinto Aprilis, Millesimo, Quingentesimo, Octuagesimo. Pontificatus nostri, Anno octauo.

Cæ. Glorietius.

CONCESSIO INDVLGENTIAE
celebrantibus, & conuenientibus ad Missam
congregationum foranearum.

GREGORIUS PAPA XIII.

Niuerfis Christi fidelibus presentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem. Ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesię thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis Sacerdotibus Prouincię Mediolanensis, qui Missam congregationis quę quolibet mense à Sacerdotibus foraneis ad præscriptum Decreti Prouincialis Mediolanen. habetur, celebrauerint, nec non omnibus Christi fidelibus qui dictę Missę interfuerint, unũ annum de iniunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis poenitentijs misericorditer in Domino relaxamus. Presentibus perpetuò valituris. Dat. Romę apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die X. Aprilis, Millesimo, Quingentesimo, Octogesimo. Pontificatus Nostri, Anno octauo.

Cæ. Glorietius.

CONCESSIO INDVLGENTIAE
certa hora orantibus pro defunctis.

GREGORIUS PAPA XIII.

V Niuerfis Christi fidelibus in Prouincia Mediolanen. constitutis presentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem. fidelium defunctorum animas viuorum suffragijs iuuari pia charitate cupientes, spiritualia munera libenter proponimus, ut ijs allecti

Iecti Christi fideles, deuota studioſius ipſis defunctis præſtēt ſuffragia. Itaque omnibus vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus, qui pulſante campana alicuius Eccleſiæ dictæ Prouinciæ Mediolanen. ad ſignificationem orationis pro animabus defunctorum recitauerint psalmum De profundis, vel ter orationem Dominicam, & ſalutationē angelicam, quocumque die id fecerint, indulgentiam centum dierum miſericorditer in Domino perpetuò concedimus, & elargimur. Contrarijs non obſtantibus quibuſcumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, ſub anulo piſcatoris, Die X. Aprilis M. D. LXXX. Pontificatus noſtri anno octauo.

Cæ. Glorierius.

CONCESSIO INDVLGENTIAE
orantibus in eleuatione S. Corp. Domini, & ijs qui
dum ad infirmos defertur deuotè proſecuti fue-
rint; ac illis item qui diebus feſtis, & fre-
quenter communicauerint.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam. Ad excitandam populorum deuotionem, ac pietatem erga ſanctiſſimū Eucharistiæ ſacramentum, pro noſtra paſtorali ſollicitudine intenti, precibus quoque dilecti filij noſtri Caroli tit. ſanctæ Praxedis preſbyteri Cardinalis Eccleſiæ Mediolanen. Præſulis nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus Prouinciæ Mediolanen. qui pulſante campana in cinitatibus, vel diœceſibus dictæ Prouinciæ ad ſignificationem eleuationis Sanctiſſimi Sacramenti in Miſſa conuentuali, uel Parochiali, ſiue domi, ſiue in agro, ſiue in uia, aut alibi fuerint genuflexi orauerint, quoties id fecerint, unum annum: qui ad Eccleſiam ea de cauſa accurrerint, & ibi adorauerint, duos annos: qui uero ſanctiſſimum ſacramentum, cum ad ægrotum à Sacerdote defertur eundo, uel redeundo proſecuti fuerint, tres annos, qui die feſto ſanctiſſimam Euchariftiam uerè poenitentes, & conſeſſi ſumpſerint, quinque annos; qui conſueuerint id facere ſaltem ſemel ſingulis menſibus, ac præterea in feſtis diebus Domini Noſtri Ieſu Chriſti, B. Mariæ Virginis, omnium Apoſtolorū,

&

& sancti Ioannis Baptistæ, decem annos de iniunctis eis, seu aliis quomodolibet debitis pœnitentijs toties quoties, misericorditer in Domino relaxamus, ac semel in anno die festo sancti præcipui patroni Cunitatis verè pœnitentibus, & confessis, idem sanctissimum Eucharistiæ sacramentum sumentibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Contrarijs non obstantibus quibuscumque. Presentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo piscatoris Die X. Aprilis. M. D. LXXX. Pontificatus nostri anno octauo.

Cæ. Glorierius.

FACULTAS INDVLGENTIAE AEGROTIS concedendæ ab Episcopis Prouin. Mediol.

GREGORIUS PAPA XIII.

Enerabilibus fratribus Archiepiscopo, & suffraganeis Prouin. Mediolanen. salutem, & Apostolicam ben. Quemadmodum medicos corporis sanitate, egrorantibus, quos inuisunt, maxime procurare conuenit, ita etiam animarum medela à Deo Præfatos Antistites omni quidem tempore, sed præcipuè corporis mole, grauibus morbis obsessa, illarum curæ, & sanitati plurimum deest studere. Vi igitur id commodius, & alacrius facera valeatis, vestramque salutarem ægrotantes ipsi sentiant medicinam, vobis, & vnicuique vestrum, quotiescumque in vestri Ciuitate, & Diœcesi ægrotantes aliquos Christi fideles in Domino uisita-ueritis, ut eisdem contritis, & confessis, plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam; quancumque verò eisdem sic ægrotantibus, per alios censueritis, uestro nomine uisitandos, septem annos Indulgentiæ, semel tantùm in illa infirmitate concedere valeatis, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi amplam liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem concedimus, & elargimur. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XX. Decemb. M. D. LXXX. Pontificatus nostri, anno oct.

Cæ. Glorierius,

De

DE TAXIS IN IUDICIIS ECCLESIAICIS
Prouinciæ Mediol. seruandis.

REGORIVS PAPA XIII. Ad perpetuam
rei memoriam, Romanum decet Pontificem pro-
videntiæ suæ partes impendere efficaces, vt illa, quæ
pro bono publico, & plurimorum indemnitate
prudenter facta, & circumspectè disposita esse no-
scuntur, perpetuò firma, & illibata subsistant, & ab
omnibus quos concernunt, etiam inconcusè ob-

seruentur. Cum itaque, sicut accepimus dilectus filius noster Carolus
tituli sanctæ Prædix presbyter Cardinalis, Borromæus nuncupatus,
ex dispensatione Apostolica Archiepiscopus Mediolanen. quasdam
ordinationes, & taxas in tota Prouincia sua obseruandas per Iudices
in Synodis diocesanis deputatos pro causis commissarijs, necnon per
conseruatores regularium exemptorumve quoruncunque in causis,
coram eis quouis modo pendentibus, ac eorundem Notarijs, non ta-
men ubi ex aliquo statuto, aut consuetudine laudabili, nihil uel minor
taxa exigeretur, ediderit, statuens siquidem, & ordinans, quòd Iudices
prælati non pronuncient, prout in cedula, neque habeant terminum
pro seruato, sed sententias suas liberè proferant, & descripto in die ter-
mini, vt statim publicent, easque recitent, uel recitari iubeant, propi-
nas non accipiant, si salarium ordinarium aliquod habent, aliàs mo-
deratas capiant, iuxta taxam inferius descriptam, & eo casu per manus
Notarij causa, sententia tamen prius nedum subscripta, sed etiam No-
tario consignata, & publicata, Quæ sportulæ apud Notarium causæ
post subscriptionem, & Notario traditam sententiam, & non antea de-
ponantur, Notarius quæ huiusmodi depositionem in actis notare, &
specificare teneatur. Pro interlocutorijs, aut alijs decretis uim definiti-
uæ non habentibus ante definitiuâ, & prouidendis scripturis, informa-
tionibus, aut processibus, nihil prorsus accipiât, munera, uel xenia à liti-
gantibus nõ accipiât, nec quidem esculèta, & poculèta, nisi quæ triduo
consumi possint. Aduocatos, Procuratores, aut Sollicitatores, quorum
opera ad patrocinandũ coram ipsis cupiant quemquã uti, neq; uerbis
nominent, neq; ullo modo significant, Aduocâtes, procurantes, aut sol-
licitantes in causis coram eis pendentibus domi non retineant, neq; et
Notariũ causæ: Notarios assumât ab Ordinarijs locorũ approbatos, qui
non solum cauere debeant de scripturis fideliter custodiendis, sed etiã
finitis causis de eisdem consignan. in Archiuijs Ordinariorum absque
tñ præiudicio Notariorũ eorundem habitis: ab eorũ Notarijs quietan-
tjs ne morte cuiusquam deperdatur; Assessores arbitriue, qui in causa

N n n suspi-

aspitionis Iudici cibis Ordinariis, uel alijs etiam delegatis adiunguntur
 nihil, aut quid minimum pro uidentis scripturis, & processibus, nec
 etiam pro uoto decisiuo accipiant: cum in vna, & eadem causa contra
 diuersos unica citatione agitur, plures non dentur expeditiones, nisi ip-
 sime petierint, sed unica tantum, & pro ea merces unica soluat: quod
 si ex necessitate duplicata occurrant, Notario tantum pro labore scri-
 pturę soluat, idemque seruetur in sententijs quibuscunque etiam ab
 solutorijs si id commode præstari poterit, attenta qualitate, & diuer-
 sitate causarum, ut scilicet omnes reos in una causa unica compren-
 dat sententia, & pro unica tantum soluat. In causis criminalibus, in
 quibus de iure Fiscus citari debet, non procedatur, nec sententia ferat-
 ur, nisi ipso legitime citato: pro sigillo tam in ciuilibus, quam in cri-
 minalibus ad summum capiant realem unum, & in mandatis de exarce-
 rando in capitalibus, & pro relaxatione testiũ nihil, & in expeditioni-
 bus etiam que fiunt in ciuitate cū clausula si quis, nihil prouiarico lu-
 dices in ciuitate nihil, si extra ciuitatē, ultra milliare, scuta duo, pro pri-
 ma die, & si scutũ unum auti pro qualibet die ultra expēsas honestas ci-
 barias, & equorum uecturā, Notarijsq; capiat pro medietate: Notarij
 oēs prædictorum Iudiciũ obseruent taxas Notarij fori cuiuslibet ordi-
 narij præscriptas, ac secundũ illas exigant, præterq̃ in casibus in præsentī
 reformatione expressis, in quibus eis liceat capere, quod hic determinatũ
 est, nisi ordinariorum taxarũ minores, & moderatiores hic sint: Quo casu
 illas in totum, etiam quoad expressa in præsentī reformatione sequi de-
 beant: Notarij nullum quantumuis leuem terminum per se ipsos etiã in
 forma, ut dicunt, sine Iudicis decreto seruent; ubicunque procuratorẽ
 aliquem ad lites constitutum à principali suo lite pendente reuocare
 tingat, tunc Notarij nullo modo reuocationes huiusmodi recipere pos-
 sint, aut de illis rogari, nisi simul alter procurator, qui munus illud pro-
 curationis suscipiat ab eodem legitime constituatur, & de alterius con-
 stitutione eiusque susceptione apud acta doceatur, Notarius cum Iudi-
 ci acta, seu alias scripturas detulerit, nihil omnino ultra duos solidos,
 etiam à sponte dantibus sub prætextu bibaliorum, seu regaliorum reci-
 piat: Notarij, eorumq̃ne substituti, uel scribæ non possint esse procura-
 tores in Curia, seu tribunali, in quo Notarij sunt, & officium substituti
 exercent, uel scribunt: Iudices non sint participes aliquo modo emolu-
 mentorum, quæ Notarij ex suis laboribus in causis coram eis penden-
 tibus percipiunt. Ac insuper propinas à præfatis Iudicibus obseruan-
 das limitauit in hunc modum, uidelicet, quod in causis, ubi de sum-
 ma viginti quinque scutorum agitur supra decem reales nihil percipi
 debeat, A uiginti quinque autem scutis, usque ad centum scuta tria sca-
 ta percipiantur, seu percipi possint, A centum usque ad ducenta scuta

sex, A ducentis usque ad quamcunque summam non ultra scuta decē,
 Pro sententia declaratoria ob non paritionem monitorij in contuma-
 ciam non ultra realia septem cum diridio, pro declaratoria in uim lit-
 terarum, aut aliàs habent vim diffinitiuā si summa sit certa, accipiāt, ut
 supra taxatum fuit. Vbi autem non est certa sed agitur ad ipsarum lite-
 rarum executionem accipiant secundum causā, & personā qualitātē,
 dummodo non ultra quinque aureos. In beneficialibus verò si reddi-
 tus annuus de quo agitur nō excedat summam centum ducatorū, ca-
 piant scuta sex, A centum uero, usque ad mille scuta duodecim, abinde
 supra non ultra scuta uiginti accipere ualeant. Quod si causā estimatio-
 nem facillē non recipiant, moderatē sportulā pro rerum, & persona-
 rum qualitate iuxta taxas prædictas recipi possint. In causis criminali-
 bus, in quibus pœna à deportatione supra ueniret imponenda, non ul-
 tra quinque. In causis autem capitalibus, in quibus fit traditio curiæ
 seculari, uel alia pœna corporalis imponitur, etiā si in illa indemnitati
 partis consulitur, & in illius fauorem nisi fuerit diues, à qua usque ad ui-
 ginti quinque aureos possit accipi, etiā pronuntietur, non ultra quin-
 que scuta accipiant. Caueant autem Iudices ne pro extorquendis spor-
 tulis aliquem nolentem quouis modo absolui ad petendam sententiā
 huiusmodi per causarum expeditionis dilationem, uel Rei in carceri-
 bus detentionem, uel per cautionis de se representando, uel non disce-
 dendo, ubi aliàs illis de iure locus, non sit præstādi cautionem, aut aliàs
 quoquo modo inducant. Quæ omnia decreta, seu taxæ, Iudicibus sy-
 nodalibus, & conseruatoribus sic præscriptas seruent etiā Iudices or-
 dinarij in omnibus causis delegatis, nisi ubi de consuetudine, decretis
 uel constitutionibus Episcopalibus minor taxa ipsis seruanda proposi-
 ta esset, quam seruare teneantur, possintque locorum Ordinarij dictæ
 Prouinciæ Mediolanen. tanquam sedis Apostolicæ delegati, prædicto-
 rum omnium cōtemptores, ac ipsis quoquomodo contrauenientes ad-
 monere, & si se emendare neglexerint, informationem de excessibus
 huiusmodi sumant, ac ad Romanum Pontificem pro tempore existen-
 tem, seu Curiæ caufarum Camere Apostolicæ Auditorem transmittāt,
 ut ea ad unguem non obseruantes, iuxta excessuum exigentiam corri-
 gi, & puniri possint, nisi ipsi Iudices magis ab Ordinariis iudicari cō-
 senserint, ac aliàs prout in instrumento, uel instrumentis publico, seu
 publicis, aut alio, uel aliis documento, seu documētis, aut scriptura, uel
 scripturis desuper confectis plenius dicitur contineri. Cumque sicut
 etiam accepimus idē Carolus Cardinalis, & Archiepiscopus, seu Præ-
 sul ordinationes, & taxas prædictas per eum sic, ut premititur pro bo-
 no publico suæ Prouinciæ factas à nobis, & dicta sede Apostolica con-
 firmari, & approbari desideret: Nos in præmissis opportunè etiam

N n n 2 prouidere

providere uolentes, Motu proprio non ad ipsius Caroli Cardinalis, & Archiepiscopi, seu Præsulis, uel alicuius pro eo nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera uoluntate, & deliberatione, ac ex certa scientia nostra, & de Apostolica potestatis plenitudine omnes, & singulas ordinationes, & taxas huõis per ipsum Carolũ Cardinalem, & Archiepiscopũ, seu Præsulem sic ut præmittitur factas, prædictas Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, ac etiam innouamus, & et de nouo perpetuo facimus, nec nõ illis plenarię, inuiolabilis, & ppetuę firmitatis Apostolicę robur adijcimus, omnesq; & singulos tam iuris, q̃ facti defectus, si qui interuenerint in eisdẽ supplementis, illasque ualidas, & efficaces perpetuò existere, & fore, ac suos plenarios effectus sortiri, & obtinere, nec nõ à Iudicibus Synodalibus, & Conseruatoribus, ac etiam Ordinarijs, & delegatis, ac Notarijs, ceterisq; supradictis, ac alijs oibus, & singulis dictæ Prouincię ad quos spectat, & spectabit, quosq; præmissa concernunt pro tpe quomodolibet in futurum, inuiolabiliter perpetuò obseruari, sicq; in præmissis a b oibus censerit, ac ita, & non aliter per præfatos, & quocunq; Iudices, & Cõmissarios et quauis auctoritate fungentes, et nostri sacri Palatii causarum Auditores, sanctęq; Romanę Ecclesię Cardinales etiã legatos de latere, & Sedis prædictę Nuncios etiam cum facultate legati delatere, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quauis causa. & instantia iudicari, sententiarum, & diffiniri debere, nec non quicquid secus super his à quocunq; quauis auctoritate scienter, uel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus, sicque etiam uolumus, & perpetuò statuimus, mandamus, præcipimus, taxamus, & ordinamus, nec non etiam perpetuum de super silentiũ imponimus. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Alexandrin. ac dilectis filiis causarum Curie Camere Apostolicę Generali Auditori, & Archipresbytero Ecclesię Mediol. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, uel duo, aut unus eorum per se, uel alium, seu alios, præfentes litteras, & in eis contenta quæcunq; ubi, & quãdo opus fuerit, ac quouies pro parte dicti Caroli Cardinalis Archiepiscopi, seu Præsulis, uel cuiuscunq; aut quorumcunq; aliorum, quorum interest, intererit, uel interesse poterit pro tempore quomodolibet in futurum solemniter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra omnes, & singulas ordinationes, & taxas prædictas, ac præfentes nostras litteras, & in eis contenta huiusmodi à Iudicibus Synodalibus, & Conseruatoribus ac et Ordinarijs, & delegatis, ac Notarijs, ceterisque supradictis in dicta Prouincia, oibusq; alijs, & singulis ad quos spectat, & spectabit, quosq; præmissa concernunt, & tangunt, ac concernent,

& tan-

& tangent pro tempore quomodolibet in futurum inuolabiliter perpetuo obseruari, ac Carolum Cardinalem, & Archiepiscopum, seu Præsulem, ordinariosque omnes dictæ Prouinciæ Mediolanen. præfentes, ac pro tempore existentes, aliosque prædictos, quorum, ut præfertur, interest, & intererit, ac quemlibet ipsorum illis pacificè, & quiete frui, & gaudere, non permittentes eos per Iudices synodales, & Conseruatores, ac Ordinarios, & delegatos, ac Notarios, ceterosque prædictos, aut quoscunque alios de super quomodolibet molestari, inquietari, impediri, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per Ecclesiasticas sententias, censuras, & etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus sententias, censuras, & pœnas prædictas incidisse, & incurrisse declarando, aliasque etiam iteratis vicibus aggrauando, excommunicando, interdicendo, & interdictum Ecclesiasticum apponendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstant. fe. re. Bonifacij Papæ. VII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas quis auctoritate præsentium extra suam ciuitatem, & diœcesim ad iudicium non trahatur, alijsque Apostolicis, necnon etiam in alijs vniuersalibus, pro Prouincialibusque & Synodalibus Concilijs editis, & edendis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon etiam ciuitatis, diocel. & Prouinciæ Mediolanen. ac quarumcumque aliarum ciuitatū, diocel. & locorum, necnon etiam Ecclesiarum, Monasteriorum, & ordinum etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus decretis, & præscriptionibus etiam immemorabilibus, ac legibus etiam Pontificijs, Imperialibus, Regijs, Ducalibus, & Municipalibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis etiam ciuitatibus, diocelibus, Prouinciæ, & locis, ac etiam Ecclesijs, Monasterijs. & ordinibus prædictis, illorumque Superioribus, Magistratibus, ciuibus, & incolis, ac Præsulibus, Capitulis, Abbatibus, conuentibus, & superioribus, necnon Iudicibus Synodalibus, Conseruatoribus, Ordinarijs, Delegatis, & Notarijs, ceterisque suprædictis, & quibusuis alijs personis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis irritantibusq; & alijs etiam vim contractus, & statuti etiam perpetui, atque legis inducentibus decretis, ac etiam motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, & etiam consistorialiter, ac alias etiã pluries, & iteratis vicibus in contrarium quomodolibet concessis, con-

firmatis, approbatis, & innouatis, in posterumque etiam concedendis, confirman. approban. & innouan. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & expressa, non autem per clausulas generales idem importan. mentio, seu quæuis alia expressio ad hoc habenda, aut quæuis aliàs exquisita forma ad hoc feruanda foret, tenores huiusmodi, ac fide verbo ad verbum inserti forent, presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac sufficienter derogatum esse, & fore decernimus, cæterisque contrarijs quibuscumque, Aut si Iudicibus Synodalibus, Conseruatoribus, Ordinarijs, & delegatis, ac Notarijs, cæterisque supradictis, vel quibusuis alijs communiter, vel diuisim ab eadem sit sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, Die IIII. Iunij. M. D. LXXX. Pontificatus nostri anno nono.

Cæ. Glorierius.

Illustrissimus, & Reuerendissimus D. D. Carolus S. R. E. tit. S. Prædixedis, Presbyter Cardinalis, Dei, & Apostolicæ sedis gratia Archiepiscopus sanctæ Mediolanen. Ecclesiæ, Quò facilius ad omnium, quorum interest, notitiam præinsertæ litteræ Apostolicæ cum originali cõcordantes, deducantur, & ne aliquis, sub prætextu ignorantie, se valeat excusare, eas imprimi, & publicari, copiasque illarum sigillo Sancti Ambrosij, ac Cancellarij Archiepiscopalis infra scripti subscriptione munitas, ad valuas Metropolitanæ Ecclesiæ, ac Palatij Archiepiscopalis, & S. Ambrosij, ac aliarum huius Ciuitatis Collegiatarum Ecclesiarum, affigi mandauit, publicationemque ac affixionem huiusmodi, perinde omnes, & singulos, ad quos spectant, arctare, & afficere, decreuit, ac si personaliter omnibus presentata forent, pariterque exemplum vnum, tam constitutionis Pontificæ prædictæ, quàm presentis decreti, singulis Reuerendis. Comprovincialibus Episcopis transmitti iussit. Dat. ex Palatio Archiepiscopali. Die XXV. Iunij. M. D. LXXX.

M. Ant. Bellinus Med. Ecc. Can.
Ord. Archisp. Cancell.

Reuocatio

Reuocatio quarundam literarum Pij V. pro militibus
S. Ioannis Hierosolymitani, ad terminos De-
cretorum Concilij Tridentini.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ircumspēta in omnibus actibus suis Romani Pontificis prouidentia, interdum ea quæ certis etiam rationalibus tunc suadentibus causis à sede Apostolica emanata reperiuntur, alia superueniente ratione, qua præsertim populorum offensionem occurrunt, & Episcoporum iurisdictioni ritè consulitur, reducere, ac suam declarationem interponere consuevit, & aliàs disuper disponit, prout temporum, rerum, & personarum qualitate pensata, perspicit in Domino salubriter expedire. Cum itaque compertum sit, quamplurimos Clericos sæculares, necnon Laicos, gratijs, & priuilegijs, quibus Sedes Apostolica dilectos filios Magistrum, Conuentum, & milites Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani de Republica Christiana optimè semper meritos, ac eorum Ecclesias, & loca liberaliter prosequuta est, abutentes, vnde sibi religiosius viuendi legem imponere deberent, inde laxioris vitæ occasionem arripere, dum varios, sæpe etiam vanos exemptionis libertatisque titulos prætexunt: alij quidem quod pro Vicarijs, Capellanis, ministris, & inseruiantibus Ecclesijs dicti Hospitalis quomodolibet ascripti sint, alij vero quod coloni, procuratores, & familiares ipsorum militum existant, quamuis in proprijs domibus licenter degant, nihilominus ex prædictorum militum priuilegijs, illorumque confirmatione etiam post Concilium Tridentinum à sæli. re. Pio Papa V. prædecessore nostro obtenta, prætendant se ab omni iurisdictione ordinariorum exemptos esse, nec ab illis inquiri, uisitari, puniri, aut corrigi posse, eoque ipso delictorum suorum sibi impunitate promissa, grauem in populo offensionem præbere, & in Episcoporum iurisdictione perturbationem indies maiorem excitare dignoscantur. Idcirco nos huic malo, quod à prædicto Concilio multò ante preuisum fuerat, salubriter prouidere volentes, Motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra voluntate, ac deliberatione, & certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula priuilegia, exemptiones, gratias, & indulta, Magistro, Conuentui, Militibus, & militiæ dicti Hospitalis per

Nnn 4 quof-

quoscunq; Romanos Pontifices p̄decessores nostros, & sedem p̄dictam in genere vel in specie quomodolibet concessa, & confirmata, nec non Pij Quinti litteras super eorundē confirmatione emanatas sub Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xxix. No uembris. M D LXVIII. Pontificatus sui Anno Tertio, ad p̄dicti Concilij decretorum terminos tenore p̄sentium reducimus, ac reduta esse, nihilque ex ipsis priuilegijs, exemptionibus, gratijs, & indultis Ordinarijs, locorum detractum esse, quominus ipsorum militum uicarij, capellani, ministri, seruiantes, ascripti, coloni, procuratores, & familiares militum huiusmodi, quibus ea iam concessa sunt, & in posterum concedi contigerit, ab ipsis Ordinarijs tanquam Apostolice sedis delegatis de eorum excessibus, criminibus, & delictis etiam extra uisitationem, quando, & quoties opus fuerit, inquiri, uisitari, puniri, & corrigi possint, ipsorumque Ordinariorum iurisdictioni plenè in p̄dictis subiecti existant (exceptis tamen ijs, qui ecclesijs, alijsque locis dictorum militum actū seruiunt, & intra eorum septa, & domos resident, ac sub eorum obedientia uiuunt, quæ omnia debere simul concurrere intelligantur, siue ijs, qui legitime, & secundum regulam p̄dictæ religionis professionem fecerint, de qua loci Ordinatio constare debeat) & ita in p̄missis omnibus, & singulis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos quauis auctoritate fungētes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublatis eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quauis causa, & instantia iudicari, & definiti debere, p̄sentēsque litteras de subreptionis, uel obreptionis uitio, seu intentionis nostræ defectu notari, uel impugnari non posse, sed illas semper validas, & efficaces esse, nec per Magistrum, Conuētum, & milites p̄dictos quorumcunque priuilegiorum, statutorum, consuetudinum, & styli p̄textu ullatenus infringi, uel contra illas, & in eis cōtenta ueniri nō posse, neq; debere, irritumq; quoq; & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, uel ignoranter contigerit attemptari decernimus, & declaramus. Non obstantibus p̄missis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti hospitalis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, uel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, uisibus, & naturis, necnon declarationibus, sententijs, iuramentis, concordijs, priuilegijs quoq; indultis, & litteris Apostolicis Magistro, & Conuentui, ac militibus p̄dictis, & eorum Vicarijs, capellanis, colonis familiaribus, procuratoribus, & alijs quibuslibet ipsorū militum intuitu, uel contemplatione per quoscunque Romanos Pōtifices, & sedem p̄dictam quomodolibet concessis, cōfirmatis, & innouatis; Quibus omnibus, & singulis, et si pro sufficienti

ficienti eorum derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus specialis specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idē importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, ac si de uerbo ad uerbū nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, presentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes ad effectum presentium duntaxat specialiter, & expresse motu simili derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Eisdem Pij Papę V. litteris memoratis quoad alia, & in eo maxime, quod uoluit predictorum militum priuilegia, illorumque confirmationem non comprehendere, neque ecclesias, neque personas in his, quę ad curam animarum pertinent, sed in his dicti Concilij Tridentini decreta omnino seruari debere, in suo robore permanentibus. Volumus autem, quod presentium transcriptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personę in dignitate ecclesiastica constitutę munitis, eadem ubique fides, tam in iudicio, quam extra adhibeatur, quę eisdem presentibus adhiberetur si forent exhibitę uel ostensę. Dat. Romę apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xxv. Nouembris. M. D. LXXX. Pontificatus nostri Anno Nono.

Cæ. Glorierius.

Ilustrissimus, & Reuerendissimus in Christo Pater, & D. D. Carolus S. R. E. Presbyter Card. tit. S. Praxedis Archiepiscopus Mediolani. Volens predictas litteras, & in eis contenta ad omnium notitiam peruenire, mandauit earum exempla per infra scriptum R. Cancell. Archiepiscopalem subsignatas, sigilloque Archiepiscopali S. Ambrosij munitas, Basilicę Metropolitanę, & Palatij Archiepiscopalis ualuis, ac alijs locis solitis affigi, ac ad Reuerendissimos D. Episcopos Comprovinciales mitti. Dat. Ex Palatio Archiepiscopali, Die x. Ianuarii. M. D. LXXXI.

N. Gal, Vic. Generalis.

M. Ant. Bellinus Med. Ecc. Can.
Ord. Archiep. Cancell.

De

De Blasphemijs, & flagitijs Iudæorum, in quæ hæreticæ
prauitatis Inquisitores animaduertunt.

GREGORIUS Episcopus, seruus seruorum Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Nūqua Iudæorum improbitas, qua diuine bonitati
semper restiterunt, tanto execrator consistit in fi-
lijs, quanto ipsi ad cumulandam patrum suorum
mensuram in Dei filio repudiando, eiusque in-
mortem nefarie conspirando grauius deliquerunt:
qui propterea suis effecti maioribus nequiores,
proprijs sedibus expulsi, atque in omnes disperi-
oribus terrarum regiones, seruitutique perpetuæ mancipari, non maio-
rem in cuiusquam ditione clementiam, quam in Christianorum Pro-
uincijs, maximè verò in Apostolicæ pietatis gremio inuenerunt; quæ
pro eorum conuersione laborans, eos misericorditer excepti, atque
in cohabitatione vnà cum filijs suis sustinuit, ad veritatisque lumen
allicere pio semper studio conata est, rebusque ad vitam necessarijs
iuuit, iniurijs, & contumelijs prohibuit; multis denique beneficentiæ
sue priuilegijs circummuniuit: illi vero nullis beneficijs mansuefacti,
nihilque de suo pristino scelere, remittentes, Dominum nostrum Ie-
sum Christum in cælo triumphantem adhuc in synagogis suis, &
vbique persequuntur: Christi quoque membris in sensissimi, non de-
sinunt in religionem Christianam horrenda facinora quotidie magis
augere; quibus nos, ne pietatis nostræ puritas polluatur, aut à fœdis
mancipijs Christo, Christianorumue nomini impunè illudatur ob-
uiare volentes, Statuimus, ac etiam declaramus, Inquisitores hære-
ticæ prauitatis, liberè procedere posse in omnibus causis, & casibus,
qui sequuntur. Si quis Iudæus, aut infidelis in ijs, quæ circa fidem
cum illis nobis sunt communia, veluti Deum vnum, æternum, om-
nipotentem, creatorem omnium visibilium, & inuisibilium, & simi-
lia non esse asseruerit, prædicauerit, vel priuatim alicui insinauerit.
Si demones inuocauerit, consuluerit, aut eorum responsa accepe-
rit, ad illosue sacrificia, aut preces ob diuinationem, aliamue causam
dixerit, aut quid eis immolauerit, vel thuris, alteriusue rei fumiga-
tiones obtulerit, aut alia quæuis impietatis obsequia præstiterit. Si
Christianos, verbo, facto, vel exemplo, aut alio quouis modo nefaria
huiusmodi docuerit, vel ad ea perpetranda perduxerit, aut perduce-
re attentauerit. Si Saluatorem, & Dominum nostrum Iesum Chri-
stum purum hominem, vel etiam peccatorem fuisse, Matremque Dei
non

non esse Virginem, & alias huiusmodi blasphemias, quę per se hereticę dici solent, in Christianę fidei ignominiam, contemptum, aut corruptionem impię protulerit. Si cuiusvis eorum opera, auxilio, consilio, vel fauore, aliquis Christianus à fide descuerit, quamque semel susceperat, abnegauerit, vel ad Iudeorum, seu aliorum infidelium ritus, ceremonias, superstitiones, vel impias sectas transferit; vel redierit, seu in heresim aliquam incidit; aut qui, vt Christi fidem abneget, seu in heresim incidat, opem, consilium, auxilium, vel fauorē quomodolibet præstiterit. Si quis Catechumenum, vel quemcumque ex Iudæis, aut infidelibus, Deo inspirante, ad fidem Christianam venire volentem, post declaratam nutu, verbo, facto, aut quocumque alio modo eius voluntatē à fide, uel fidei instructione, aut à sacri baptismi susceptione, retrahere, auertere, uel dehortari, aut ne ad fidē ueniat, ne regenerationis lauacro abluatur; quouis modo impediuerit. Si quis apostatas, hereticosue scienter domi suę acceptauerit, aluerit, comœtatu iuuerit, seu quouis modo eis cibaria ubicumque præbuerit, aut dona, vel munera pederit, uel miserit, aut de loco ad locum deduxerit, seu associauerit, uel deducendos, seu associandos curauerit, aut sumptus ministrauerit, duces comitesue illis adiunxerit, uel ne ab eis perpetrata deprehendi, aut inuestigari queant, fecerit. Quique dictos apostatas, aut hereticos scienter aliquo modo receptauerit, occultauerit, defenderit, aut eis opem, consilium, auxilium, uel fauorem quomodolibet præstiterit. Si libros hereticos, uel Thalmudicos, aut alios Iudaicos quomodolibet damnatos, aut aliàs prohibitos tenuerit, custodierit, uel diuulgauerit, uel in quęcumque loca detulerit, aut ad eam rem operam suam accomodauerit. Si Christianos deriserit, redemptionisque nostrę hostiam salutarem in ara crucis immolatam, Christum Dominum ludibrio, & despectui habens, quandocumque, maxime uero in sacro Parasceues die agnum, sine ouem, aut quid aliud cruci affixerit, aut appenderit, in eamue conspuerit, seu quodcumque contra ipsam fecerit. Si nutrices Christianas contra Sacrorum Canonum statuta, diuersorumque Romanorum Pontificū, prædecessorum nostrorum, sanctiones adhuc retinuerit, aut eas retinens, die, qua Sanctissimum Eucharistię sacramentum sumpserint, lac, uno, uel pluribus diebus in latrinas, cloacas, uel alia loca effundere coegerit. In quibus casibus uniuersis, & singulis omnes prædictę prauitatis inquisitores, omnium Regnorum, Prouinciarum: Ciuitatum, Dominiorum, & locorum uniuersi orbis Christiani Iudices, in suis quemque locis perpetuo delegamus, ut super his contra Iudęos, atque infideles quoscumque simul, uel separatim, prout in causis fidei iuxta sacrorum Canonum formam, necnon officij Inquisitionis huiusmodi Constitutionis, diligenter inquireant,

quirant, & procedant, & quos in aliquo vel aliquibus horum flagitiorum excessibus culpabiles repererint, in eos pro culpe modo, ac etiam pro criminum numero, vel multiplicatione, aut consuetudine delinquendi, flagra, remigia, etiam perpetua, rerum quoque publicationes, exilia, aliaque atrociora decernant, & aliàs de eis exempla edant, que sceleratos illos deterreant ab huiusmodi flagitijs in posterum admittendis. Nos enim venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Inquisitoribus generalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Prælatibus, ac etiam illis prædictis Inquisitoribus in virtute sancte obedientie præcipimus, & mandamus, ut præsentibus nostras litteras in Ciuitatibus, & locis cuique subiectis publicare, & iuxta illarum tenorem procedere, ipsasque debite executioni mandare procurent. Decernentes irritum, & inane, quicquid secus per quoscumque scienter, uel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon exemptionibus, priuilegijs, immunitatibus, commutationibus, in fidem publicam receptionibus, & tolerantijs prædictis, Indeis, & alijs infidelibus, Maranis, & Apostatis, tam in Dominijs, Terris, & locis nostris, & sedi Apostolice mediate, uel immediate subiectis, quàm alia ubicunque Regnorum, Prouinciarum, & Dominiorum, gentium, & locorum commorantibus, uel in ea ex quibusuis Regnis, & partibus tam fidelium quàm infidelium confluentibus, eorumque Iudicijs, Aduocatis, & defensoribus quacumque auctoritate, potestate, & dignitate fungantur, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & quorumuis aliorum Principum, tã per fel. rec. Paulam III. Decimo Kal. Martij, & Iulium etiam III. Non. Decem. Tertio anno sui cuiusque Pontificatus, quàm etiam quoscumque alios anteriores, & posteriores Romanos Pontifices, ac nos, & sedem Apostolicam, eiusque legatos, ac etiam Cameram Apostolicam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & aliàs quomodocumque hæcenus concessis, confirmatis, & innouatis, atque in posterum concedendis, confirmandis, & innouandis, que omnia, etiam si de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua mentio, aut aliqua alia forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si ad uerbum infererentur præsentibus plenè expressis habentes, harum serie specialiter, & expresse reuocamus, abrogamus, & omnino abolemus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem præsentibus in locis urbis consuetis de more publicari, & earum exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici, & sigillo Sanctæ Romanæ & uniuersalis Inquisitionis, uel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem ubique

tam in iudicio, quàm extra illud adhiberi, quæ adhiberetur eisdem præsentibus si essent exhibitæ, uel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, declarationis, delegationis, præcepti, mandati, decreti, reuocationis, abrogationis, abolitionis, & uoluntatis infringere, uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum.
 Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo primo, Kal. Iunij. Pontificatus nostri Anno Decimo.

M. Datarius.

Cæs. Glorierius.

A. de Alexijs.

Anno à Natiuitate Domini Millesimo quingentesimo octuagesimo primo, Indictione nona, die uero decima mensis Iunij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Gregorij diuina prouidentia Papæ XIII. Anno Decimo, retrospectæ litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad ualuas ecclesiæ Sancti Ioannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac etiam ad ualuas septi Hebræorum, per nos Petrum Aloyium Gaytam, & Nicolaum Taglietum Apostolicos Curf.

Antonius Lodouicus Magister Curforum.

Illustris, & Reuerendis. in Christo Pater, & Dominus, D. Carolus, S. R. E. Tit. S. Prædix, presbyter Cardinalis, Archiepiscopus S. Ecclesiæ Mediolanensis, ubi primum hoc statutum S. D. N. D. Gregorij Papæ XIII. accepit, Mediolani imprimi, & de more promulgatum ad Reuerendis. Episcopos huius Prouinciæ mitti mandauit. In cuius rei fidem, ego Marcus Anto. Cancellarius manu mea subscripsi. Ex Cancellaria Archiepiscopali die vij. Octobris. M D LXXXI.

M. Ant. Bellinus Canc. Archiepisc.

DE

DECLARATIO SUPER
 facultate quam habent Ordinarii, & alij
 monialium Superiores ingredien-
 di earum monasteria.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ubij, quæ emergunt, declarationis remedium expedit adhibere. Cum igitur super eo quod optima primum ratione Concilium sanxit Tridentinum, deinde in constitutione sol. re. Pij Papæ V. prædecessoris nostri Nonis Iulij Pontificatus sui anno tertio, atque item nostra Idibus Iunij Pontificatus nostri anno quarto editis, fuit prouisum, ne cui in posterum, nisi in casibus necessarijs septa monasteriorum monialium ingrediendi concederetur licentia; à nonnullis dubitatum fuisse sciamus circa personas, quæ alterius ad id licentia non indigent: sed sui auctoritate officij nituntur, an liceat eis pro libito suæ uoluntatis huiusmodi septa ingredi, vel potius seruare debeant ipsi quoque regulam à Concilio præscriptam. Nos omnem hæsitacionis materiam tollere, & utam scandalis præcidere, ac sanctimonialium quieti consulere uolentes, harum tenore auctoritate Apostolica declaramus Prælatos omnes tam Sæculares quàm Regulares, quibus cura, & regimè monasteriorum monialium quouis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi monasteria prædicta ita demum uti posse, si id faciant in casibus necessarijs, & à paucis, iisque senioribus, ac religiosis personis comitari. Quo circa uniuersos & singulos Episcopali, seu maiori, ac etiam Cardinalatus dignitate præditos, necnon quorumuis ordinû Abbates, Præpositos, Priores, Ministros, & alios quoscunq; Superiores Regulares serio monemus, ut facultate huiusmodi, qui eam habent, præterquam in casibus, ut præfertur, necessarijs ne utiquam utantur. Quod si contrafecerint, eadem auctoritate Apostolica statuimus, atq; decernimus, qui Pontificalis dignitatis fuerint, eos pro prima uice, qua contrafecerint, ingressu Ecclesiæ interdictos, pro secunda à munere Pontificali, & a diuinis suspensos, ac deinceps ipso facto absque alia declaratione excommunicatos existere: Regulares uero omni officio, ac ministerio priuatos, excommunicationi similiter subiace-
 re.

re. Non obstantibus Apostolicis, ac in generalibus, & provincialibus concilijs editis, generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusuis Ecclesijs, earumve Prælati, aut Ordinibus in genere, uel in specie sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis quouis modo concessis, approbatis, & innouatis, etiam si illis caueretur expresse, quod nemo interdici, suspendi, uel excommunicari posset per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam de indulto huiusmodi mentionem, quibus, eorumque totis tenoribus, perinde ac si de uerbo ad uerbum infererentur præsentibus, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quiscunque. Quoniam uero difficile esset præsentibus ad singula loca perferri, uolumus earum exemplis etiam impressis, manu; Notarij publici, ac sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eandem fidem in iudicio, & extra illud ubique locorum haberi, quæ haberentur ipsis præsentibus, si essent exhibitæ uel ostensæ. Datum Romæ apud Sæctum Petrum sub annulo Piscatoris, Die xxiiij. Decembris. M. D. LXXXI. Pontificatus nostri Anno decimo.

Ca. Glorierius.

Anno à Natiuitate Domini Millesimo Quingentesimo Octuagesimo secundo, Indictione undecima, Die uero Sabbati trigesima Mensis Decembris, Pontificatus S. D. N. Gregorij diuina prouidentia Papæ XIII. Anno decimo, Retroscriptæ literæ in forma Breuis publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Scipionem de Octauianis Apostolicum Cursorem.

Calixtus Brunettus Magister Cur forum.

Illustrissimus, & Reuerendissimus in Christo Pater, & D. D. Carolus S. R. E. Cardinalis tit. S. Præd. S. Eccl. Mediolan. Archiepiscopus, ubi primum hanc S. D. N. declarationem accepit, Mediolani imprimi, & ad Reuerendissimos Dominos Episcopos comprouinciales mitti, ac illis superioribus Regularibus, qui in hac Ciuitate, & Diocesi, aliquam Monasteriorum monialium curam habent, eorum singulis dimisso exëplo solito Archiepiscopali sigillo S. Ambrosij communito

nito

mito intimati, mandauit. In quorum omnium fidem, & attestationem,
ego Canc. Archiepiscopalis infrascriptus manu mea subscripsi.
Ex Cancellaria Archiepiscopali die xix. Ianuarij. M D LXXXII.

M. Ant. Bellinus Canc. Archiep.

CONSTITVTIO QVA CONCILII
Tridentini pœnis subiiciuntur Duellum priuatum
committentes, locum dantes, ac etiam sua-
dentes, auxiliantes, & spectantes.

GREGORIUS *Episcopus Seruus Seruorum Dei ad perpe-
tuam rei memoriam.*

AD tollendum detestabilem Duellorum usum Con-
cilium Tridentinum excommunicationem, & alias
grauissimas pœnas in concedentes locum ad Mo-
nomachiam, ac pariter in pugnantem, nec non pa-
trinos, consulentes, suadentes, & spectatores salu-
briter quidem decreuit: sed crescente hominum
malitia facinorosi non desunt, qui quod publicè
prohibitum est, priuatum exequi non dubitent, dum se pœnas prædi-
ctas hoc modo eludere posse arbitrantur. Nos ad hæc coercenda ple-
narius, euidentiusque prouidendum esse rati, considerantesque Duel-
lum priuatum non minus cruentum, & animæ, & corpori noxium esse,
quàm quod publicè perpetratur: Auctoritate Apostolica statuimus
omnes illos, qui ex condicteo statuto tempore, & in loco conuento Mo-
nomachiam commiserint, etiam si nulli patrini, sociiue ad id uocati
fuerint, nec loci securitas habita; nullæue prouocatoriæ litteræ, aut de-
nuntiationis chartulæ præcesserint, censuris, & pœnis omnibus à dicto
Cōcilio propositis teneri perinde, ac si publico, & consueto abusu sin-
gulare certamen iniuissent. Volentes etiam locorum dominos, si certa-
men ex condicteo huiusmodi permiserint, aut quantum in se fuerit, nō
prohibuerint, omnesque illud fieri mandantes, instigantes, auxilium,
consilium, uel fauorem dantes, equos, arma, pecuniam, com meatum,
& alia subsidia scienter subministrantes, aut ex composito spectatores,
uel socios quouis modo sese præbentes, eisdem censuris, & pœnis su-
biacere, etiam si illi, qui ad locum destinatum pugnaturo accesserunt,
impediti

impediti pugna non commiserint, si per ipsos non steterit, quominus illa committatur. Non obstantibus priuilegijs, immunitatibus, & exemptionibus tamen, & alijs sanctionibus Apostolicis, ac de re disponentibus in suo robore duraturis. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ. M D LXXXII. Non. Decembris, Pontificatus nostri anno Vndecimo.

M. Datarius.

Cæs. Glorierius.

A. de Alexijs.

Anno à Natiuitate Domini Millesimo quingentesimo octuagesimo secundo, indictione Decima, die uero Veneris uigesima quarta mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Gregori diuina prouidentia Papæ XIII. anno undecimo, retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad ualvas Ecclesiæ Sancti Io. Lateranen. Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ per nos Petrum Aloysium Gaytam, & Nicolaum Tallietum Apostolicos Cur. Pet. Delbequez Magister Cur.

Publicatæ Mediolani die x. Martij. M D LXXXIII.

M. Ant. Bellinus Cancell. Archiepisc.

CONSTITVTIO DE ABBATISSIS
& alijs monasteriorum Monialium Præfectis, non
ultra triennium per uniuersam Italiam
in futurum eligendis.

GREGORIUS PAPA XIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Xposcit debitum pastoralis officij quod disponente Domino gerimus, ut ad ea sollicitè intendamus, per quæ Monasteria. & alia religiosa loca, præsertim Deo dicatarum Sanctimonialium, secundum regulæ discipline normam regantur, & gubernentur. Perpendentes igitur uaria, & multiplicia damna, quibus plerumque afficiuntur Monasteria Monialium, quæ per Abbatis, uel alias Præfectas perpetuas reguntur,

O o o cōtra

è contra uero Abbatissas, & alias Præfectas triennales scientes se lapsò
 triennio suæ administrationis rationem esse reddituras, ac sperantes
 de bene gestis laudem promereri, pœnam uero, si male gesserint, me-
 tuentes, maiori studio, ac diligentia regimen, & administratiõnẽ Mo-
 nasteriorum sibi commissorum gerere. His, & alijs rationabilibus cau-
 sis adducti, hac nostra perpetuo ualitura constituõne statuimus, & or-
 dinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in omnibus,
 & singulis Monasterijs Monialium Sancti Benedicti, Cisterciensium, Car-
 thusien. & aliorum quorumcunq; ordinum in uniuersa Italia, & præ-
 fertim in utriusque Sicilię Regnis consistentibus, quæ nunc per Abba-
 tissas, uel alias Præfectas perpetuas reguntur, & gubernantur, cum pri-
 mum Abbatissæ, aut aliæ Præfectæ huiusmodi regimini, & administra-
 tioni ipsorum Monasteriorum cesserint, etiam apud Sedem Apostoli-
 cam, uel decesserint, eorum Abbatissatus, seu Præfecturas uacare conti-
 gerit, Abbatissæ, aut alię Præfectæ non amplius perpetuę, seu ad uitam
 (quarum nomen, ac titulum, ex nunc prout ex tunc Apostolica aucto-
 ritate ex certa nostra scientia, deque Apostolicę potestatis plenitudine
 tenore præsentium perpetuo extinguimus, & abolemus) sed trienna-
 les tantum à Conuentu uniuscuiusque Monasterij, & alias iuxta decre-
 ta sacri Concilij Tridentini, & regularia suorum ordinum instituta
 eligantur, & præficiantur, quæ postmodum elapso triennio, suis offi-
 cijs perfunctę, præesse desinant, omnique prorsus careant auctoritate,
 ac a regimine & administratione Monasterij per triennium à die fini-
 tæ administrationis inchoandum ablineant, quo elapso, seruata eadẽ
 forma Concilij Tridentini, iterum, & pluries eligi possint. Districtius
 inhibentes omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Conuen-
 tibus, Superioribus, & personis, ne aliquam Abbatissam, aut aliã Præ-
 fectam perpetuam, seu ad uitam, sed triennalem tantum eligere, & præ-
 ficere ullo modo audeant, uel præsumant. Quod si secus à quoquam
 quauis auctoritate fuerit attentatum, Electionem, & Præfectionem hu-
 iusmodi, ac omnia, & singula, quæ inde sequentur, irrita, nulla, & ina-
 nia, nulliusque roboris, uel momenti fore: Sicque per quoscumque iu-
 dices ordinarios, & delegatos quauis auctoritate fungentes, etiam cau-
 sarũ Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanę Ecclesiæ Cardi-
 nales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & inter-
 pretandi facultate, & auctoritate, in quauis causa, & instantia iudicari,
 & diffiniri debere decernimus. Non obstantibus constitutionibus, &
 ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Monasteriorum, & ordinum
 iuramento, confirmatione Apostolica, uel quauis firmitate alia robo-
 ris statutis, & consuetudinibus, priuilegijs, quoq; indulg. & literis Apo-
 stolicis eidem Monasterijs, eorumque Superioribus, & personis sub
 quouscunq;

quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in genere, uel in specie, alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores, ac si ad uerbum infererentur presentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac uice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Ceterum quia difficile foret presentes nostras ad singula queque loca, ubi necessarium fuerit deferre, uolumus quod illarum trāsumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius persone in dignitate Ecclesiastica constitute munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, que presentibus adhiberetur, si foret exhibitę, uel ostensę. Dat. Romę apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima Ianuarij. M D LXX XIII. Pontificatus Nostri Anno Vndecimo.

Cæs. Glotierius.

Anno à Natiuitate Domini millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, indictione undecima, die uero quarta Mensis Ianuarij, Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Domini Gregorij diuina prouidentia Papę Decimertij, Anno vndecimo, retroscriptę litterę affixę, & publicatę fuerunt in acie campi Florę dimissa eorum copia auscultata, & collationata cum dictis literis in ualuis eiusdem aciei affixę per me Ioannem Freile, curf, S.D.N. Papę.

Petrus Delbequez Magister Curf.

Illustris. & Reuerendis. in Christo Pater, & D. D. Carolus S. R. E. Cardinalis tit. S. Praxed. S. Eccl. Mediol. Archiepiscopus, ubi primum hanc S.D.N. constitutionem accepit, ut omnibus ad quos spectat innotescat, primum Mediolani imprimi, tum Basilicę Metropolitanę, ac eorum Archiepiscopalium ualuis, alijsq; locis solitis publicę affigi, & ad Ruerendis. Dom. Episcopos comprouinciales mitti, omnibusq; & singulis Monasteriorum monialium conuentibus in hac Ciuitate, & Dicecesi Mediolanensi consistētibus, & illis superioribus regularibus, hic aliquam eiusmodi Monasteriorum curam habentibus eorum singulis dimisso exemplo autentico, solito Archiepiscopali sigillo Sancti Ambrosij communito, inūmari mandauit. In quorum omnium fidem, & attestationem, ego Cancell. Archiepiscopalis in frascriptus manu mea subscripsi. Ex Cancellaria Archiepiscopali die x. Februarij. M D LXX XIII.

M. Ant. Bellinus Cancell. Archiep.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second block of faint, illegible text in the middle of the page.

Third block of faint, illegible text at the bottom of the page.